ନ:୫ ଦେଶର ଅବସ୍ଥା ଏରୂପ ଉସ୍କଟର ହୋଇଅନ୍ଥ ସେ ଏଡାଦୃଧ 'ବଂଦୃରେ ସୁଧା ଯଥେଷ୍ଟ ରୂପ ଶାନ୍ତ ହେଉକାଦି ।

କୋଧନୃଅଇ ଲେକଙ୍କ ଦୁଇଁଶା ଅବଲେକନରେ ବଧାତାର ପ୍ରୀରଜନ୍ନ ହେଉଅନ୍ଥ କାରଣ ଲେକନାନେ ଏକ ସ୍ତକାର **ଦ୍**ଃଖରୁ ମୃକ୍ତ ହୋଇବାର ଆଣ୍ଠ କୃଷ୍ଠାମାଣ୍ଡକେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାର ଦୃଃଷ ଆସି ତାଙ୍କୁ ନସ୍ଶ କରୁଅନ୍ତ । ଗତ ବର୍ଷ ପାପୁ ସଙ୍ଗରେ ଅନାବୃଷ୍ଟି ହେଉୁରୁ ସଙ୍କାଣ ହୋଇଥିଲା ଏଥର ଅଧିକ କଳ ବୃଷ୍ଣରୁ ରେହ୍ଟଳ ପ୍ରାପ୍ନ ଘଟ୍ଟୁ ଅନ୍ତ । ରଞ୍ଜାମ ଓ ସରଭ୍ୟ ପ୍ରଦେଶରେ ବଞ୍ଚର ବର୍ଷା ଓ ନସା ବୃଦ୍ଧି <mark>ହୋଇଥିଲା ।</mark> ବରଭୂମରେ କେତେକ <mark>ମନ</mark>ୁଷ୍ୟ ନାଗ୍ ଯାଇଅଛନ୍ତ । ଓ ସାସ୍ତୁ ସ୬°°°ର ରସି ଯାଇଅତ୍ର । ଗଞ୍ଜାନ ଦେଶ ମଧ୍ୟକଳ ପ୍ଲାବିତ ଓ ପ୍ରତ ମୁଦ୍ରର୍ ବର୍ଦ୍ୟନ ଭଗ୍ରହେବାର ଭ୍ୟଳାତ ହେଉଥ୍ଲ ।

(୧୧୦ଟପୁର କଲ୍ ଗଡ଼ବେଡ଼ା ମଡ଼ସାରେ ଗଢ଼ମାସ ভାৎ୫ଶ୍ୟରେ ଗୋଟିସ୍ଟେ ବଧଳା <mark>ବବାହ ହୋଇଅଛ</mark>଼ । ବରର କାମ ବାରୁ ସରୂପ ଚନ୍ଦ୍ର ବର ଜାର୍ଟର ବାସ୍ସ **ବସ୍ସ** ପ୍ରାସ, ବ^ଲଂଶି ଓ ରସକୁ ଣ୍ଡର କବାସୀ ଅ**୫**ଣ୍ଡ । କନ୍ୟାର ନୀୟ ଶ୍ରୀୟା ଶ୍ରୀୟୁଖୀ ଦାସୀ ବ୍ୟବା ବସୃସ **ବ୍ୟ**ବର୍ଷ ଓ ବାରୁ ବ୍ରକ୍**ମୋ**ହନ ବସ୍କ ଡ଼ୁଢ଼ତା ଅ∻**ଣ୍ଡ । ବଧ୍ୟବା ଶ୍**ବାହର ପୃଥା ବହୃଦ୍ଦନରୁ ଚଳ୍ନ ହୋଇ ଅବଧ୍ ସେ କେବଳ ନେତମପ୍ର ପର୍ଧନ, ଆସିଅନ୍ଥ ଏହି ଅଣ ଆଣ୍ଟର୍ଧ ।) ସମୃଳପ୍ତରରୁ ସମୃ।ଦ ଥାଇଅଛୁଁ ସେ ସେଠାରେ ନୃତନ ଗୃଭ୍ନ ଗତ ମାସ ଆରମ୍ଭରେ 🕏ଙ୍କାକୁ ସେ°୩ର କେଝାଏ ବର୍ଜ ଦେଉଥିଲ ଓ ସେ ଅଞ୍ଚଳରେ ଫସଲର ଆଗମ ଭଲ ଦେଖା ଯାଉ-ଥିବାରୁ ଉତ୍ତରେ୍ତ୍ରଣ ଶ୍ର । ହେବାର ସମ୍ପୃର୍ଣ୍ଣ ଭରସ। ହେଉଥିଲା । ମଧ ସମୃଳପୃର ଦଶରୁ ଆନ୍ତଳ:କ୍ରେ ଅନେକ ଡ଼ଙ୍ଗୀ ରକ୍ତନ ପେନ ଆସୁଅନ୍ତ । ଏହି ହେଉୁରୁ ୍କଳାରରେ ଗଡ଼ ସ୍ୟାହ ଅପେଷା ଗ୍ରହଳ କ୍ଷୁ ବଡ଼ି ଅହୁ । ସରକାର ସେବେ ସେ୫ରରୁ ଅଧ୍ୟକରେ **ବ**ଜି କରନ୍ତେ ଭାହାହେଲେ ବଳାରରେ ମଧ ଶ୍ୟା ହୁଅନ୍ତା ଯୁହେତ୍ୱନାହି ।

ଯାଯସ୍ରରୁ ସମ୍ବାଦ ପାଇଅନ୍ତୁ ସେ ସେଠାରେ ଅସିଷ୍ମଶ୍ର କଳ÷ର ଶ୍ରୀଯୁତ ଅନ୍ତିୟୁ ସାହେବ ଲେକଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ନମନ୍ତେ ନାନା ପ୍ରକାର ଯତ୍ କରୁଅଛନ୍ତ ଏକ ସମୟରେ ସେଠାଳାର ସରକାଶ ଗୃଉଳ ସଶ୍ୱସିବାରୁ ପ୍ରଣଂସିତ ସାହେବ ଅରକାର୍ ସ୍ୱଟ୍ଟାଲରେ ସ୍ୱସ୍ତ୍ରଂ ପଦ୍ରକ୍ରକରେ ନାଉଶ୍ଆମାନଙ୍କ ଘର୍ଲୁଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନେକ ଯନ୍ତେ ସଞ୍ଜଭକସ୍ଲ ସେହ ସ୍ଦରେ ସୃହଲ ଆଣିବା ସକାଶେ ପ୍ରେର୍ଣକଲେ ।

ଆୟୂର ସମ୍ବାଦଦୀତୀ ଆପଣା ପଥକୁ ଅନ୍ତଶ୍ୟ ବାହୁଲ୍କର ଲେଖିବାରୁ ତାହା ସମୁଦାସ ପ୍ରକାଶ କର୍ମପାର୍ଲ୍ । Digitized by erujanika@gmail.com

ଆନ୍ତେମାନେ ଦୁଃଖର ସହତ ଅଦଗତ ହୋଇଅରୁ ଯେ ଯାନପ୍ତରର ନେଞିକ ଠାଲର ଶ୍ୟ ମମୁଜର ଦୌ ଓ ଅନୁଗୁଲର ନେଞିକ ଡାଲ୍ଡର ସଦାନନ ଅକାଳରେ କାଳପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତ । ଡାଲ୍ଡରଙ୍କ ଉଦ୍ୟମରେ ପ୍ରେର ବଳାଶ କହିଅଲା ତତ୍ ବପସ୍ତରେ ପ୍ରେର ପ୍ରସ୍ ହେଉଅଛନ୍ତ ।

ହନ୍ ସେଖିସ୍ଟ ଲେଖନ୍ତ ଯେ ତାଙ୍କର ଜଣେ ସମ୍ବାଦନାତ। ମୂର୍ଷିଡା-ବାଦରେ ସଣୀ ଷ୍ପ୍ରିମୟୀଙ୍କର ବଦାନ୍ୟତାର ନାମ ଦୃଷ୍ଣାନ୍ତ ଦେଇ ତନ୍ନଧରେ ଲେଖିଅଛନ୍ତ ଯେ ଉକ୍ତ ସ୍ଣୀ ଦୂର୍ତ୍ତିଷ ହେତ୍ତରୁ ଆପଣା ସ୍କ୍ରୋନଙ୍କମଧରୁ ପ୍ରତ ମାସ ୫୬°°ଙ୍କାର ଅନଧ୍ୟ ବେତନଷେଣି ସ୍କରକୁ ଅଧ୍ୟକା ଏକ ନାସର ଦରନାହ ଦାନକଶଅଛନ୍ତ ।

ସ୍ୱ ସ୍କୁଲର ଦ୍ୱି ଖସ୍ଟ ଶିଷକ ଶ୍ରା ଦାରୁ ଦ୍ୱାର୍କାନ ।ଥ ମୁଖୋପାଧାସ୍ ପ୍ୱସ ଓ ଅନୁଗୁଲ ଇସ୍କୁଲ୍ମେଡ୍ର ଡ଼ପୋଟି ଇନସ୍ପେକ୍ଟର କର୍ମରେ ଏକଟିଙ୍ଗ ସ୍ୱରୁପ ନସ୍କୁ ହୋଇଅଛନ୍ତ ।

ସଶୋହର ପୂଲ୍ସର ଡ଼େଖିକ୍ ସ୍ପର୍ଟେଣ୍ଡେଷ ଚେମ୍ସ ସାହେବ ସେକ କେତେଉନ ପୂଟେ ଏକ ସବଇନ୍ସପେକ୍ଟରଙ୍କୁ ସହାର କଶ୍ୟଳେ ବାଲେଣ୍ରରୁ ବଦଳ ହୋଇଅଛନ୍ତ । ବାଳେଣ୍ରସ୍ଥ ପୂଳସ କମସ୍ୟାମନେ ସମ୍କରେଥିବେ । କେଳାଣି ଏ ଦ୍ୱି ସପ୍ତ ମେକ ନାଚନ ସାହେବ ନୁହନ୍ତ ।

ଦ୍ୱିଶରେ କ୍ରେଭ୍ନ୍କୋର ନାମକ ଏକ ଦେଶର ଗ୍ଳା ଅପଣ ପ୍ରଳାମାନଙ୍କ ଉନ୍ନଣ ସଳାଶେ ଅତ୍ୟକ୍ତ ସଚେଷ୍ଟିତ ଅଛନ୍ତ । ସୂଲ ଇତ୍ୟାର ସ୍ଥାପନ କର୍ଅଛନ୍ତ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧରେ ଚଳତ କୁନସ୍ତମ ଦୂରକରଣ ଥେ ସହ କର୍-ଅଛନ୍ତ । ସ୍ଥିଷିତ ଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତମାନ ଦେଖି ଆପଣାର ମହି ଇତ୍ୟାର କର୍ମରେ ନ୍ୟୁକ୍ତ କରୁଅଛନ୍ତ । ଏଥିରେ ସରକାର ତାହାଙ୍କୁ ଗ୍ଳାବାହାଦ୍ର ଓ ଷ୍ଟାବଅବ୍-ଇଣ୍ଡିସ୍ । ଏ ଦ୍ରେସର ଦେଇଅଛନ୍ତ । ଆମ୍ବେମାନେ ଉର୍ଗା କରୁସେ ଏ ଦେଶ୍ୟ ଗ୍ଳାମାନେ ଉପ୍ପେକ୍ତ ମହାହାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ବ୍ରହଣ ସ୍ଟକ ପ୍ରଳାପାଳନ ଦ୍ୱାଗ୍ର ଇତ୍କାଳରେ ସ୍ୱ୍ୟ୍ୟାତ ଲ୍ଭକର ସରକାର ଓ ଜନସମାଳର ସନ୍ତୋଗବର୍ତ୍ତନ କର୍ନ ।

ଗଡ଼ମାସ ଡାଙ୍କଂଶ୍ୟ ପହିକାରେ ଇଙ୍କୁ ସମ୍ୟାନ ସମ୍ପାଦକ ବଙ୍ଗଳା ଦେଶ ନ୍ୟାପ୍ ଉଡ଼ଶ୍ୟାରେ ଶର୍କାଳ ନମନ୍ତେ ବହୋବସ୍ତ ପ୍ରଚଲତ କଶ୍ବା ସକାଶେ ଅନୁଗ୍ରେଧ କଶ୍ଅଛନ୍ତ । ଏଡ଼୍ଟକେସନ ଗେଳେ । ସମ୍ପାଦକ କୃହନ୍ତ ସେ ସ୍ୱଦେଶୀୟ ଲେକମାନଙ୍କ କେଶ ଦୂରକରଣାର୍ଥ ବାଙ୍କୃଡ଼ାର ମହାଗ୍ରଳା କେତେ କୋଠି ଧାନ୍ୟ ବତରଣ କଣଅଛନ୍ତ ।

ଶାଧୁକ ବଂବୁ ରିଶଣତଦ୍ର ପୋଷ ଯେ ଏଥ୍ୟୁଟ ଏଠାର ଗ୍ଲେ ଅଦାଲତରେ ଏକଞ୍ଚଂଜଳ ଥିଲେ ପାଝନାର ଉକ୍ତ ଅଦାଲତର ଜଳ ହୋଇଅଛନ୍ତ ।

ଗତକାଲଠାରୁ ସରକାଷ ଷ୍ଡଳ ଫି ୫ଙ୍ଗାକୁ ସେ୫୍ ଓ ଧାନୁଆ ସେ୭୍ବର ଷ୍ଟରେ ବନ୍ଧି ହେଉଅଛ । ସମ୍ବଳପ୍ତରୁ ବଶେଷ ଗୃତ୍ତଳ ଆସିଥିବାରୁ ଏ ରୂଷ ଜୋଇଅନ୍ତ ।

ଆଞ୍ଚେମ୍ କେ ଅବଶତ ହେଲ୍ ସେ ତାଲଦ୍ର । ମୁକାମର ପ୍ରହ୍ ଦାସେଶା କଙ୍ଗାଲ ମହାପାଧ ଓ ତାହାର ଅଧିକ ରପଗଣି ଦଣ୍ଡି ଦାର ଓଗେର ସରକାର୍ ପ୍ରଭଳ କରୁପ ଅପବଂସ୍ କରବାରୁ କର୍ମଚ୍ୟୁତ ହୋଇ ଫଉନଦାର ସପୋଦ ହୋଇଅଛନ୍ତ । ମଳଦ୍ୟା କେହର୍ପଡ଼ା ଅସିଷ୍ଟଣ୍ଟ ନେଳେଷ୍ଟରଙ୍କ ସାହାତରେ ହପଣ୍ଡିତ ଅତୁ । ଆଞ୍ଚେମନେ ଶୁଣିଅଛ୍ଁ ସେ ମହାଯାଦ ମସଲ୍କର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ୍ରଆନ ଅବାରୁ ପାଦ୍ରି ସାହେବଙ୍କ ସୁପାରସ ମତେ ନଯ୍କ୍ତ ହୋଇଥିଲ ମାନ୍ଧ ସ୍ତ୍ରଦ୍ୱ କଙ୍ଗଳ ସେବେ କଙ୍ଗାଲଙ୍କ ଦୁଃଖ କ ବୂଝିବ ତେବେ ସେଥିରେ କାହାର ଦେ ଓ ଦଥା-ପାଇପାରେ ।

ପ୍ରେଶ୍ୱର ପ୍ୟ

ନାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀୟୁ କ୍ତ ଉତ୍କଳ ସାପିକା ସମ୍ପାଦକ ମହାଶସ୍କ ସମ୍ବୀପେଶ୍ରୁ

ମହାଶସ୍ତୁ,

ଆପଣଙ୍କ ଗଡ ଆଗଷ୍ଟମାସ ତା ୬ ୫ ଶଖ ପହି କା ଅନ୍ତର୍ଗତ ସମ୍ପାଦକାସ୍ଟ ଦ୍ୱମରେ କବକ ଇଙ୍ଗରେ ଶସ୍କୁଲର ଶିଷାପ୍ରଣାଳୀ ବ୍ରପ୍ତସ୍ତର ଯାହା ଲେଖିତ ହୋଇଥିଲ, ତ୍ରେ ବ୍ରପସ୍ତରେ ଆନ୍ତର କତ୍ର ବ୍ରତ୍ତବ୍ୟ ଅତ୍ର । ଅତ୍ୟବ ଆଧର ନମ୍ନଲ୍ୱିତ କ୍ରପସ୍ତ ପ୍ରକ୍ର ଉକ୍ତ ନବୋଦ୍ୱତ ପହି କାରେ ପ୍ରକାଶିତକର କାଧ୍ୟତ କ୍ରବା ହେବେ ।

ଆସଣ ଲେଖିବା ହୋଇଥିଲେ ବଦ୍ୟାଲସ୍ଟ ବ୍ୟସ୍ଟରେ ରେତେ ପ୍ରକାର ଶିଷା ପ୍ରଦାନ ହୃଏ ଡନ୍ନଧ୍ୟରେ ସାହତ୍ୟ ଶିଷା ସୁକଠିଶ । ବୋଧହୁଏ ବ୍ଞନ୍ଧାନେ ଏହା ସ୍ୱୀକାର କଣ୍ଡବ । ବ୍ୟେଷରେ ବୈଦେଶିକ ସାହୃତ୍ୟ ଅଧିକରେ ଦୂରୁହ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ

ବିଷୟ ଅପେଷା ଏଥିରେ ପ୍ରୀୟ ଦୁଇଗୁଣ ସମୟ ଷେପ କରଚା ଉଚ୍ଚ । କମାଇଁ ବ୍ୟାକ୍ୟଣ ରଚନା ଅନୁବାଦ ପ୍ରଭୃତ ତଦନ୍ତଭ୍ୟତ ପ୍ରାୟ ସକଳ ବଦ୍ୟାଳୟରେ ଗଣିତ ଇଉହାସାଦ ଶିକ୍ଷାଦେବା ନମନ୍ତେ ପଣ୍ଟାଧ ଲେଖାଏ ରହସ୍କ ନରୂଥିତ ହୋଇଅନ୍ତ । ଡାହାହେଲେ ସାହ୍ୱତ୍ୟ ଶିକ୍ଷା କମନ୍ତେ, ଅନଧ୍ୟକ ଦ୍ୱରସ୍କା ଦେବ। ବହତ । ନୋହଲେ ଉକ୍ତ କଠିଣ ବଷସ୍**ରେ** ସୂଗ୍ରୁ ଶିରାଦେବ। ଅମନ୍ତ । ଅକ୍ୟବ ଜଣେ ଶିଷକଙ୍କୁ ଭଳ ଶେଣୀରେ ସାହ୍ଡା ଶିଷା କସ୍ଇଦାକୁ ଦେଲେ ନ୍ତାଲ ପାଞ୍ଚଦ୍ୟା ସମୟ ଲଗିବ । (ବଶେଷରେ ଉଚ୍ଚ ଶେଣୀରେଚ ରଚନାବଳୀ ଫରୋଧନ କରବାର ଆବ୍ଶ୍ୟକ) । କ୍ଲୁ ସ୍କୁଲରେ କେବଳ ଧଞ୍ଚସ୍କ ସମୟ ପଢ଼ାଇତା ନମନ୍ତେ ନଧୀରତ ଅନୁ । ଗତ୍ରଶିନେଶଙ୍କ ଅଲ୍ଲାସ୍ ଏହିସେ ଦେଡ଼ମାଷ୍ଟର ଶେଶୀ ବଶେଷରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ଓ ସକଲ ଶେଣୀରେ କର୍ଜାବଧାରଣ କର୍ଗଦେ ତାଙ୍କର ଏହି ଉସ୍ଟୋଟି କାର୍ଯ୍ୟ । ଅର୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତେ କାର୍ଯ୍ୟ ନାର୍ଯ୍ୟ ନମନ୍ତେ ତାଙ୍କର କରୁ ସମସ୍ତ ରଖିତ। ଆବଶ୍ୟକ । ବଦ୍ୟା ବଶ୍ୟରଦ ବଙ୍କରର ଶାଧୁକ୍ତ କେ କାର ସାହେବଙ୍କ ମତା**ରୁସାରେ ହେ**ଡ଼ମାଷ୍ଟର ଶିକ୍ଷା ବଧ୍ୟର କଣ୍ଡାପାଇଁ କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭ ମଳରେ ସ୍କୁଳ ବଶେଷରେ ସେବେ ଦେଜମାଷ୍ଟ୍ରସଙ୍କୁ ଅଧିକଳାଲ ଶିଷା ଦେବ। ଆଚଶ୍ୟକ ହୃଏ ଭେବେ ଭହିରେ ଗ୍ରସଣ୍ଟା ସମୟ ବ୍ୟ ଯାଇଣାରେ । ସେଭ ଯେଉଁ ହେଡ଼ନାଷ୍ଟରହାନେ ଗ୍ରଶ୍ୟଣ୍ଟାର୍ ଅଧିକ ବନସ୍ ଶିକ୍ଷାଦେବା ବ୍ୟସ୍ଟରେ କାଲ କ୍ଷେପଣ ଜ<mark>ରନ୍ତ ସେ</mark>ମାନେ ସ୍କର୍ଲ^{୍ୟ} କରକ୍ତନାଦ୍ଧି ଓ ସ୍କୁଲର ଅନଷ୍ଟକାର୍କ ହୃଅନ୍ତ । ଅକଏକ୍ ଆସଣଙ୍କ ଅଭ୍ୟତରେ ମହାରାଣୀଙ୍କୁ ଆଶୀଟାଦ କରତା ଏ ଦୁହେଁ ଗୂଲ୍ୟ । ଉଛିଟିଲ ଅଭ୍ୟାସ, ଅଶ୍ରୟ ଗବର୍ଷ୍ଣ ନେଣ୍ଡ ଇଙ୍ଗେଖ ସ୍କୁଲ ପକ୍ଷରେ ପୂଲ୍କଂ ହେଲ ଚେଂକ୍ କାନ ହେବ । ବ୍ୟର୍ଷରେ ଝିଷା ବ୍ୟାସ ଶ୍ୟକ୍ଷାନଙ୍କର ସ୍କର୍ୟ ସ୍କର୍ୟ ବ୍ୟସ୍କରେ ଅବନ୍ତ ଅକ୍-୫ନରେ କନେଃୀ କର୍ଡ଼ିକ ନର୍ପିତ ହୃଏ । ସୂକସଂ ଶିଷକ^ର ନେ <u>ମନାକ</u>୍ରଚ ହେଲେ ଯାପିତ ନସ୍ମ ପର୍ବରିନ କଣବାକୁ ହୃଏ । ଏ କରୁ ମହୋଦୟ କର୍ଷୃ୍ଔୟାଲ୍ୟ ସାହେଚଙ୍କ ଦଶସାଲର ବଜୋବୟ ନୁହେଁ ସେ ଚର୍ଚାଲ ଏ ସୁକାର ଥିବ । ବର୍ତ୍ତିମାନ ଯେଉଁ ନୟ୍ମରେ କାର୍ଫନଟାହ ହେଉଅତୁ ବୋଧହୁଏ ଦ୍ୱିଗୟ ଶିଷକ ଅଲ୍ଲକାଳ ମଧରେ ନଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଆସିଲେ ତାହାର ପଶବର୍ତ୍ତନ ହେବାର ସନ୍ତାବନା । ପୁନଶ୍ଚ ଆପଣ ପ୍ରଶଂସିତ ଯଦୁବାବୃଙ୍କ ସମୟର ପ୍ରଚଳତ ପ୍ରଣାଳୀ ଅନୁସରଣ କର୍ବାକୁ ଅନୁସେଧ କରୁଅଛନ୍ତ କନ୍ତ ସେହ ସଣାଳୀ ରେ ଅସାରତା ଉଛ୍ଚି ଝିଚ ବଚନାବଳୀ ଦ୍ୱାସ୍ ଷ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରଖସ୍ଟମନ ହେଉଅନ୍ତ । ଅତଏବ ଉକ୍ତ ପ୍ରଣାଳୀ

(AL)

ଅବଲ୍ୟୁନ କର୍ବା ଅନୁଚଳ ଏକ ସମ୍ପ୍ରତ ସେଉଁ ପ୍ରତରେ ଶ୍ରା ହେଉଅଛୁ ସେ ଯେ ବଶ୍ର ତାହା ନୂହେଁ । ଅତଏକ ଏ ଦୂହେଁ ପର୍ଚତ୍ୟବ୍ୟ କ ମଧ୍କମିତ ।

ମୁକାମ —କଃକ୍ ବଶମ୍ବଦ ଜାନ୍ୟଶି ଅଗୟୁ ଶା ଭାରଣୀ ଚର୍ଶ ମୁଖୋପାଧାୟ ସ୍ନ ୬୮୬୬ ମସିହା

ପ୍ରଧାନ ଶିଷ୍ଟଳ କଥା ଆପଣା କରିବ୍ୟ ସମୟକର୍ମ କଲେସ୍କା ସେ ଏକ ଶ୍ରେଣୀରୁ ଅଧିକ ହେଷୀର ବାଳକଙ୍କୁ ସାହ୍ଡ୍ୟ ଶିଷା ଦେବାକୁ ସମୟ ପାଇବେନାହିଁ, ଏହା ଆନ୍ତ୍ର ବଣ୍ଠାୟ ହେଉନାହିଁ ଏବଂ ପୂଟର ପ୍ରଧାନ ଶିଷ୍ଟଳ ଶାଧ୍ରକ୍ତ ସଦୁନାବୁ ଭନ ଶ୍ରେଣୀରେ ସାଧ୍ୱତ୍ୟ ଶିଷା ଦେଉଥିଲେ ବୋଲ୍ ଯେ କେବଳ ''ମହାସ୍ଣୀଙ୍କୁ ଆଶୀଟାଦ କହୁଥିଲେ, ଏ କଥା ଯେ କ ପର୍ଯ୍ୟନ, ଅମୂଳକ ସେଉମାନେ ଉକ୍ତିଶ୍ୟକଙ୍କ ପ୍ରସମାନଙ୍କୁ ଳାଣ୍ୟ ସେମାନେ ବୃଝିପାଶବେ ପ୍ରକୃତରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍କୁଲର ଯେ ଅବଥ୍ଥା ଅହୁ ଧ୍ୟକ୍ତ ଶିଷ୍ୟକଙ୍କ ସମୟରେ ତଦ୍ପେଷା କୌଣସି ବମେ ନ୍ୟୁନ୍ଦ ନଥିଲା । ଆନ୍ୟୁନ୍ଦଙ୍କ ଲେଖିବାର ମମ ଏହି ଥିଲାସେ କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ ସ୍କୁଲର ଶିଷ୍ଠାପ୍ତଶାଳୀ ଉଷ୍ୟ ହେଉ ଓ ସେ ଥିଲେ ଲେଖକଙ୍କ ମତରେ ପ୍ଟର୍ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ଦୂର ପ୍ରଣାଳ ପର୍ତ୍ତ୍ୟକ୍ୟ ଅଟର ସେ ଥିଲେ ଆନ୍ୟେମାନେ ଏହି ବାଞ୍ଛା କରୁଁ ଯେ ଲଡ଼ି କରିଷ୍ଠ୍ୟ କ୍ୟ ସାହେବଙ୍କ ଚରଥିଥି ବନ୍ଦୋବୟରେ ସେ ରୂପ ବଙ୍ଗ ଦେଶର ଶ୍ରୀ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଅଥି ତ୍ରୁ ପ କୌଣସି ଶିଷ୍ଠାର ସୂପ୍ତଶାଳ ଦ୍ୱାସ୍ ସ୍କୁଲର ଶ୍ରୀ ବୃଦ୍ଧି ହେଉ ।

ସମ୍ପାଦକ ଭୃ. ସା-

ପଦିକାର ମୂଲ ପ୍ରାୟ୍ତି ସଂବାଦ ।

ଶ୍ରୀଧୁକ୍ତ ମିଷ୍ଟର ଯେ ଆମିଷ୍ଟଂ ସାହେବ ଯାଯପ୍ତ ମା୬ସ ଅଭି ନ ମୂଲ୍ୟ ଡାକ ମାସୁଲ ସହ୍ତ ·····ଚ୍ଚନ୍ଦ ଶ୍ରୀଧୁକ୍ତ ବାବୂ ରୌଷ୍ଣଙ୍କର ଦାସଚୌନୁଷ୍ ଦଷିତ୍ପଡ଼ା ····ଚ୍ଚନଙ୍କା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କେଶବାନଜ ନହାପାଦ ଯାଯପୁର ·····ଚ୍ଚନ୍ୟ

(44)

ଉତ୍କଳ ଦୀପିକାର ମୂଲ୍ୟ

ଅ ରି'ନ ବାରିକ ନୂଲ୍	हे के द्ध ।
ବ୍ଦନାବର ଅଗ୍ର`ନ ନୂଲ୍	हे 14
ତ ନମାସର ଅତି ନ _{ମୂଲ୍ୟ}	हे ९१
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ '	हे ने स्थ
ସ୍ତେଟ୍ତର ମୂଲ୍	8 %

ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା ସାସ୍ତାହକ ସମ୍ବାଦ ପଣିକା

ଇଂଗ କେବାର ତା ୯୫ ଶ୍ଧ ମହେ ସିଥିୟର ସନ ୧୮୬୬ ମସିହା ମୃତାବକ ବଂ୮ନ ଆଣ୍ଡିନ ସନ ୯୬୭୩ ସାଲ ସଥିନ ସଂଖ୍ୟା

ସେତେବେଳେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ଆରମ୍ଭ ହେଲ୍ଲ ଡେଡେବେଳେ ଲେକମାନେ ଏଥିର ନାନା ପ୍ରକାର କାରଣ ଦର୍ଶାଇ ଶସ୍ୟର ଚଣେଷ ହାଳ ହୋଇଥିବାର ଅଲ ଲେକ ବଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ । ନାଫ ଗଡ ଦଶମାସରେ ଦେଶର ହେ ସେ ଅବସ୍ଥା <mark>ହେଲ୍ ତାହା ଆଲେଚନା</mark>କ୍ଷ ବର୍ତ୍ତିମାନ ସମସ୍ତେ ଏହ୍ ନଶ୍ଚସ୍ତ କ୍ଷଅଛନ୍ତ ସେ ଅନାବୃହ୍ଚିର୍ ଫସଲ୍ ନଷ୍ଟ ହେବାରୁ ଏ ଦୁର୍ଦଶା ଘଟିଅଛୁ । ଅভଏବ ବବେଚନା କଶ୍ବାର ଉଚ୍ଚ <mark>ରେ</mark> ଏ ଦଇବ ଦଣ୍ଡ ହେଉୁରୁ କୃଷିକାଶ୍ରମାନଙ୍କୁ ସୂତ୍ରସ୍ କ୍ରମିଦାରମ୍ଭାନଙ୍କୁ ଗ୍ରକସ୍ପ ମାଫ ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକ କଳା । ଚକ୍କତ ବହୋବସ୍ତ ଅରମ୍ଭଠୀର୍ ସ୍ଜୟ ମାଫ ଦେତାର ପଥା ତଳ ଆସୁଅନ୍ତ । ଜମିଦାରମ୍ବକଙଠାରୁ ନଙ୍ଗାଇଥିବା କବୁଲ୍ୟ୍ତରେ ଏଥର ସର୍ତ୍ତ ନାଦ୍ଧି ସତ୍ୟ ମାଣ ଏ ଆପର୍ତ୍ତି ପ୍ରଙ୍କରୁ ଖଣ୍ଡନ ହୋଇଅନ୍ଥ । ଶ୍ରୀଧୂକ ମିଳ୍ช ସ'ହେବ କମିସର ବନ୍ଦୋବଣ୍ଡ ଶ୍ରେଖ ଲେଖନ୍ତୁ କେଟିଦାରମାନଙ୍କୁ ଲେକସାନ୍ଧ୍ୟାଫ ବସ୍ଟାପ୍ତିବାର ସ୍ପଷ୍ଟ୍ର ଅଙ୍ଗୀକାର କସ୍ଥାଯାଇ ନାହିଁ କନ୍ତ କଃକ ସିଲ୍ଅନ୍ତ୍ର ରତୁମାନଙ୍ଅଧ୍ନ ଥିବାରୁ ଓ ସୁତ୍ରବଂ ଅତ ବୃଷ୍ଟ ଓ ଅନୀବୃଷ୍ଟିରେ ପ୍ରାୟ, ସଟଦା ଶସ୍ୟମାନଙ୍କର ବଶେପ ହାମ ହେଉଥିବାରୁ ବହୋବ୍ୟ ଯମା ସର୍ବର୍ଷ ଆଦାୟ ହୋଇନପାରେ, ପ୍ରଣ•ସିଚ ସାହେଚ ଆହୃଶ ଲେଙ୍କ୍ର ସେ ସେନ୍ନୋନଙ୍କ ସୁଝ ସାଚ୍ଚନ୍ଦଳା ରହା ହୋଇ ସେତେ ପ୍ଳୟ ଆଦାସ୍ ହୋଇଥାରେ ତାହା କଥାଯାଉଅନ୍ତୁ ଓ ଭୂମିର କର ଯଥେଷ୍ଟ ରୂପେ ଅଧିକ ହୋଇଅନ୍ତ । ଏହା ସମନ୍ତ ବଦେଚନାରେ ଲେକସାନ ମାଫ ଦସ୍ୱାସିହାର ପୁଥା ଚଲ୍ଅସୁଥ୍ଲ । ସନ ୯୮୩୪-୩୫ ସାଲ୍ରେ ଧୋଇ ହେବାରେ ୫୯୮୬୯୭ ଜା 'ନାଫ ବ୍ୟାସାଇଥଲ । ସନ ୯୮୩୭-୩୮ (୨୪ଅଙ ଦୁଭିଷ)ରେ ୫୫୮୭୯୪୭ଙ୍କା ଗୁଡ଼ ଦୟାଯାଇଥିଲା । ସନ ୯୮୪୬-୪୩ରେ ୫୪୮୬୬୬୬୫ଙ୍କା ନାଫ ହୋଇଥିଲା । ବଲ୍ଷୟ କୋଞ୍ଚ ଅନ୍ ଡାଇରେକ୍ଟର ଲେଙ୍କ୍ର ଯେ ଓଡ଼ଶାରେ ଅଢ ବୃଷ୍ଟି ଓ ଅନାବୃଦ୍ଧିରେ ଶଧ୍ୟର ଅଭଶପ୍ ହାମ ହେଉଥବାରୁ ଲେକମାନଙ୍କର ଏ ପ୍ରକାର

କଷ୍ଟ ହେଉଅନ୍ଥ ଓ ସେ ଦେଶରେ ଧନ ଅଧିକ ନଥିବ'ରୁ ଶଖ୍ୟର ଆଂଶିକ ବୃଷ୍ଟ ହେଳେ ସୁଇା ସେଥରୁ ଅଭ୍ୟକ୍ତ, ଶେଚମାୟ୍ ଫଳ୍ୟାନ ଜାଭ୍ୟୁଏ । ଶ୍ରୀଧୁକ ମିଳ୍ୟ ସାହେବ କ ଶବେତନାରେ ଉତ୍କଳ କମିଦାର୍ମାନେ ଷ୍ଟ ବବେତନାଷ୍ୟନ ଓ ଅପବ୍ୟସ୍ଥୀ ଅଞ୍ଜ ଓ ଭୂମିତ କର ବ୍ୟତ୍ତରେକେ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଖବଳୋପାଯ୍ୟ ନାହିଁ । ଏ ସମୟ ବୃଚାଳ, ଅବଗଳ ଧାଇ ଯେବେ ସରକାର ଉପରୁକ୍ତ କାରଣରୁ ଲେକସାନ ଦେବାକୁ ଅସ୍ପର ଉହ୍ମକ୍ତ ତେବେ ଳାହା କଦାତ ଯୁକ୍ତସିକ କୃହେଁ । ଏଥରୁ ସରକାରର ଷ୍ପଷ୍ଟ ନ୍ୟୁର୍ଡା ଓ ନ୍ୟାୟ୍ଣ୍ନ୍ୟାଭା ପ୍ରକାଣ ହେବ । ବହୋବ୍ୟ ସେଷରୁ ସରକାରର ଷ୍ପଷ୍ଟ ନ୍ୟୁର୍ତା ଓ ନ୍ୟାୟ୍ଣ୍ନ୍ୟାଭା ପ୍ରକାଣ ହେବ । ବହୋବ୍ୟ ସେଷରୁ ସରକାରର ଷ୍ପଷ୍ଟ ନ୍ୟୁର୍ଡା ଓ ନ୍ୟାୟ୍ଣ୍ନ୍ୟାଭା ପ୍ରକାଣ ହେବ । ବହୋବ୍ୟ ସେଷରୁ ସରକାରର ଷ୍ପଷ୍ଟ ନ୍ୟୁର୍ଡା ଓ ନ୍ୟାୟ୍ଣ୍ଡ୍ୟ ଅନ୍ଥ ଓ ଏ ସମ୍ପ୍ୟରେ ପ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରକାଳ ସ୍ନୟ୍ୟର ଅବହେଳା କରବା ବୃଦ୍ଧର କମି ବୃଦ୍ଧର କାରଣ ଜାହାହେଲେ ବରକାଳର ସଭ୍ୟବେତନା ଲୋପତାଇ ପ୍ରକାଙ୍କ ମନରେ କୃଷ୍ୟାର ଓ ଅଧ୍ୟାସ କାଳ ହେବ ।

ଏହ ରୂମେ ସେବେ ଲେକସାନ ହେବାର କରି୍ବ୍ୟ ହେଲ୍ ଚେବେ କରିମାନ ବର୍ଷରେ ମାଫ ଦେବୀର ସେ କ ପର୍ଯ୍ୟକୃ ଆବଣ୍ୟକ ଏ ବ୍ୟସ୍କୁ ଲେ**ଝିବାର** ବାହୃଲ । ଯେ ଦେଶରେ ଏକ ବର୍ଷ ସୂ**ଟରେ ୫**ଙ୍ଗାକୁ ୬୫।**୩º ସେର ଗୃହ୍**ଲ ଫସଲ ହାନର ଆଉ ଅଧିକ ପ୍ରମାଣ କେଉଁଠାରେ ସାପ୍ତ ହେବ ? ପ୍ରାତୀନ ଲ୍ଲେକ-ମାନେ କହୁଅଛଣ୍ଟ ସେ ସେମାନେ ଏଚାଦୃଶ ଦୃଃସମସ୍ଟ କଦାଚ ଦେଖି ନାହାଣ୍ଡ ଓ ଯାହା ଆନ୍ନୋନେ ଦେଖ୍ଅଛ୍ଁ ମେଅଁରୁ ଇତର <mark>ଲେ</mark>କଙ୍କ କଥା କ କହିବା ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତି ଲେକମାନେ କ ପାହାଙ୍କର ନାସକୁ ୫%°।୬°ଙ୍ଗା ସମ୍ବଲଅନ୍ତ ସେମାନେ ସ୍ୱର' କାତର୍ ହୋଇଅଛନ୍ତ ! ଏ ଅବହ୍ରାରେ ସେ ସମିଦାରମନେ ସ୍ଥନ୍ଦରେ ଗ୍ରଳସ୍ପ ପର୍ଶଶୋଧ କର୍ବଦେ ଏହା କଏ ବ୍ୟାସ କର୍ବ ? ମହ ସର୍କାର ବୁ $^{-}$ ବଶାରଦ ଅlphaନ୍ତା ଦୁର୍ଭିଷର ପ୍ରଥମ ଅବସ୍ଥାରେ ଲେକସାନ ହୋଇଥିବାର କିନ୍ଦୁଥିଲେ ଏଥାଏ ସେଥିର ନର୍ପ୍ତ ହୋଇ କନ୍ଦୃଅଛନ୍ତ ଯେ ଦୂମୂଲ୍ୟ ହେର୍ତ୍ରୁ କମିଦାର୍ମାନେ ଅଧ୍କଲ୍ଭ କର୍ଅଛନ୍ତ ତାଙ୍କୁ ଷ୍ଡପ୍ରଣ ଦେବାର କ ସୁସ୍ଟୋଜନ । କମା ଲେକନାନେ ଗଡ଼ ମହୁଅଛନ୍ତ ! ଧାନେଶ୍ୟର ଚଉଧୁରତ ଶସ୍ୟ ବହି କଣ୍ ଅଧୂଲ ଲଭ କଲେ ଶ୍ଳେଏଣ୍ର ପହ୍ସଳ ଆପଣା ବହୃ କୁ୍ହ୍ୟ ଭରଣପୋଷଣାଥେଁ କ ନନ୍ତ୍ରେ ଲକ୍ଷପତ ଭ୍ରଗଡଠାରେ ଆପଶା କମିଦାସ ରହଣ ଦେଲେ । ଏଥିରୁ କେବଳ ଏଡ଼ବୋଧହୃଏ ସେ ଏ ଦେଶୟ ଜମିଦାରଙ୍କ ଅବ୍ୟାରୁ ସରକାର ଜ୍ଞାତ ନୁହନ୍ତ । ବାସ୍ତବରେ ଏ ଦେଶରେ ଅତ ଅଲ ବଡ କମ୍ପିଦାର ଅନ୍ତନ୍ତ ଓ ଏହାଙ୍କ-ନଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁନାନେ ସଙ୍କଦା ସତକ ହୋଇ ଧାନ ରଖୁଥିଲେ ସେନାନେ ଉଣା

ଅଧିକରେ ଲଭ କର୍ଥଛନ୍ତ । ମାଫ ଅଧିକାଂଶ ଜମିଦାରଙ୍କର ଅଲ हङ्गाल ରପୋ पृथ्य ବ୍ରେ କମିଦାରରୁ ଏମାନଙ୍କର ଅଧ୍ୟକ ଲଭ ହୃଦନାହିଁ । କୋକ୍ଷାଛ କପାଇଲେ ଏହାଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଛ ହେବ । ରଇତଠାରୁ हଙ୍କା ଅସୁଲ ହେବାର କଦାତ ସମୃବ ନାହିଁ । ଯାହାର ଖେତ ଫଲଥ୍ଲା । ସେ ଯାହା ର ଜଳି କର ପାଇଥିବ ତାହା ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟାଦ କଣିବାରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କର୍ଯାରଥିବ ଓ ଯାହାର କହୃ ହୋଇନଥିଲ ସେ ହୃଏତ ଅନ୍ନତ୍ତରେ ନହୁବା ଜମାଳସ୍ତର ବାହକତ୍ୟୁତ୍ତ । ଯଦ୍ୟପି ବ୍ୟାଲରେ ଯତ୍ତଳ୍ପତ ଭରସାଥିଲ, ତାହା ଇତ୍ରଦେତତା ଛଷ୍ପର କର୍ବଦ୍ୱରେ ଅନ୍ତର୍ଶ୍ୱର ଭ୍ୟସୋଥରେ ବହେ ଆରମ୍ଭ ଓ ଆରାମୀ କୃଷିର ହ୍ୟୁସୋରରେ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ବ୍ୟସ୍ଥ ଶିକାର କରୁଅଛନ୍ତ । ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ସକ୍ଷ ଦେବାର ଶନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର କାହିଁ ? ସେନାନେ ସଙ୍କତୋତ୍ତ୍ୱବରେ କାତର ହେର ଛନ୍ତ୍ର ସେମାନଙ୍କର କାହିଁ ? ସେନାନେ ସଙ୍କତୋତ୍ତ୍ୱବରେ କାତର ହେର ନ୍ୟୁ କର୍ଥଛନ୍ତ ସେ କବମ୍ବର ମାସ ତାଙ୍କର ଅନ୍ତ୍ୟକାଳ ହେବ । ସରକାର ମୁକ୍ତ ନକଳେ ତାଙ୍କର ଆଉ ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ । ଅତ୍ୟବ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଁ ସେ ଲେକଙ୍କ ଦୂର୍ଦ୍ଦଶାମୋଚନ ଓ ମହାର୍ସଣିଙ୍କର ରୌରବର୍ତ୍ତନାର୍ଥେ ସର୍କରକ୍ଷ ଓଜଣ ମାଫ ଦେଉନ୍ତୁ ଓ ତହିର ସୋଷଣ ସନ୍ଧ ସ୍ଥଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତର୍ବରକ୍ଷ ଓଜୀ ଓ କମିଦାରଙ୍କ ମନ ହିରିରକରନ୍ତ ।

ନୋକସାନ ତଦାରକ ପୂଟରୁ ହୋଇନାହିଁ ଓ କେଉଁଠାରେ କ ପଶ୍ୟାଣରେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଅନ୍ଥ ଡାହା କଣାଯାଇ ନସାରେ ମାନ୍ଧ ମେଃରେ ଯେ ଛ ଅଣାରୁ ଅଧିକ ଫସଲ ହୋଇନାହିଁ । ଏ ବ୍ୟସ୍ତରେ ପ୍ରାଯ୍ କାହାର ସହେହ ହେବନାହିଁ ଏଣ୍ଟକଣ ଆଗଡ କହି ସମୁଦ୍ୟ ୫ଙ୍କା ମାଫ ଦେଲେ ସରକାର ବ୍ୟେଷ ଜ୍ଞିରେ ପଡ଼ବେନାହିଁ ।

ପହଙ୍ଗ। ଅନ୍ନନ୍ତମ

ତୌଧ୍ୟ ରଘ୍ନାଥ ଦାସଙ୍କ ନମିଦାସ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାସନ ହୋଇଥିବା ଦୂଇରୋ ହି ସାହାସ୍ୟାଥାନର କର୍ମନ୍ତ ବ୍ୟସ୍ତରେ ଏକଖ୍ୟ ପହ ଶ୍ରାଧିତ କଳୁ ଡ଼ ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାମ୍ଭରେ ପ୍ରକାଶ କରୁଅରୁଁ । ସାହାଯି ସ୍ଥାନମାନ ଚୌଧ୍ୟଙ୍କ ବଶେଷ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅନୁସାରେ ସ୍ଥାପନ ହୋଇଥିଲା ଏକ ସେ ଏ ବ୍ଷସ୍ତରେ ସ୍ୱ୍ୟୁତ ତତ୍ୱାବଧାରକ ହେବାକୁ ଅଙ୍ଗୀକାର କର୍ଥଳେ । ପହ ଲେଖିତ ବ୍ୟସ୍ତମାନ ପହଙ୍କା ସାହାସ୍ୟ ସ୍ଥାନ ସହ୍ତ ସମ୍ପର୍କ ରଖେ ଓ ଚଉ୍ଚଡ଼ା ବୃଷ୍କ ପ୍ରାଧ୍ୟ ପହ୍ଲୀ

ପର ମହ ଅଟର, ଆମ୍ବୋନେ ବୋଧ କର୍ଁ ମେ ଚଉଧ୍ୟ ମହାଶସ୍ ଅନ୍ୟ ଲେକଙ୍କ ଉପରେ ବ୍ୟେମନ୍ତ୍ରର କ୍ଷବାରୁ ଏ ରୂପ ପଃଣା ହୋଇଥିବ ଜଣାତ ଏ କଲ୍ଗ ଏକଳଣ ଜମିଦାରଙ୍କ ହ୍ୟରେ ଦୁଇ ସାହାସ୍ୟ ହ୍ଲାବର କର୍ମ ଉସ୍।ସିଚାରେ ସେଥିରେ କର୍ମ ସେ ଏଡାଦୃଣ ମହରୁପେ ନ୍ୟାହ ହେଲ୍ଲ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଣ୍ଟର୍ଯ ଓ ଆଷ୍ଟେସର ବ୍ୟସ୍ତ ।

ମୁକାମ ପହଙ୍ଗ ଭୀ ୬୯ ଶ୍ୟ ମାହେଅଗ୍ୟ ସନ ୯୮୬୬ ମସିହା, ଶୀ ୫ି. ଏମ୍ କକୁ ଡ଼ ମେନେକର ସାହେବ ମହୋଦପ୍ୟେ

ମହାଶସ୍କ

ଗଡଳାଲ ଡ୍ଇ ପ୍ରହର ଡୁଇ । ସମସ୍ତରେ ଏଠାରେ ପହୁଞ୍ଚ ଜମିଦାସ୍କ କଚେସରେ ସ୍ଥଳ ବହୀ ଛାନକୁ ଗଲୁଁ । ବାଶରେ କେତେକ ମୈଯାର ଲେକ-ମାନେ ଗ୍ରଉଳ ଷ୍ରଉ ତେଶୀଥିବା ଓ କମ ଓଳନରେ ବହ ହେଉଥବାର କହଲେ । ଆତ୍ୟେ ପହୁଞ୍ଚଲ ଷଣି ସେଉଁହାନେ ଗୁଡ଼ଲ ନେଇଥିଲେ ନାଙ୍କଠାରୁ ଗୁଡ଼ଲ ଫେଶନେଇ ଅଗ୍ଲେହ ମୋଦ୍ରରର୍ ଓ କଚେଶ ଗ୍ଲେକଙ୍କ ସାଷାଡରେ ମାସକର୍ ପ୍ରଭ ସେରରେ ଅଧ୍ୟପା ଅଦ୍ୟାସ ଉଣ୍ୟ ଦେଖି ଆଣ୍ଡର୍ଣ ହେଲ୍ଁ ଆହୃଶ ଦେଖିଲ୍ଁ ସେ ସରକାରରୁ ସେ ଓଳନ ଦ୍ଆଯାଇଅନ୍ଥ ସେଥିରେ ମାପ <mark>ନ ହୋଇ ଗୋ</mark>ଶାଏ ମାଣରେ କ ତାକୁ ସେମାକେ ଏକପା ଓଜନ ଥବାର କହନ୍ତ ମାପ ହେଉଥିଲ୍ ଆୟେ ଏହା ରହୁତ୍ତ କଶ୍ ତସ୍କୃ ଓଜନରେ ଡଡ଼୍ମର୍ ଦେବାରେ ଖର୍ବଦଦାର୍ଯ୍ୟାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ, ଆନ୍ଦ୍ରହେଲେ ନାଜ ମୋହ୍ରର୍ ଓ ନମିଦାର୍ର ଲେକ ଅଢ ଅସନୃଷ୍ଟ ହେବାର୍ କଣାଗଲ । ରେକ ହାକରେ ଦେୱିଲୁଁ ସେ ଅତ ମଦରୂପ ଗ୍ରତ ରହିଁ ହେଉଅଛୁ । କ ୫°।୬°ଶ ପୁରୁଷ ଓ ବାଲକ ଓ ସ୍ଥୀ ମନ୍ଦର ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପୃଷ୍ଣି ଆହାର ପାଉଅଛ**ନ୍ତ** ଅନୃର ବଣ୍ଠାସ ହୃଏ ଯେଉଁଠାରେ ଜନ୍ନିଦାର ସାବଧାନ କରୁଅନ୍ଥ ସେ ଛାନରେ ଏହ ସଥା ଚଲଣ ଅନ୍ତୁ । ଦୁଃଖୀନାନେ ଖାଇବା ସମୟରେ କହଳେ ସେ ଏ ସାହାଯ୍ୟ ୍ଷ୍ୟାନ ସ୍ଥାପନ ଅବଧି ଏକଦାବ ସେନାନେ ସମ୍ପର୍ଣ୍ଣ ଆଦୀର ପାଇଲେ କାରଣ ସ୍କୃ '**ର୍**ଚ୍ଚ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ ଶ୍ରୁ ପ୍ର**ତ୍ତ**କୃ ଦ୍ଆଯାଉଥିଲ ଓ କଙ୍ଗାଲମାନେ କେବଳ ସୂଠିଏ ୍ୟୁତ୍ତ କ ଞିପାଣି ସହ୍ୱତ ଖାଇଦାକୁ ପାଉଥିଲେ ଜମିଦାରର ଲେକ ଅଧିକ ସର ଆପତ୍ତା ହାତରେ ନେଇ ଅନ୍ନବ୍ତହ ଗୃଉ୍ଲରୁ ଦଶ ପଦରଜଣ ବ୍ରାଦ୍ଧୁକ୍ତେ ଜଣ୍ଡେ ପ୍ରଭଦନ ଏସେର ଦାନ କର୍ଣ୍ଣା ଏମାନେ ଦେଉଳ ସଂବର ଲେକ ^{ମହର} ନାମରେଷାଡ ଅଛନ୍ତ ଗର୍ବମାନେ ଏରୁପ ନଷ୍ଟ୍ର ପ୍ରହାର ପାଆନ୍ତ ସେ ସେଠାକୁ

ସିବାକୁ ଉପ୍ଟ କରନ୍ତ । କେତେକ ଲେକ ବେଡ଼ର ଚୟା ଅନ୍ତ୍ରଙ୍କୁ ଦେଞ୍ଚାଇଲେ ଓ ନମିଦାର ଲେକମାନଙ୍କର ଅନେକ ନଦା କଲେ ଏହାନର ମୋହରର ନଣେ ପକ୍କାର୍ସ୍ ଥିବାର ବୋଧ୍ୱୃଏ ତାହା ସକାଶେ ବାବୁ ରପ୍ଲୁ ନାଥ ଚଉଧୁ ସ୍ଥ ବଶେଷ ସ୍ଥ ବରଣ କରଥିଲେ । ତାକୁ ମାଦ୍ର କରବାର ଉଚ୍ଚତ ସଦ୍ୟଣି ତାହାର ବଣ୍ୟ ପାତକତାର ବସ୍ତର ହେବାର କଠିଉ ହୃଏ ମାଦ ତାହାର ଦୋଷ ବପ୍ୟରେ ଆନ୍ତର ବଣ୍ୟ ହେଉଅଛୁ । ଗ୍ରହ୍ମ ବବିଠାରେ ବହୃତ ଗୋଳମାଲ । ଏ ଡ୍ରାମ୍ବର ଲେକମାନେ କମ୍ବ । କଚେର୍ରେଥିବା ଲେକଙ୍କ ବନ୍ଦ୍ର ବା ପ୍ରଶ୍ରତ ଲେକ ଜଣେକ ବଂଦ୍ୟ ଅଣା ଠାରୁ ବିମ୍ୟାର ଗୁହଳ ପାଅନ୍ତ । ଗୋଳମ୍ଭ ନଦାରଣ ସକାଶେ ବାଡ଼ାତ୍ୟୁ ର ନମ୍ଭ କହିବାରୁ କମିଦାରର ବନା ଅଞ୍ଚାରେ କରବେ ନାହ୍ର ବୋଲ ଅନ୍ତ୍ରଙ୍କୁ କଣାଇଲେ ସେଉଠାରେ ଗ୍ରତ୍ରହାରାଏ ଓ ବ୍ୟାହ୍ରଏ ସେ ଉପଦ୍ରକ୍ତ ଥାକ ବ୍ୟବ୍ୟ ସେ ଉପଦ୍ରକ୍ତ ଥାକ ବ୍ୟବ୍ୟ ସେ ଉପଦ୍ରକ୍ତ ଥାକ ବ୍ୟବ୍ୟ ସେ ସମ୍ଭର୍ଣ ଥାକ ବ୍ୟବ୍ୟ ପର୍ଷ ପ୍ରସ୍ତର୍କ୍ତ ଥାକ ବ୍ୟବ୍ୟ ସ୍ଥ ସେ ସର୍ଷ ପ୍ରସ୍ତର୍କ୍ତ ଥାକ ବ୍ୟବ୍ୟ ସେ ସମ୍ଭର୍ଣ ଥାକ ବ୍ୟବ୍ୟ ସର୍ଷ ପର୍ଷ ଅନ୍ତର୍କ୍ତ ଥିଲି । କାରଣ ସେଠାରେ ପ୍ରତ୍ର ଅନ୍ତର୍କ୍ତ ଅନ୍ତର୍କ୍ତ ଅନ୍ତର୍କ୍ତ ସର୍କ୍ତ ଅନ୍ତର୍କ୍ତ ଅନ୍ତର୍କ୍ତ ଅନ୍ତର୍କ୍ତ ସର୍କ୍ତ ଅନ୍ତର୍କ୍ତ ଅନ୍ତ ଅନ୍ତର୍କ୍ତ ଅନ୍ତର୍କ ଅନ୍ତର୍କ୍ତ ଅନ୍ତର୍କ ଅନ୍ତର୍କ୍ତ ଅନ୍ତର୍କ୍ତ ଅନ୍ତର୍କ୍ତ ଅନ୍ତର୍କ୍ତ ଅନ୍ତର୍କ୍ତ ଅନ୍ତର୍କ୍ତ

ପୂଲ୍ୟ ଏଠାରେ କେଭେ ହାଳର ହୃଅନ୍ତ ନାହିଁ ଆସିପ୍ରାତଃ କାଳଠାରୁ ଏ ପର୍ଯ୍ୟ ମୋହରରକୁ ଚଳବ କରୁ କରୁ ଚାହାଠାରୁ ହେସାବର ବହ୍ମାନ ଓ ଷ୍ଡଳର ନଉଯୁଦ ବାଳ ଠିକ ପାଇଲ୍ ନାହିଁ, ଆୟେ ଆଉ ଏକ ଘଣ୍ଟାରେ ମାଛଗାଁକୁ ରଓ୍ୟାନା ହେବୁଁ ।

ଦ୍ୟଟତ-ହାଶ୍ୟ ସାହେବ ।

କଃକସ୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ କମିଶି

କଃକ ସାହାଯ୍ୟ କମିଟିଙ୍ଗ ଚଲତ ମସ ତା ୭ ଶ୍ୟରେ ଥିର ହୋଇଅତ୍ର ଯେ ଦୁର୍ତ୍ତିଷ ପିଞ୍ଚ ବ୍ୟକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଏକଃଙ୍କାରେ ଭର ଗ୍ରେଲ ୧୯୨ର ଓ ଧାନୁଆ ଗ୍ରେଲ ସେଏ ର ଲେଖାଏଁ ବନ୍ଧି ହେବ ମେମୃରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟାଦ ହେବାରୁ ଆଉ କତ୍ର କମ ହୋଇ ପାଶଳାହିଁ । ଏବବାଦରେ କାହାର କ ଯାଏ କେବଳ ଦୁଃଖୀ ଲେକମାନଙ୍କର ଅନଷ୍ଟ ହେଉ ଅତ୍ର । ଐକ୍ୟାଲେ ପେତେ କମ ହୁଅନ୍ତ । ଓ ସ୍ୱିଥିର ନ୍ୟରେ ଥାଇ ସମସ୍ତେ ମିଳ ଦୁଃଖ ବ୍ୟୋଚନ ନ୍ୟନ୍ତ ସେ ସେଉପାୟ ଚନ୍ତାକଶ ପାର୍କ୍ତ ଅନୈକ୍ୟ ହେଉୁଣ୍ଡ ଭାହା ହୋଇ ପାରୁନାହିଁ ।

ଏଥିରେ ମେନ୍ଦ୍ରମାନେ କ କର୍ବତ । ଯାହାକୁ ବଧାତା ବ୍ୟର ତାହା ଭ୍ୟରେ ସବୁ ଆଡ଼ୁ ବ୍ୟର୍ଷିଧ୍ୟଡ଼େ ଓ ମନ୍ଧ୍ୟ ତାକୁ ଜବାର୍ଷ କର୍ପାରେ ନାହିଁ ।

ଏ ସଙ୍କର ବବାଦର କାରଣ ଏହା ଯେ ଅନ୍ନଛଣ ଇତ୍ୟାଦ ସଦର୍ଶନ କର କମିସ୍ନର ସାହେବ ବୋର୍ଡ଼କୁ ସେଉଁ ଶ୍ରୋର୍ଚ୍ଚ କଷ୍ୟକେ ତାହାର ନକଲ କଲେକ୍ଟର ପାହେବଙ୍କ ନକ୍ଟରୁ ପଠାଇଥିଲେ । ଏଥିର ମର୍ମରୁ ପୁଲ୍ୟ, କର୍କୁଡ଼, ଡାକ୍ତର ଓ କଲେକ୍ଟର ସାହେବଙ୍କ ସହ ଇଙ୍ଗିଡ ୫ମେ ଦୋଖାସେଅ ହୋଇ-ଅତୁ । କମ୍ପିୟୁର ସାଦେବଙ୍କ ଇଚ୍ଛାମତେ ଏ ପଣ୍ଡ ସଗ୍ରର ପାଠ ହୃଅନ୍ତେ ଅପର୍ପର ମେମୃରମାନେ ସୃକ୍ଧ ହେଲେ । ଆମ୍ଭେ ସେଡେଦୂର ଜାଣୁ କଲେକ୍ଟର ସାହେବଙ୍କର କେବଳ ଏହା ଦୋଷ ହୋଇପାରେ ଯେ ସେ ଭ୍ୟଣ କ୍ଷ ସ୍ୱଚଷ୍ଟରେ କଞ୍ଚଳସ୍ଥ ଅନ୍ତନ୍ତ୍ୟମନ୍ତ୍ର ଦେଖିନାହାନ୍ତ । ନାଦ ସେ କ କଣ୍ଡ ବୋଧହୃଏ ଅବସର ପାଉ ନଥିବେ । କଲ୍ଟର ସାହେବ ଆନ୍ତଳାଲ୍ କଠିଣ ପଶ୍ଞ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତ । ନସ୍ମିତ କେଗ୍ୟି ଓ ଅମଲ୍ ବ୍ୟତରେକେ ଚଣ୍ଡୁକ ବ୍ୟସ୍ ସମ୍ପର୍କାସ୍ନ କାଗଳ ଇତ୍ୟାଦ ଲେଖାଲେଖି ସ୍କାଶେ ତାଙ୍କ ନକ୍ଟରେ ଆଉ କେହ୍ ନାଦାନ୍ତ । ତାହ ଙ୍କ ସହକାସ୍ତ ହାଈମମାନଙ୍କଠାରେ ଅନେକ କର୍ମ ଥିବାରୁ ସେମାନେ ପ୍ରଉଲ ସମ୍ପର୍ଗ୍ୟ ସମୟ କଣି କଣ ନ ପାଶ୍ର ଯୋପୁଁ ସେ ସୁହ୍ୟରେ ଗ୍ରେଡ୍ କେ ହିସାନ ଇତ୍ୟ ଦ ଲେଖନ୍ତ । ଏତେ ପର୍ଶ୍ରମ କଲେହେଁ କମିସ୍ନର ସାହେତ ସେ ତାଙ୍କର ଦୋଖ ଦେଇଅଛନ୍ତ ଏଥିରେ ତାଙ୍କର ଅନେକ ଦୁଃଖ ହୋଇପ'ରେ ଓ ସେ ଭଗ୍ନେ ୟାସା ହୋଇପାରନ୍ତ । କେବଳ ସ୍ଥଳ ସମ୍ପର୍ମ ସ୍ ବ୍ୟସ୍ତରେ ସହକାଶ୍ୱତା କ୍ଷ୍ତା ନନ୍ତ, ଗବ୍ଧିମେଣ କର୍କୁ ସାହେବଙ୍କୁ ଏଠାରୁ ସେରଣ କଶଅଛନ୍ତ । କରୁପେ ଏଠାରେ ଗ୍ଡାକ ସ୍ଗ୍ରୁର୍ସେ ବନସ୍ ହେବ କରୁସେ ଏଠାରେ ଗୋଦାମ ନରୁସଣ କର୍ସିତ । କରୁସେ ଜାହାଜରୁ ଗ୍ଉଲ ନେଇ କଃକ ନସ୍ପଦ୍ଦରେ ଓ ସହ୍ତିର ଅଣାଯିବ ଓ କର୍ପେ ଏହାନଙ୍କର ସବୁ ହୁସାବ ଲେଝାସିକ ଏହ୍ୟରୁ କର୍ମକେ ତାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ କଣବାର ଶହୃତ ଥିଲା । ଡାହା ହେଉଥିଲେ କଲେକ୍**ଟର ସାଦେବଙ୍କର ସମୃଦାୟ କ୍**ର୍ମରେ ତହାବଧାର୍ଣ କେବାକ୍ ମମୟ, ହେଅନୁ । ୫.ନୂ ଏ ର୍ପ ନ କଣ କକ୍ଡ ସାହେବଙ୍କୃ ଉକ କ୍ରମିରେ ଅପିଷ୍ଟ୍ରଣ ଓ ଶଳଫ କସିଁ^{ବି}ର ସେନେଜର ଏ ଦୂଇ କର୍ମର ଗୁରୁତର ଗ୍ର ଅସିଚ ହୋଇଥବ[୍]ରୁ ସେ କୌଣସି କମି ସୁସ୍କୃତ୍ତେ ସମନ, କର୍ପାରୁନାହାନ୍ତ । ଢ଼ିର୍ମାନ ଚକ୍[€]ଡ଼ ସଂଢ଼େକଙ୍କଠାରେ ଡ଼୍ଇ କମିଥିବାରୁ ସେ ମଫସଲ ଗଲେ କ୍⊀କ୍ୟୁ ଅନ୍ତୁହମନ ଭ୍ରତ ମତେ ତଲେନାହିଁ I ଅତଏତ କମିଟି କ୍ଭିକ **ନ**ଶେ ମେନେଳର ଅତତ୍ୱ ସ୍ୟୁ ବ୍ୟୁକ୍ତ କଣ୍ଟା ଆବଶ୍ୟକ । ଏକସିକୁ 🕏 କଞ୍ଜି କଅର

ବଣ୍ଡ ସାହେବ ଅଥବ। ମେଳମିଲ୍କ ସାହେବଙ୍କୁ ଏ କମିରେ ନଯୁକ୍ତ କଲେ ଭ୍ଲ ନୃଅନ୍ତ ।

କଃକଥି ଅମ୍କୃଛ୍ଧମାନ ଉତ୍ତମ୍ବୁପେ ତଳାଇତା ସକାଶେ ଆଉ ଏକ ଉପାସ୍ଥ ଅତ୍ଥ । ଯଦ ଭ୍ୟ ଭ୍ୟ ଅନ୍କଛ୍ଧ ନକଃରେ ବାସ କରୁଥିବା ଉଦ୍ରଲେକେ ସେହ ସେହ ଅନ୍କଛ୍ଧ ତହାବଧାରଣ ନମନ୍ତେ ନଯ୍କ ହେବେ ତେତେ ସବୁ କମ ଉତ୍ତମ ରୁପେ ଚଳବ । କମିଟି କର୍ତ୍ତଳ ନଯ୍କୁ ହେଲେ ବୋଧ୍ୟହ୍ଧ ଉଦ୍ରଲେକ୍ୟାନେ ଅପିତ୍ୟର ଆହ୍ୟାଦ ପ୍ୟକ ଉହଣ କଣ୍ଡାକୁ ବମୁଖ ହେବେନାହିଁ । ଆନ୍ତେମନେ ଭର୍ଷା କରୁଁ କମିଟି ମେମ୍ବର୍ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ କଦାର ଏପର ବ୍ରାଦ ହେବନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହ୍ନ ସମ୍ବାଦ

ଯସୋହରର ଛଞ୍ଜେକ୍ ସୂତର୍ଷେଣ୍ଡେଷ ଚେମ୍ସର୍ସ ସାହେବ ଯେ କ ଏକ ଅବ୍ଇନ୍ସପେକ୍ଟରକ୍ ପ୍ରହାର କର୍ଥଲେ ଲେଫ୍ଟନେଷ ଗଭ୍ଞିର ତାଙ୍କ ଉପରେ ଏହ୍ ହୃକ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତ :—

ଲେଫ୍ ନେଷ୍ଟ ଗତ୍ଷ୍ୱିରଙ୍କ ବଦେଚନାରେ ଲେଫ୍ ନେଷ୍ଟ ତେମ୍ସର୍ଥ ସାହେତ ସଦ୍ ଇନ୍ସପେକ୍ ରକୁ ନାରଥିତ। ଓ ନ୍ୟୁନ ପଦଞ୍ଜ କର୍ଥ୍ୟାର ଅଭ ଅଧିଶଂସମସ୍ଟ କର୍ମ ହୋଇଅନ୍ଥ । ଅଧିଷ୍ଥ ପ୍ଲସ କର୍ମ୍ଭ ସଙ୍କ କୌଣସି ଦୋଷ ଏ ପ୍ରକାର ଗୁରୁ ତର ଜ୍ଞାନ ହୋଇଥାରେ ନାହ ସେ ସେହେଉୁ ବୋଧରେ ଭାକୁ ଆର୍ଷ୍ଟ ଆଘାତ କଳେ ଭାହା ଷ୍ଟାର ସୋଗ୍ୟ ହେତ ଯଦ ତେମ୍ବର୍ଥ ସାହେତ ହଉମ ପୂଲ୍ୟ କର୍ମଣ୍ଡ ହୋଇ ନଥାନ୍ତେ, ଓ ଯଦ ଭାଙ୍କର ଏ ମଦ କର୍ମ ନମନ୍ତେ, ସେ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କର୍କଥାନ୍ତେ, ତେତ୍ୱେ ଲେଫ୍ ନେଷ୍ଟ ଗବ୍ଷ୍ଠିର ସାହେତ ଭାଙ୍କୁ କଠିଣ ଦଣ୍ଡ ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକ ଦୋଧ କରନ୍ତେ, । ନାହ ଉପର ଲଖିଡ ବ୍ୟସ୍ନାନ ଓ ଭାଙ୍କ ନାମରେ ଫ୍ରେକଦାସ ଅଦାଳତରେ ମଳଦ୍ୟାହାର ଭାଙ୍କୁ ସର୍ମାନ ହୋଇଥିବାରୁ ଭାଙ୍କର ଯଅୋତତ ଅସମାନ ହୋଇଥିବାର ବ୍ୟେତ୍ନ ଅନେକ କାଳ ଭ୍ୟୁ ଆରରଣ କ ଦେଖାଇବା ପର୍ଯ୍ୟ ଭାଙ୍କ ପଦ ବୃଦ୍ଧି ସ୍ଥକତ ରଖି ଭାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କଲ୍କୁ ବ୍ୟଲ କଲେ ଲେଫେନେଣ୍ୟ ଗବ୍ଷ୍ଠିରଙ୍କ ଜାଣିବାରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଦଣ୍ଡ ହେବ । ଯେଉଁ ସ୍କର୍ଷ କମିର୍ସ ଆସଣ ।

ଶପ୍ ଦମନ କର ନ ପାର୍କ୍ତ ସେ ପ୍ଲ୍ସ କର୍ମର ଅସୋଗ୍ୟ ଅଞ୍ଜ । ଯଉ ଚେମ୍ବର୍ଷ ସାହେବ ସ୍ଟନଙ୍କାର ଏ ପ୍ରକାର କର୍କ୍ତ ତେବେ ସମୁଚ୍ଚ ଫ୍ଲ ପାଇବେ ।

ହୃନ୍ ସେଟ୍ରିଅ ସହିକାର ହଳାଶବାଗର ସମ୍ବାଦଦାତା ଲେଖନ୍ତ ସେ ଆନରେ ଓଲ୍ଉଠା ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକଳ ହେବାରୁ ଉପୋଣକମିସ୍ରଙ୍କ କରେଶ୍ରଦ ହୋଇ ବଙ୍ଗାଲ ଆମଲ୍ନାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଗୃହ୍କୁ ପଲଇ ଅଛନ୍ତ । ଇଉଗ୍ରେପୀସ୍ନାନେ ସ୍କା ଉକ୍ରସ୍ପେର୍ଡୁ ନୃକ୍ତ ନାହାନ୍ତ । ଓଡ଼ଶା ଓ ମେଦ୍ମସ୍ତ ବ୍ୟୁ ସେଉ ଦୂର୍ତ୍ତିଷପୀଡ଼ଡ ଲେକ୍ମାନେ କଲ୍କତା ସାଉଅଛନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ସାହାସ୍ୟାର୍ଥ ଓ ଲବାଡ଼ସ୍ । ଠାରେ ଉତ୍ୟ ଆସ୍ତୋଳନ ହୋଇଅଛ ।

ହୃତ୍ତୁ ସେଟି ସ୍ଟିକାରୁ ଜ୍ଞାତ ହେଲୁଁ ସେ ଆଫ୍ରିକା ଦେଶ ନନ୍ତରେ ହା^{୧୬୭}ଚର ଏକ ସର୍ପ ରୋ**ଚାଏ ଜାହାଜକୁ ଅ**ଫମଣ କର୍ଥଲ୍ ।

ଏଥିସ୍ଟେ ଖୋରଧାର ଅଧିଶ୍ୟ କଲେକ୍ଟର ଶାୁଡ଼ ବାର୍ଟଣସାହେବଙ୍କ ନାମରେ କଣେ ସ୍ୱୀ ଖୋଗ୍ ପୋଗାଳ ଦାପାରେ ନାଲ୍ଷ କର୍ଥଲ । ତାହାର ଗୋଞ୍ଚିଏ ଦୃହ୍ୱତା ଅନ୍ତ । ବସ୍ସ ସାପ୍ନ ଦେଡ଼ବର୍ଷ ଗୌରବର୍ଷ୍ଣ ଓ ସଙ୍ଗଙ୍କ ଏରୁଷ ଛଙ୍ଗର୍ ସନ୍ତ । ବସ୍ସ ସାପ୍ନ ଦେଡ଼ବର୍ଷ ଗୌରବର୍ଷ୍ଣ ଓ ସଙ୍ଗଙ୍କ ଓର୍ଗ କାଡ କହ ଅଛନ୍ତ । ଓ କେହ୍ନ କେହ୍ନ ଉକ୍ତ ଶିଶ୍ରର ଆକୃତ ବାର୍ଟଣ ସାହେବଙ୍କ ସଙ୍ଗ ଶିକ୍ୟ ଥିବାର ଅନ୍ତମନ କର୍ଚାକ୍ନ ସୁଧା ତୃଛି କଣ ନାହାନ୍ତ । ସେ ସ୍ୱୀ କ୍ଷେ ସ ବାର୍ଟ୍ ସାହେବ ତାକ୍ ତାହାର ସଥ୍ୟାବ୍ୟାରୁ ରଖାଇ ସ୍ୱୀଷର ରଖିଥିଲେ ଓ ଉକ୍ତ ଦୃହ୍ତା ତାଙ୍କ ଔରଷରୁ ଳାଚ ହୋଇଅନ୍ତ । ଏ ମଳଦ୍ୟା ତଦାରଖରେ ଶାଧୁତ ଟେଲ୍ସୋହେବ ଉପୋଶ ନେଯ୍ୟରେ ଅନେକ ଅନ୍ସରାକ କଲେ ମାହ ସ୍ପ୍ୟୁ ବାର୍ଟନ ସାହେବ ଉଡ଼ ସ୍ୱିକ୍ ନ ଚହ୍କୁଥିବାର ଓ ତାହାର ଇଥିବାର୍ ସମ୍ବ୍ର ପ୍ରଙ୍ଗରେ ଅନ୍ତ ବାହାର ପ୍ରହ୍ମ ସମ୍ବ୍ର ପ୍ରଙ୍ଗରେ ଅନ୍ତ ସ୍ୱିକ୍ ନ ଚହ୍କୁଥିବାର ଓ ତାହାର ପ୍ରହ୍ମଣ ସମ୍ବ୍ର ପ୍ରଙ୍ଗରେ ଅଙ୍କତ ଥିବାର ହଳଙ୍କ କର କହ୍କାରୁ ଓ ଉଦ୍ଧ୍ୟ ପ୍ରମଣ ପାସ୍ୟା କର୍ଯିବାରୁ ମଳଦ୍ୟ । ଉପ୍ମିଷ ହୋଇଗଲ ।

କୋଷ୍ଟାଲ୍ୟାସ୍ଥ ସମ୍ବାଦ୍ୱାତୀ ଏଡ଼ି କେଶକ ଗେଳେ । ସମ୍ପାଦ୍ୟକ୍ତ କେଖି ଅଛଣ୍ଡ ସେଠାରେ ଗୋଞାଏ ଗାଇର ଗର୍ଭର୍ ଆଞ୍ଚିତ୍ର ଗୋଞିଏ ବାରୁଷ ସମନ ହୋଇଅନ୍ତ । ସେ ବାରୁଷ୍ଟିର ଛଗୋଞା ଗେଡ଼ ଏଟ ହୀଅଙ୍ଗ ପୁରୁଷ ଙ୍ଗ ଉର୍ଦ୍ଧ ଅଙ୍ଗଅନ୍ତ । ସମ୍ବାଦଦ୍ୱାତା ଲେଖିବା ଦଳକ୍ ଉକ୍ ବାରୁଷ ୯୩୧୬ ଦଳ ହେବ ଜନ୍ନ ହୋଇଥିଲ ଓ ସେ ପର୍ହନ୍ତ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମ ବେଶ ।

କଲ୍କତା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ସଂସ୍କୃତ କଲେକରେ ସରକାର ମାସକ୍ମାସ ଆଉ ୫୫°°ଙ୍କା ବ୍ୟସ୍କ କର୍ବାକୁ ଅଙ୍ଗିକାର କର୍ଅଛନ୍ତ ।

ଇଙ୍ଗିସନ୍ୟାନ ପର୍ଜିକାରେ ଲେଖନ୍ତ ସେ ଓଲଉଠୀ ଗ୍ରେଗ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଅନ୍ତ । ଇଙ୍ଗରେଳ୍ ଔଷଧ ମଫସଲରେ ଦୃଷ୍ଟ୍ରାମ୍ୟ ହେଉରୁ ବାରକୁ ବାର ପୂଲ୍ୟ ନମ୍ମରେ ଏ ଔଷଧ କଳ୍ମ କର୍ମରେ ଲଗୁଥିଲି ନ୍ଞା ପୂଲ୍ୟକୁ ପୃଣାକ୍ଷ କେହ୍ନ ସେଠାକୁ ନ ସିବାରୁ ଔଷଧ ଅକର୍ମନ୍ୟ ହୋଇ ପୂଲ୍ୟ ପରେ ପଡ଼ଯାଏ । ଅତ୍ୟବ ଏଥର ଉକ୍ତ ଔଷଧ ମଫସଲ ସ୍କୁଲ ନାନଙ୍କ ଦେନେଳର ଓ ସର୍କାଷ୍କ ତହ୍ୟିଲ ଦାର ଓ ନାଏକ ମାନଙ୍କ ଦମ୍ୟ ରଖାଇଲେ ଉତ୍ୟ ହେବ । ଔଷଧ ତାଙ୍କ ଜନ୍ନା ଥିଲେ ଅଉଅଲ୍ୟ ଲେକର କର୍ମରେ ଆସେ ।

ଆନ୍ତେମାନେ କୃତଙ୍କତା ସହତ ସ୍ୱିନାର କରୁ ଅନ୍ତୁଁ ଯେ ପ୍ରଶନର ସ୍କୁଲର ଦ୍ୱି ଫୟ ଶିଷକ ବାବୁ ଦ୍ୱାଶକାନ୍ୟ ଚହକ୍ଷିୀଙ୍କ କୃତ ଦୁର୍ଭିଷ ଶବରଣ ଶଷପ୍ତର ଏକ ଖ୍ୟ ପ୍ରୟକ ଅନ୍ତେମାନେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଅନ୍ତୁଁ । ଏପ୍ ୟକ କଲ୍କଳତା କାସିପୋଖଗଳ ନ୮ମ୍ବର ବୃହରେ କମ୍ବା କ୍ଷକରେ ଗ୍ରନ୍ଥକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନ୍ଦ୍ରକରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

ବଲତମାସ ତା ୬ ଶଖରେ ଜଗତସିଂହ ପୁରଥାନା ଇଲ୍ଲକାରେ ଗୋଟିଏ ଟୁନ୍ ହୋଇଅନ୍ଥ । ଅଭ୍ନା ନାମକ ଜଣେ ବଂ ୬ ଖି ପିଲ୍ ଦନାଇ ଗ୍ରହତର ତସ୍ୱାର ଶଆଲ ଷେତରୁ ଧାନ ଗ୍ୱେଗ୍ଡ ଅଲ୍ଲକ ଏମନ୍ତ ସମସ୍ତର ଉକ୍ତ ଷେଷ ସାମୀ ସନାଇ ସ୍ରହତ ତାହାରେଖି ସେ ବାଲକକୁ ଏକ ଲୋଇଠା ଓ ବଧା ମାଶବାରୁ ସେ ତର୍ଷଣାଡ ମଶରଲ । ଆହାମି ଧୃତ ହୋଇ ସ୍ୱସ୍ଥ୍ୟ ମେଯଷ୍ଟର ସାହେବଙ୍କ ବସ୍ତ୍ୟକରେ ଅନ୍ଥ । ଦୂର୍ତ୍ତିଷ ହେଉୁରୁ ଯେ କେଡେ ପ୍ରହ୍ୟ ରେ ଲେକ ନାଶ ହେଉ ଅନ୍ତର୍କ୍ତ ତାହାମାନକ ବୃତ୍ତିର ଅନୁସାରେ ଅଭ୍ୟକ୍ତ ।

ପ୍ରେଶ୍ୱର ପ୍ୟ

ମାନ୍ୟାଞ୍ଜବର୍ଣାଲ ଶାଧୁତ ରତ୍କଲ ସପିକା ସମ୍ପାଦକ ମହାଶସ୍ତ ସାକ୍ରନଧ୍ୟ ନତେଦନଂ— ସମୀପେଶ୍ଲ -

ସମ୍ପାଦକ ମହାଶସ୍ଥ । କରୁ ହନଗଡ ହେଲା କେତେକ ନଣ କୁଲ ସହର #ଧରେ ଏକଣତକ ବାଉୁଥିଲେ । ବାଶକ ମିଷ୍କ ଫେର୍କ ସାହେକ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କଣେ କ୍ଲକ୍ କମିରେ ଅମନସୋଗୀ ଦେଖି ଅତ୍ୟକ୍ତ ବୋଧାବ୍ୟ ଦୋଇ ହୃଷ୍ଟିତ ସ୍ୟୁଦ୍ୱାସ୍ କଦାରୁଣ ରୂପେ ପ୍ରହାର କଣବାରୁ ପ୍ରହାଶ୍ତ ଦଶ୍ଦ୍ରକୃଲ ତତ୍ୟଣାତ୍ ଭୂମିରେ ପଡ଼ ପାଣ୍ଡ୍ୟାଗ କଳା ।

ଏହି ମନ୍ଦ୍ରମ ଅନ୍ତ୍ୟ ମାଳଷ୍ଟେ ସାହେତ୍କଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ' ସେ ବର୍ଗ କର ଫେର୍ନ ସାହେତ୍କ୍ର ନଦୋଷୀ ତୋଲ ଝଲ୍ସ ଦେଇଅଛନ୍ତ । ମାନ୍ଦହ୍ୟା ଫେର୍ନ ସ'ହେବ ପହାର କର ଅଛନ୍ତ ତୋଲ୍ ସୀକାର କରନ୍ତ । ଶୁଶିଲ୍ ଡାଲ୍ମର ସାହେବ ସ୍ଲା ଶବ ଦେଖି ପ୍ରହାର ଦ୍ୱାଗ୍ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଅନ୍ଥ ତୋଲ୍ ସାହିତିକେ ଓ ଇଥିଲେ । ତଥାପି କ ବ୍ୟର୍ଭେ ଫାର୍ନ୍ ସାହେବ ନଦୋଷୀ ହେଳେ କ୍ଷ୍ନାକୁ ନ ପାରୁଁ । ଆମ୍ଭେ ତୋଧ କରୁଁ ଏ ମରହ୍ନୀ ବ୍ୟର । ଉଡ଼ଶ୍ୟାରେ କମିହ୍ର ସାହେବ ଦେଖନ୍ତ ବାଲେଶ୍ବର ନେଳେଷ୍ଟ୍ର ସାହେବ କେମ୍ବ, ବ୍ୟର୍କ । ଇଣ୍ଡ ।

ବାଲେଶ୍ର ଭାଂଶଖ ମାହେ ଅଗଷ୍ଟ } ସନ ୯୮୬୬ ମସିହା

ବଶମ୍ବଦ

ଣା ଅନାମ ଦାସ

ଉତ୍କଲ ଦୀପିକାର ମୃଲ୍ୟ

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଗିକ ମୂଲ ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ

३ % ⊊।

३ ७ द्धा

ଏ ସମ୍ବାଦ ସମ୍ପର୍କୀପ୍ନ ସମୟ ଚଟୀପଣ ଓ हन्न। ଇତ୍ୟାଦ ଶ୍ରୀ ଗୌଷ-ଶଙ୍କର ଗ୍ୟ ମେନେକରଙ୍କ ନକଶକୁ ମଠାଇବାକୁ ହେବ ।

ସହର କଃକ ଆଲମ୍ପରଜ ବଳାର କଃକ ପ୍ରିଣ୍ଟି କୁମ୍ପାନ୍ନର ସଥର ସ୍ଥସାରେ ହୋଇ ପଦିବାର ଅଧିକାସାଙ୍କ ସକାଶେ ପ୍ରସ୍ତର କସ୍ତମଲ୍ ।

ଅଡର୍କ୍ତ ପବ

ଦ୍ୱେ କରସ୍ପଣ୍ଦର ବଶ୍ନାଥ, ହେ କରୁଣାସାଗର ସନନାଥ, ହେ ଦାଶ୍ର ଦୁଃଖନାଶନ କଗନ୍ନାଥ, ଆପଣ କ ବାରମ୍ବାର ଅନ୍ତମାନଙ୍କର ନାନାଦ ଅପର୍ଧ ମାଳନା କଶ୍ବାରେ ମଧ ଆନ୍ତେମାନେ ପୁନଃ ପୃନଃ ଚଚୋଧ୍କ ଦୃଷ୍ଟମିନ୍ତ ଦ୍ୱେବାରୁ ଏଥର ଅହ ଅନ୍ତମାନଙ୍କର ଅପର୍ଧ ଷମା କଶ୍ବା ନମିଷ୍ଟ ପ୍ରତଲ କଶ

ମହାନାଲ ସ୍ତୁପ ଚଲଚ ସନ ୯୬୭୩ ସାଲକୁ ଶ୍ରୀ ହବ୍ୟସିଂହଦେବ ମହୁଂସ୍କାଙ୍କ ଦ୍ରତମାଙ୍କରେ ଏହୁ ଓଡ଼ଶା ସଦେଶରେ ଏକାରେଳକେ ଜନଶ୍ୱନ୍ୟ କରିବା କମିତ୍ର ଜନ୍ଦେତା ହେଁ ଇଅଛନ୍ତ ଏଙ୍ଜାହାର ସାହାଯ୍ୟ ନମିଷ୍ଟ୍ରସ୍ଟର୍ କେତଲ ମାଫ ଏହ କଟନ ସହରରେ କେତେକ ଜଣ ଖ୍ରମାନଙ୍କୁ ଉଣ୍ଡିବାର ସରୁପ ସଳିକା କଶବା ହୋଇଥିଲେ । ନଟେଡ୍ ଏ ଉଳଲ ଦେଶରେ ପୂଟେ ଏହିପର ଜଳାଷ୍କ ଅଥଚା ଜଳ ପ୍ଲାବନ ଦ୍ୱାସ୍ ୬୪ଅଙ୍କ ଓ ୬୮ଅଙ୍କମାନଙ୍କରେ ଶସ୍ୟ ଅନୁସ୍କ ପଧ୍କ <mark>ସେଉଁ ବୃଭ</mark>୍ୟ କାଳ **ଏବ୍ଡ -ଅ'ମୃମାନଙ୍କର ଆଳାପ ହୋଇଥିଲା ଚହି**ରେ ଅପଣଙ୍କ କୃପାରୁ ଯେ<mark>ଉଁ ଦେ</mark>ଶରେ <mark>ଶସ୍ୟାଦର୍ ଗ୍</mark>ରହ୍ କଃକ ଓଳନ ସେ୮ରରୁ କୁଏକ ହୋଇ କଥଲ । ଏଟା ଜାହା ା ମଧା ବର୍ଷର ଶେଷକୁ ଦୁଇତନ ମାସ ଶକ୍ୟ ଅଧିକ ଉନ୍ଦର୍ଭେଗ କଶ ନଥଲୁ ସେ ଦେଶରେ ଏ ବର୍ଷିର ଆରମ୍ଭରେ ବର୍ଷୀ <mark>ୠ୍ରୁର ଧାନ୍ୟ ଫ</mark>ର୍ଲ ଷେବାଦରୁ ଅ<mark>ମଳ ନ ଦ</mark>େର ଏଙ ଶୀଜ ରର୍ଲ ଉପ୍ନୋ-<mark>ପପୁଲ ଶଧ୍ୟାଦର ସଜପ୍ରେଷ ନ ଦେଉ କାର୍ତ୍ତିକ ସପାତଲ</mark> ଅମାନ ସ୍ୟାଠାରୁ 🎮ଦନ ପର୍ଯାନ୍ତ ସତସ୍ତର ଶମ୍ୟଦର ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇ ତହୁତ୍ତରେ ଏଡତ୍ ଦେଶୀୟ କଛାଡ ଶୟ୍ୟ ସଞ୍ଚୟୀ ବ୍ରହ୍ମମୁର୍ତଙ୍କ ପ୍ରମୁ ।ଡ୍ ସେ୮ର ପ୍ରନ୍ୟାଣରେ ଦ୍ରୂ ଲ୍ୟର୍ ନାଡ ହୋଇ ସଙ୍ଗ ଦେଶରେ ପ୍ରକୃଲଡ ପୂଟକ ଏରୁପ ଶସ୍ୟ ଦ ହତାଧୃଂସ କରଲା ସେ ଅକସା**ଡ୍ ପ୍**ଟ ଭ୍ରଶ୍ୟର ବଲ୍ଲା ସହାପୁରୁଖନାନଙ୍କ ବାଳ୍ୟାନୁଯାସ୍ୱୀ କୌଣସି ଦୌଣସି ହାନରେ ଏକଧେର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତ ର ଦୂର୍ଲ୍ ର ଦୃଅନ୍ତା ଏଟ ଅୟୁମ୍ନଙ୍କ ଏ ଦେଶସ୍ଥ ଶ୍ୟାନ୍ତ ରକ୍ଷକ ଓ ଦୃଷ୍ଟ ସହାରକ ଷ୍ଟଳତ। ବଣିଷ୍ଟ ଦଣ୍ଡଧ୍ୟର୍ମାନେ ଏ ସହରରେ ନାନାଦ ଦୋଳାନ ଓ ଗଞ୍ଜ ଓ ରୋଦାମାଡରେ ଶସ୍ୟା ଭ ପରପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟରେ କେବଲ ମାନ୍ଧ ଏକ ସ୍ୱନ୍ଧିରେ ଢ଼ନ୍ଦନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ତର୍ଭୀନ ହୋଇ ତହୁତ୍ତ୍ୱରେ ଖନ୍ନେ ଖମ୍ମେ ସେଙ୍କର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଡୁନ୍ଲ୍ୟ ହେନାର ହୃସ୍ୟ ଓଞ୍ଚକୁର୍ବ କଶବାରେ ମଧ ସେଉଁ ଶସ୍ୟ ଦର ନର୍ଷ ପ୍ରତ ହନ୍ତ୍ରସେଶ କଶ୍ଚାର ଅଣ୍ଡ ହୋଇ ଆପଣାରୁ ଆଇନର ଦାସ ଥିବାର କହା ଷ୍ଠ ମୃତ୍ୟୁ ଆଇନ ଯାହାଙ୍କ ଇନ୍ଥରେ ଜନ୍ନ ଓ ମୃତ୍ୟୁ <u>ସାସ ହେଉଅତୁ ଏପର ଷମକ୍ତାକାନ୍ସେ ଆନ୍ହାନଙ୍ଗ ନାନ୍ୟବର୍ଲେଙ୍କେଣ୍</u> ରକ୍ଷିର ସେ ହସ୍ତ ଉପସ୍ଥ ତ ଦୁଇଁଷାନଲର ଉଦସ୍କ ସମସ୍ତର ଏ ଜଲ୍ଲ **ଶୁଗ୍ରଗମନ କର୍** ଅ**,ପ**ଣାର ପ୍ରକାଶ ଦରବାର ସେଉଁ ନର୍ଖ ମକ୍ଷରେ ମୁଖ ପ୍ରଧାରଣ କଲେ ତାଙ୍କୁ ଚୌର ଅଥବା ସସୁଂମାନଙ୍କୁ ସମାନ ହେବାକୁ ପଡ଼ବାର ବ୍ୟଖ୍ୟ କଶ୍ବା ଦ୍ୱାସ ବୋଧ ଦେଇ ପ୍ରସ୍ତାନ କଲେ ସେ ଜଣ୍ୟର ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କୌଣସି କ୍ଷମତା ନଥବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ ସ୍ୱସ୍ତ ଆପଶାକ୍ତ ଦ୍ୱିମସ୍ତ ଦଣ୍ଧର ସରୁପ ଏ ସହରରେ ଶସ୍ୟ ଭ ବଷ୍ୟ ହେଉଥିବା ଛାନାତ୍ରେ ଏକ ଏକ ୯ଣ୍ଡ ଓ Digitized by srujanika@gmail.com

ଡଗ୍ରକୁ ଏଙ ବଃଖଗ୍ରମାନ ନେଇ ହେତା ଓ ବୱେତାଙ୍କର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ହୋଇ ଶସ୍ୟାଦ୍ରର ନର୍ଷ ଇନୟ କର୍ଷ ଏଟ ଓଜନ କ**ର୍**ଦେଇ ଉଭ୍ୟ ପଷ୍ଟ୍ର ସେହ ଓଳନ ଦ୍ୱାସ୍ ତାଙ୍କର ଷଡ କଣ୍ବାର ଭ୍ୟ ଦର୍ଶାଇ ବେପାଶଙ୍କଠାରୁ ନଗଦ ପଇସା ଓ ବ୍ର[ା]ଡ଼କଙ୍କଠାରୁ ପା ଓ ପସୁର କାମ**େ**ସ୍ ପାଞ୍ଚ ସେର୍ରେ ଏକପାଆ ଲେଖାଏ ଶସ୍ୟ ରସୁନ ସୁରଦ ଅସୁଲ କର କଅନ୍ତେ, ଏଙ ସସ୍ଖି ରୂପେ ଶସ୍ୟାଦର ଆମଦାମ ହେଉଥିବା ସମସ୍ତରେ ତାହା ବ୍ୟସ୍ତ କ କଗ୍ରଇ ବଢ଼ କ୍ରଦେଇ ସଙ୍ଗାଧାରଙ୍କର କେଶ ଦାସ୍ତକ ହୃଅନେ, ଏଟ ଆୟୃମାନଙ୍କ ସ୍କେଶ୍ୱର ଆପଣାର ସ୍ତଳା ପ୍ରତ୍ୟାଳଣ ଓ ଫନ ବ୍ୟକ୍ତା ଦ୍ୱାସ୍ ଉପସ୍ଥିତ କାଲାନଳର ଶ୍ୟ**ନ୍ତ** ନମିଷ୍ଠ ନାନା ପ୍ରଦେଶରୁ ଅଫ୍ୟେକ ଶସ୍ୟାଦ ଅଣାଇବା ଦ୍ୱାସ୍ ଅକାଚରରେ ଦାନ ଓ ବନ୍ଦସ୍ତାଭ କରତା ଓ ଅନ୍ୟାଳ୍ୟ <mark>ସହାଜନ ଓ ତ</mark>େପାଶମାନେ ମଧ ଦେଶ କଦେଶର୍ <mark>ଯଥେ</mark>ଷ୍ଟ ରୂପ ଶସ୍ୟାଦ୍ରର ଆମଦାମ ଓ ବନ୍ଧପ୍ତ କଶବା ବଶେଷ୍ଠତଃ ନ୍ତନ ବଆକ ଧାନ ଜମେ ଜମେ ଅମଲ ହୋଇ ସହର ମଧରେ ବଜୟାରମ୍ ହେତା ପ୍ରଭ୍ୟଷେ ଅଦ୍ୟାଶି ସ୍ୟୋଦର ଷ୍ମଦ୍ଧର ବୃଦ୍ଧି ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହ୍ନ ନପାରନ୍ତ। ଏଥିର ମୂଳ କାରଣ ଆୟୁମାନଙ୍କର କେହ ଦଣ୍ଡଧର ନାନେ ଅନ୍ୱେଶଣ ନ କରନ୍ତେ ଏହା କଦାପି ସମ୍ଭବର ଯୋଗ୍ୟ ଉୂହେଁ କେବଳ ଆସଣଙ୍କ ଖୋଧାନରେ ଆନ୍ତେମାନେ ପଢ଼ର ହୋଇଥିବାରୁ ଅନ୍ୟ କାହାଶ କ୍ଷମତା ଓ ଶବେକତା କାର୍ଥରେ ଆସିବାକୁ କାର୍ଦ୍ଧି, କମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ଅଲ୍ୟାକରଣରେ ଅମୃମାନଙ୍କର ଦୂର୍ଦଶାପ୍ରଭ <mark>ଭୟାର୍ ସଞ୍</mark>ଷାର ହେବାରୁ ନାହିଁ ମାଣ ବର୍ତ୍ତିମାନ ଆନ୍ନେମାନେ ଶ୍ରବଣ କର୍ଷଅଛୁ ସେ ଏ ସହରର ବାସିହାମାନେ ଉକ୍ତ ଦଣ୍ଡିଦାର୍ମାନଙ୍କ ତଞ୍ଚକତାରେ ଅଣ୍ଡଶ୍ୟ ଦ୍ୱେଶିତ ହୋଇ ସହ୍ୟ କର୍ଷ ନ ପାର୍ଶ ଏକ ଆବେଦନ ପଥ ଅନ୍ତମାନଙ୍କର କମିସ୍ନୁର ସଂହେବଙ୍କ ସମ୍ପାପରେ ଆରତ କର୍ଅଛନ୍ତ ଏବଂ ସାନଦସ୍ୱାଳୁ ଗୁଣ ବଣିଷ୍ଟ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କମିସ୍ନର ସାହେତ ମଧ୍ୟ ଓଣ୍ଡି ଭାରମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟମି ଅନୁସନ୍ତାନ ଦ୍ୱାସ ଅବଗତ ହୋଇ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାକୁ ନଣାଇବା ଦ୍ୱାସ୍ ସେମାନଙ୍କ ହନ୍ତରୁ ପ୍ରନାମାନଙ୍କର ରକ୍ଷା ରହଣ ନମିତ୍ର କୌଣ୍ଟି ପୁଢ଼କାର କଶବାର ଅଶ୍ୱାସନା ପ୍ରଦାନ କଣ ଅଛନ୍ତ ଆନ୍ତେର କେ ଏହା ସମସ୍ତରେ ଏହା ସଶ୍ମ କରୁ ଅକୁଁ ସେ ଦଣ୍ଡି ଦାର ମାନେ ସେ ରୁପ ଅତରଣ କରୁ ଅ**ଛନ୍ତ** ଜ ଦା କ କେଆଇନ ଜାର୍ଯ ୧ଧରେ ଗଣମୟ ବ୍**ହେଁ ଓ ଚେ**ଆଲ୍ଲମ କମ ନନ୍ଧ୍ୟ କ କୌଟସି ଅଇନର ଜନ୍ନ ଅଦ୍ୟାପି ହୋଇ ନାଦ୍ଧି ଦ୍ୱେଇ ନାଥରେ ସେଉଁ ଆଇନ କା ମନୋଭଦ ଅ€େ ତାହାର ନୃତନାଜୟ ଦେଳାର କ ପ୍ରତନ୍ତ୍ରକ ଅନ୍ଥ ମଦ୍ୟସି ଏଥିବ କୌଣସି ସଥେଷ୍ଟ ଉପାସ୍କ କସ୍ ନ ଯାଏ କେତେ ଉଦ୍ଭର କାଲକୁ ହଧ୍ୟ ଦେଶର ଶଃ,୍ୟାତର ସହ କରାଣି ଭୂଲୁ ଦ୍ରି ଦାରମନଙ୍କ ଜଷ୍ମକତା ହେଉଁ ବୃଦ୍ଧି ହେବାର ବଣ୍ଠାସ ହେଉନାହି ।

ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା ସାପ୍ତାହ୍ନ ସମ୍ବାଦ ପଣ୍ଟିକା

ସଂଗ ଶନବାର ତା ୬୬ ଶଖ ମାତେ ସିପ୍ତମ୍ବର ସନ ୧୮୬୬ ମସିହା ମୁତାବକ ଦାନେ ଆଶ୍ୱିନ ସନ ୧୬୭୯ ସାଲ ଅଷ୍ଟମ ସଂଖ୍ୟା

ବଦେଶକୁ ଶସ୍ୟ ର୍ୟାନ ଓ ତହ୍ଁର ଫଳ

''ବାଣିଜ୍ୟେ ବସ୍ତେ ଲଷ୍ଠୀ'' ବୋଧ ହୃଅଇ ବର୍ତ୍ତିମନ କାଲରେ ଏବ୍ଚନର୍ ସତ୍ୟତା ସକ୍ଷରେ ଅନ୍ଥଅଲ ଲେକ ସ<mark>ନ୍ଦେହ କରୁଥିବେ । ପୁଣ୍ଡ</mark>ନ କାଳରେ ରଙ୍କମାନେ ଯାହାକର୍ ଅଛନ୍ତ ଅବଧି ଜାହା ପ୍ରଜ୍ୟ**ଷ ହେ**ଉ ଅତୃ ଏଥରୁ ସପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱେଉ ଅନ୍ତୁ ରେ ବାଣିଳ୍ୟ ଅର୍ଥେ ପାଳ^{୍ଦ}ନର ନଶ୍ଚସ୍ତ ଉପାସ୍ତ । ବାୟବରେ <mark>ଗଚ</mark> ବ୬ା୭ର୍ଷରେ ସମୁଦ୍ର ପଥରେ ଦେଶ ଲୂରକୁ ଷ୍ଟଭ୍ଲ ପଠା**ପି**ବାରେ ଏ ଦେଶର ଯେରୁପ ଶ୍ରୀବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଅତ୍ଥ ତାହା ମଫସଲ ସ୍,ଶଙ୍କ ଅବ୍ୟାରୁ ଅବଗତ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଅବଦତ ନାହିଁ ମୃଙ୍ଗେ ଯେତେବେଳେ 🔧 ଜାକୁ ମଂହଣ ଘୃହ୍ନ ନାନା ପ୍ରକାର କ୍ଷ୍ମ ଷ୍ଟେମ କରୁଥିଲେ ମାନ ଏକେଚେଳେ ତାଦାଙ୍କର ଆବସ୍ଥାର **ଅନେକ ପଶ୍ୱର୍ବ୍ଧନ ହୋଇଅଛି । ଯାହାର ବସ୍**କନା ଖଣ୍ଡେ ପଶ୍ୟାନ ସଂଫ ଥିଲ ତାହାର କାନ୍ତରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ନନ କଲ୍ୟରେ ସ୍ୱଦର ଅଦ ପଡ଼ରେ ହାପିତ ଅତାର ଦେଖାଯାଏ ଓ ସେ କୃଷିକ ଅନେକ ଧାନ ଅମକ କରୁଥିଲି ସେ ସୁଦ୍ଧା ଅର୍ଥସ୍କନ ହୋଇ ଜମିଦାରର ଅଲ୍ୟାନ୍ଧ ଅକ୍ୟାସ୍ତ ଦେଖିଲେ ଭାହା ନଦାରଣ ସକାଶେ ଅକ୍ରେଶରେ ସହରରେ ରହ ନକଦ୍ଦମାର ବ୍ୟସ୍ତମାନ ଚଳାଉ ଅନ୍ଥ । ଏକ ଶସ୍ୟ ବେପାର ହେଉୂରୁ ସଡ଼କ ପଥ ନମାଣ ହେବାରୁ ସଟସାଧାରଣଙ୍କର ଗମନାଗମନର ସୁସେ'ଗ ହୋଇଅଛୁ । ଏବଂ ଏହି ବେପାର ହେଉୂରୁ କେଚେକେଚେ ବ୍ୟବସାୟୃର ହେଉ ଅଛନ୍ତ । ଏହ ରୂପେ ଆଲେଚନା କଣ ଦେଖିଲେ ୱୃଷ୍ଟ ପ୍ରଭୀତ ହେବ ଯେ ବେପାରର ବୃଦ୍ଧ ହେବାରୁ ଦେଶୟ ସମୟ ବ୍ୟକସାସ୍କର ଉପସ୍କୃତ ରୂପ ଉନ୍ନତ ହୋଇ ଲେକମାନେ ଜମେ ଧନବାନ୍ ହେବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଶ ଅଛନ୍ତ । କେବଲ

ସେଉଁମାନେ ସରକାଷ୍ପର୍କଷ୍କ କରୁ ଅଛନ୍ତ ପଡ଼ କଞ୍ଚ ତାହାଙ୍କର ଅଲଭ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା, ମାହ ଏପର ଲେକର ସଂଖ୍ୟା ଅଲ୍ ଓ ତାହାଙ୍କ ସକାଶେ ସରକାରର ଉଚ୍ଚ ସେ ସମୟ ସମୟରେ ଖାଦ୍ୟ ସାମ୍ତ୍ରୀର ମୂଲ୍ୟାନୁସାରେ ବେଚ୍ଚଳ ଚୁଦ୍ଦି କର୍ଥ୍ୟକେ।

ମାହ ଉପସ୍ଥିତ ଦୂର୍ତିଷ ଲେବଙ୍କ ମନରେ ଏର୍ପ ଏକ ସଂଶ୍ୟ କାତ କଶଅଥି ଯେ ଦେଶର ଶସ୍ୟ ବାହାଶ ପିବାରୁ ଲେକଙ୍କର ଏଦୂର୍ଦ୍ଦଶା ପଞ୍ଅଥି ଓ କେହ କେହ ଲେକସରକାର ଓ ଇଉସେପ ଖଣ୍ଡ ନତାସୀ ଅନ୍ୟଲେକ ମଧ୍ୟରେ କଥି ପ୍ରଭେଦ ନ ଥିବାର ଜ୍ଞାନ କଶ ଏପର୍ଯ୍ୟ କରୁ ଅଛନ୍ତ କ ସରକାର ଆରେ ଅଳ୍ଭ ଧନ ଦେଇ ଏଦେଶକୁ ଶସ୍ୟ ଶୂନ୍ୟ କଶ ଏଥର ଛଙ୍କା ନେବାର ଉପାୟ ସ୍ୱରୂପ ଉକ୍ତ ଗ୍ରହାର କୟଦଂଶ ପାହାନରେ ଆଣି ଦେଇଥିବା ଝଙ୍କା ଆଠଗୁଣ କଶ ଦେକଯାଉ ଅଛନ୍ତ । ଏକଥା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅହଳତ ଓ ହାସ୍ୟାଷ୍ପଦ ଥିଲେହେଂ ଶସ୍ୟ ରସ୍ୟାନ ପଷରେ ଲେକଙ୍କ କ ଅଭ୍ୟାସ୍ୟ ତାହା ଷ୍ଟ୍ରବୂପେ ଏଥିରୁ ଉପଲବ୍ଧ ହେଉଅଥି ।

ମାଫ ଆମୃମାନଙ୍କର ବ୍ତେତନାରେ ରସ୍ତାନ ସଙ୍କରେ ଦୂର୍ଭିଷର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହି ବର୍ଦ୍ଧର୍ଦ୍ତାନ ହେଉୁରୁ ଏ ସନ୍ଧ୍ୱରେ ଅନେକ ଉପନାର ହୋଇ ଅନ୍ଥା । ପଦ୍ୟପି ପୃଉଳର ବାଣିଳୀ ପ୍ଟରୁ ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତା ତେବେ ଏତେତେଲେ ସରଳାଷ ପ୍ଉଳ ଆସିତାକୁ ଏତେ ଗାଞ ଓ ନୌଳା କେଉଁଠାରୁ ସ୍ରାପ୍ତ ହଞ୍ଚନ୍ତା ଓ ମଧ୍ୟ ଏ ଦୁମ୍ଭ ଲ୍ୟରେ ପ୍ରଭଳ କଣିବାକୁ ଏତେ ଶଙ୍କା କେଉଁଠାରୁ ସ୍ତାପ୍ତ ହୃଅନ୍ତା । ପୁନଷ୍ଠ ଯେ ରୁପ ଶତ୍ୟର ମୂଳ୍ୟଅଳ ଅଧିକ ହେକା ଯେରୁପ ଉଦ୍ଦେଷର ଅଧିକ ଭୂମି କର୍ଷଣ ଦ୍ୱାସ ଉତ୍କର ବୃଦ୍ଧି ହେବାରୁ ପ୍ଟଳ ଆଠଅଣା ଫସଳ ପ୍ରାଦ୍ତିର ସେ ଫଳ ହୋଇଥାନ୍ତା ଇଦାନର ଛଅଣା ଫସଳ ପ୍ରାଦ୍ତିରେ ତଦ୍ୱେଷର ଉଦ୍ଦମ ହୋଇଅନ୍ତା

୬ ୪ ଅଙ୍କର ଗିଗ୍ନ ଏ ଦୁର୍ଭିଷାପେଷା ଅଧ ସାହାନ୍ୟ ଥିଲ ମାନ ଶେଷ ସମସ୍କରେ ଦୁଇ ମାହରେ ଲେକ ବଶେଷ ଦୃଃଖ ପାଇ ଥିଲେ । ଏ ଦୁର୍ଭିଷ ଆରମ୍ଭ ହେଲ ଦନାବଧି ଆନକ୍ ପ୍ରାସ୍ତ ୧ ମାସ ଲେକନାନେ ସେ ନଟାହ କଳେ ଏ ଶକ୍ତ ସେ କେଉଠାରୁ ପାଇ ଥାନେ, ସଦ୍ୟସି ବାଣିଳ୍ୟରେ ସାଧାରଣ ବୃଷେ ଦେଶର ଶ୍ରୀବୃଦ୍ଧ ହୋଇ ନ ଥାନା । ଅ୬ ୪ ଙ୍କ ଦୂର୍ଭିଷରେ ୫ ୯ ଙ୍କାକ୍ ସେ ର ସ୍ତଳ ମିଳ୍ଥଳା । ଏ ସମସ୍ତର ୫ ୯ ଙ୍କାକ୍ ସେ ୩ ୴ ମିଳ୍ ଅହ ରହନ ହେଉ୍ରୁ ଏ ପ୍ରଭେଦ ହୋଇଅହୁ ଏହା ବବେଚନା କଗ୍ରାଇ ନ ପାରେ । କାରଣ ସେ

ସମୟୁରେ କେବଳ ଓଡ଼ିଶାରେ ଅଳାଳ ପଡ଼ିଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମନ ଦୁର୍ଭିଷ ଚର୍ତ୍ଦଦିଗ ତ୍ୟାପ୍ତକର୍ଷ ଅନ୍ଥ କେବଳ ବାଶିଳ୍ୟର ପ୍ରସାଦରୁ ଏ କଠିନ କାଳରେ ଯଥୋଚଡ ଭ୍ପଶ୍ୟ ହୋଇ ଅହୁ । ସହେତ୍ୱ ନାହି ଅକ୍ୟବ ବାଶିଳ୍ୟକୁ ଦୁର୍ଭିଷର କାରଣ ଜ୍ଞାନ ନ କର ଦୂର୍ଭିଷର ଶାକ୍ତ ନକେଚନ ସ୍ତ୍ରୁପ ବାଣିକ୍ୟର ମହତ୍ୱ ସଙ୍କଦା ରକ୍ଷା କଶ୍ବାର ଉଚ୍ଚତ । କେନ୍ଦୁ କେନ୍ଦ୍ର ଗୁସି ଲେଭ୍ରେ ମୂଗ୍ଧ ହୋଇ ଆଣଣା ହନ୍ତଗଡ ସନ୍ତ ଶସ୍ୟ ବନ୍ଦି କର ପଣ୍ଡାତକୁ ଦୁଃ ଖ ଲଭଥ୍ୟ ସେ ସତ୍ୟମାନ ଏ ତ୍ରାହାର ବୃଦ୍ଧିର ଦୋଗ ବାଣିଳ୍ୟର ଦୋଗ କଦାଚନ୍ଦୁହଇ ବାଣିଳ୍ୟ ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଡାହାର ଅବସ୍ଥା ଉ୍ଷ୍ୟ ହୃଅନ୍ତ। ନାହି କାରଣ ଯେ ରୂପ ଅବଗ୍ରରରେ ହ୍ୟତର ଶସ୍ୟକୁ ଗୁଡ଼ ଦେଲା ସେହୁ ରୂପ ଅଧ୍ୟର୍ଭରରେ ଅଧ୍ୟକ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ୟନ୍ନ ନ କଶ୍ବାର ସମୃବ ହୋଇପାରେ । ଲ୍ଭର ଆଣାରେ ନନୁଷ୍ୟାନାନେ ଅଧିକ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ସମ୍ଭ କଶବାର ନୃତନ ନୃତନ ଉପାସ୍ଟ ଚନ୍ତା କକୁ କରୁ ବୋଧ ହୃଅଇ ଏକ ସମସ୍ତରେ ଏପର୍ସନ୍ତ ଝମଡା ପାଇଁ ବେ ଯେ ର୍ଜୁ ନାନଙ୍କର ଅଭ୍ୟଲ କରୁଣା ହେଲେ ସେନାନେ ଅଧିକ ଫସଲ ପ୍ରାପ୍ତହୋଇ ଏ ରୂପ ଦୂର୍ଘ ଶଣା ପ୍ରାୟ, ସମ୍ପୃଷ୍ଣି ନବାରଣ କଶବେ । ମାନ୍ଧ ଶସ୍ୟ ରସ୍ତାନ କଡ଼େଲେ ସେ ଆଣା ଲେକଙ୍କର ହେବନାହିଁ । ଏଣ୍ଡ କଶ୍ ଯେ ବର୍ଷ ଫସଲ ଦେବ ସେବର୍ଷ ନଣ୍ଡିନ୍ନ ରହ୍ୟବେମାଣ ଦୈଗଡଣ୍ଡ ହେଲେ ଏକାବେଳକେ ନରୁପାୟ ହେବେ ।

଼ ଆମ୍ବେମାନେ ସଙ୍ଗାଧାରଣଙ୍କୁ ଅନୁସେଧ କରୁଅନ୍ତୁଁ ସେ ବରିମାନ ଦୂରିଷ ଯୋଗୁଁ ବାଶିକ୍ୟୁଣ୍ଡ କୌଣସି ପ୍ରକାର କୁସଂସ୍କାର ଜାନ୍ତ ନ କଶ ସଙ୍କା ଚହିରେ ଜନ୍ନତ ପଷ୍ଟର ସଡ଼୍ନବାନ୍ ହେବେ କାରଣ ତାହାର ଉନ୍ନତ ଲଭର ଏକନାଣ ଉପାୟ ।

ଗ୍ଳସ୍ୱ ମାପିର ଦର୍ଖାସ୍ତ

ପାଠକ ମହାଶ୍ୟୁମାନେ ଶ୍ରବଣ କର୍ଥ୍ୟ ସେ ଅଲ୍ୱ ଦନ ହେଲ୍ କଟକ୍ଷ୍ମ ସମ୍ତ୍ର କମିଦାରମନେ ଗ୍ରକ୍ଷ ମାଫି ପାଇଁବା ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଏକ ଦବ୍ୟାଷ୍ତ ଶ୍ରାଦ୍ର କଲ୍ଷର ସାହେବଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କର୍ଥ୍ୟକେ । କଲେକ୍ଟର ସ ହେବ କମିଦାରଙ୍କ ପଷରେ ସୁକ୍ଷ୍ ବର୍ଷ୍ଟ କର୍ଣ୍ଣ ଓ ନଭାନ୍ତରେ ଗ୍ରକ୍ଷ ମାଫ ଦେବାର ନ ହେଳେ ଲ୍ଟେନ୍ଦ୍ରୀ ବର୍ଣ୍ଣମନ ଷ୍ଟକ୍ତ କଣ କମିଦାରଙ୍କୁ ଓଜଣା ଆଦାସ୍କ କାରଣ ସମ୍ୟ ଦେବା ସକାଶେ ଉକ୍ତ ଦର୍ଖାହ୍ରକୁ ଧାର୍ମତେ କମିସ୍ନର ସାହେବଙ୍କ ନଳ୍ପକୁ ପଠାନ୍ତେ ସେଥିରେ ସାହେବ ସ୍ଥଣ୍ୟିତ ତଳ କେଖିତ ଆଦ୍ଧା ପ୍ରଦାନ କର୍ଥଛନ୍ତ ।

। ଇ । ସାହେବ ଏକଞ୍ଚିଙ୍ଗ କମିସ୍କ । କ । କ । କ ।

ଏ ଦର୍ଖାୟ ସେଉଁମାନେ ଦେଉ ଅଛନ୍ତ ସେମାନକୃ ସରକାରଙ୍କ ତଦଙ୍କୁ ସ୍କସ୍ନ ମାଫ ଦ୍ୟାପିବାର ଭଣଣା ଦ୍ୟାଯାଇ ନ ପରେ । କାର୍ଣ କ ସେମାନେ ସରକାରରୁ ନୋକସାନ ମଳୁସ୍ ପାଇଦାର ହୃକଦାର କୁହ୍ନ । ଓ я४५ **ସେମାନଙ୍କ କବୁ**ଲ୍ୟୃତରେ ନୋକସାନ ନଳୁସ୍ଥାଇବାର କ<u>ନ</u>ୁ ସର୍ର ଲେଖା ନାହିଁ । ଯଦ୍ୟଥିକ ସରକାରରୁ କୌଣସି କୌଣସି ସନରେ କରୁ କରୁ ମେହର ବାମ ସୁର୍^ୟ ନୋକସାନ ଦଆଯାଇଅ**ଛୁ ଚାହା**ଈଛୁ ଏମାନଙ୍କର ହରେକ ନୋକସାନ୍ତରେ ମାଫପାଇବା ପଷରେ ଦଲ୍ଲ ନୁହେଁ ଓ ସରକାରରୁ ସେମାନଙ୍କ ସହୁତ ଯେବନ୍ଦୋବ୍ୟ ହୋଇ କମିଦାର ଓ ସରବଗ୍କାର ମାନଙ୍କୁ ମାଲ୍କାନୀ ସୁରତ ଦଥାଯାଇ ଅତୁ ତାହା କେବଲ ବନ୍ଦୋବ୍ୟ <u>ସର୍</u>ତ୍ତି ମୁଡାବିକ ଭାଙ୍କମାନଙ୍କ ଜମିଦାଶ୍ର ଲଫା ଓ ଲେକସାନ ସେମାନଙ୍କ ଜକଥିବା ଲହାଳରେ ଦିଆଯାଇ ଅନ୍ଥ ପଦ୍ୟପି ଅଧିକ ମୁନାଙା ସେମାନେ ପାଆନ୍ତ ସେ ଦେତ୍ରୁ ସରକାରରୁ ସେନାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧ୍କ ନାଲଗୁଜାଶ ସ୍ରତ କଆନଯାଏ କମିଦାର ସେବେ ଆସଣା କାର୍ଥ୍ୟ ଅନ୍ଦାଳ ମାଫିକେ କର୍ଗ୍ରେ ଡେବେ ସେମାନଙ୍କର୍ ଆପଣା ଜମିଦାଶ୍ର ଜୋକସାନ ସାହାସ୍ୟ କଶ୍ବାରେ କରୁ ମୁଧ୍ୟକ ନଥ୍ଲ ଏହାଲରେ ଏଦେଶରେ ଶସ୍ୟ ଅଷ୍ଟବରୁଁ ସେଉଁ ଦୁର୍ଭିଷ ଲେକମାନଙ୍କ ପ୍ରତ ପଞ୍ଚ ଅନ୍ତୁ ଭାହା ପର୍ମେଣ୍ରଙ୍କ ଅକୃପାରୁ ଭହି ନମନ୍ତେ ବଡ଼ ଅଫଶୋପର ବ୍ୟପ୍ତ ସର୍କାର୍ ଡର୍ଫରୁ ଏସନ ଅଭଶ୍ୟ ୫ଙ୍କା ପ୍ରାୟ କୋଟି କୋଟି ୫ଙ୍କା ସର୍ଯ୍ୟ ଖରଚ କସ୍ୱାଯାଇ ଅନ୍ୟ ଦେଶରୁ ଶମ୍ୟାଦ ଅଣାଯାଇ ଏ ଜଲ୍ର ଲେ୍କମାନଙ୍କ ପ୍ରାଶର୍ଷା କର୍ଗଲ, ଏହା ରେସବୁ ସରକାର ଭରଫରୁ ଝଇଂ କର୍ଗଲ ଚାହା<mark>ରେ</mark>କେ କମିଦାର ଆସଣା ଅଦାକ ସୂଚାବକ ଖଳି ଓ ଆସଣା କର୍ତ୍ତି ସାଧନ କଶ୍ଚା ଦ୍ୱାଗ୍ ଆପଣା ପ୍ରଳାମାନଙ୍କୁ କଞ୍ଚାନ୍ତେ ସରକାରରୁ କଦାପି ଟର୍ଚ୍ଚପଡ଼ ନଥାନ୍ତା ସେମାନଙ୍କର ଭ୍ର ସର୍କାର୍ ଆପଣା ଉପରେ ନେଲେ ଏସିଓ୍ୟାଏ ସେ ସର୍କାର୍ତ୍ ଖଳଣ ଅହୃର ସେ ଜମିଦାରନାନଙ୍କୁ ନାଫ ଦଅଯାଏ ତାହା ଆନୃଙ୍କୁ କଦାପି ଯଣା ଜାଉନାଦ୍ଧି ବରଂ ଏ ବ୍ଷୟୁ ୨ଧ ପ୍ରକାଶ ଅତୁ ଯେ ଯଦ୍ୟାସି ଆଏହା ସକର ଫସଲ କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓଡ଼ିବ ଓଡ଼ିବ ଓ ଧୋଇରେ କ ଅହାଳ ବାକ ରହ୍ ଅ**ଛି ତାହା** କ୍ଷିତ୍ର ଛଣାଯାଇ ନାହିଁ ମାଣ ଦରଖାୟ କାଶ୍ମମନେ ସେ ଅହାଳ ଏସନର ଫସକ କୋକସାନ ହୋଇଥିବାର ଲେ**ଞି ଅଛନ୍ତ ସେ ଅନାଜ ହୋଇଥିବା ପ**କ୍ଷରେ ଆୟୃ<mark>ର</mark> ଯଥେଷ୍ଟ ସ୍ପେହ୍ ହେଉ୍ଅତୁ ଯଦ୍ତ । ଏପର୍ ନୋକ୍ସାନ୍ ହୋଇଥାଏ ଡେଚେ ଏ ସନରେ ସେପର ଗ୍ରଳ ଇତ୍ୟଦ ଶସ୍ୟର କନ୍ତ୍ ଦୁମ୍ଲ୍ୟ ହୋଇ ଅନୁ ସେଧ୍ପର୍ କାଏମ ରହେ । ଚେଦେଜମିର ଅଧା ଫସଲ ଜମିଦାରଙ୍କୁ ମିଲଲେ ଚହିରୁ ଖଳଣା **ନଃସ୍ନେହ୍**ରେ ଆଦ୍ୱ୍ୟ ହୋଇ୍ପାରେ ଅଚଧ୍ୟ କମିଦାର୍ମାନଙ୍କୁ <mark>ସ୍ହ୍ ସେ</mark>

ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା କମିଦ'ବରେ ରହ୍ ଓ ରସ୍କୃତମାନଙ୍କୁ ଜଣାସ ଓ ବହନ ଆଡଦେଇ ଚରଡ଼୍ଦ୍ ଆବାଦ କଗ୍ରଇ ଆପଣା ରସ୍କୃତଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାଉନ୍ତ ଓ ସେତେ ନ କମିଦାର ମାଲ୍କମାନେ ସେପର କ ଗ୍ରହ ସେପର ମେହନ୍ତ କରଣ୍ଡ ତେବେ ଆଧଦା ଫସଲ ହେବାର କଛୁ ମୁସ୍କଲ ମାଲ୍ମ ହେବାର ବୃହେ ଅତଏବ ।

ହୃକୁମ ହେଲ୍ କ

ଏ ହୃକ୍ୟର ନକଲ କଲଃର ସାହେବଙ୍କ ହନୁରକୁ ପଠାଯାଉ କ ସେ ଦରଶାହ୍ରକାଷ୍ୟାନଙ୍କୁ ଉପର ଲ୍ୱିଡ ହାଲ ଉଉ୍ମ ରୂପେ ବୃଝାଇ ଦେବେ । ତା ୧୬ଶ୍ୟ ମାହେ ସିଡମ୍ବର ସନ ୧୮୭୬ ମସିହା ।

ଶ୍ରାଧିତ କମିଷ୍ନର ସାହେତ ଯେ ଅପତ୍ତିମାନ ଆଗତ କରଅନ୍ତ ସେ ସମ୍ୟ ଆମୃସାନଙ୍କ ଅଷ୍ଟ୍ରପ୍ ସୂ ସୂ ସ ତୁ ବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଅନ୍ଥ । ପୂ ନର୍କ୍ତର ଆବଶ୍ୟକ ନାହି ମାହ ହକ୍ତ ହକ୍ତ୍ କେଟିଡ୍ ଦୂଇଏକ ବଶ୍ୟର ମମ ଆମ୍ବେମନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ ରୁପେ ବୃଝି ପାରୁ ନହିଁ । ଯଦ୍ୟସି ସରକାର ବହୃ କାଳର ଦାସ୍କ୍ର ଏବର୍ଷ ସ୍ୱେତ୍ଥା ପୂ କଳ ମୁକ୍ତ ହେବେ ତେବେ ସେଥରେ କାହାର ଗୁଣ୍ ନାହିଁ । ମାହ ଆଗାମ ଫସଲର ଅବଥାସଙ୍ଗେ ଗତ ଶସ୍ୟ ହାନ୍ତର କ ସମ୍ପର୍କ ଅନ୍ତ ? ମଧ୍ୟ ସେଥରେ ସରକାରର ଲଭ କ ? ପଦ୍ୟସି ଆଗାମି ଫସଲର ବଣ୍ଠର କଗ୍ରପୀଏ ତାହାହେଲେ ତ କମିଦାରଙ୍କ ପଷ୍ଟରେ ବବେତନା କର୍ବାର ଉତ୍ତ କାର୍ଣ କଥାଳ ଫସଲ ନଣ୍ଡ ହେବାର ସମ୍ପ୍ରେ ସ୍ଥିକାର କରୁ ଅଛନ୍ତ । ଓ ସାର୍ଧ୍ୟ ଫସଲର ଅବଥା କାଣିତା ପର୍ଯ୍ୟ ଅପେଷା କର୍ବାକ୍ ହେଲେ ନ୍ଦ୍ରେର ମାସ ଲଞ୍ଚଳ କର୍ବାର ଉତ୍ତ ବେଉଅନ୍ଥ ନାଣିତା ପର୍ଯ୍ୟ ଅପେଷା କର୍ବାକ୍ ହେଲେ ନ୍ଦ୍ରେର ମାସ ଲଞ୍ଚଳ କର୍ବାର ଉତ୍ତ ହେଉଅନ୍ଥ ନାଣ କମିସ୍ର ସ୍ୟ ହେବ ଏଥର ସୂଫାରସ କର୍ ଦେଡ଼ିକ୍ ନ ପଠାର ଯେ ଏକାବେଳକେ ଦର୍ଖାନ୍ତ ନାମ୍ୟକ୍ତର କଲେ ଏହା ଜମିଦାରଙ୍କ କମି ଦୂର୍ଯୋଗ କନୀ ଅନ୍ୟ କ?

ପୂନଷ୍ଟ କମିଷ୍ଟର ସାହେବ ଲେଖକ୍ତ ସେ କମିଦାରମାନେ ସ୍ୱକ୍ମି ସାଧନ କଶ୍ୟଲେ ସରକାରକୁ ''କୋଟି କୋଟି'' देखाର ଗ୍ୟଳ ଦେଶାକ୍ତରରୁ ଆଣିବାର ପ୍ରସ୍ଟୋଳନ ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତା ଏ କଥା ସତ୍ୟ ହେଲେହେଁ କାହା ଦୋଷରୁ ତାହା ହେଲ ନାହି ? ସରକାର ଅବଧ୍ର କମିଦାର୍ଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଯଥୋଚତ ପ୍ରଶ୍ୟାଣରେ ହ୍ୟତ କଶ ନାହାକ୍ତ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ଅଧିକାରୁ ଦେଇ ଅହକ୍ତ ଏହା ମଧ୍ୟ ଚର୍ଷ୍ଣାସ୍ୱୀକୃହର ଆସ୍ତା ବହରେ କର୍ଷ ଗ୍ରେଟ୍ ସ୍ଥର ହେବ ଏହ ଷ୍ୟକାରେ ସେମାନେ ଆପଣା କମିଦାଙ୍କ ତ୍ର ଯଥେଷ୍ଟ ମନୋସୋଗ କରୁନାହାନ୍ତ । ବଦୋବଦ୍ର ଶେଖ ସମୟରେ ବୂର୍ଲିଷ ଉପଥିତ ହୋଇଅଥି । କେନାଣେ ଯେ ଜନିଦାରଙ୍କର ଏହି ଅଚର ଥିୟୀ ଗ୍ରବନା ଏଥିର ଅଚୀ ଏକ କାରଣ ହୋଇ ଥିବ । ଯତ୍କାଳରେ ସରକାର ଏବେ ଉପାୟ କର୍ଯ୍ୟ ସହର ଅଞ୍ଚଳ ଆଣିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହେଲେ ସେ ଥିଲେ ଏ ଦେଶଥି ଜନିଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାସ୍ ଯେ ଉକ୍ତ କର୍ମ ନ୍ୟାହ ହଅନ୍ତା ତହୋ ସମ୍ଭବର ଅଞ୍ଚଳ ମଧ୍ୟ ସରକାର ଏହା କଲେ ବୋଲ୍ ଯେ ଗ୍ରକ୍ତ ନାଫ ଦେବେ ନାହି ଏଥିର କାରଣ ବୃଝିବାର କଠିଣ ଅଟର । ଆମ୍ବେମାନେ ଭରସା କରୁଁ ଯେ ଦର୍ୟାନ୍ତକାଙ୍କ ଜନିଦାରମାନେ କମିସ୍ନର ସାହେବଙ୍କ ହୃକ୍ତ ଶ୍ରଶି ନର୍ଯ୍ୟ କରହ ରେବନ୍ ବୋର୍ଡ୍ ଭୋଇପାରେ ।

ଚୌକଦାରୀ ୫େକ୍ସ

କଃକର ମ'କଞ୍ଜେ ଶୀଧୁତ କର୍ଷ୍ଣିଲ ସାହେତ ଚଲତ ବର୍ଷ ସକାଶେ ସେ ସୁନସ୍ନମରେ ଚୌକଦାସ 😪କ୍ସ ସ୍ଥିର କରଅଛନ୍ତ ତାହାଦୃଃଔଙ୍କ ପ୍ରଭ ତଡ଼କାଲରେ ଉଦ୍ଧମ ହୋଇଥିଲା । ସାହେବ ପ୍ରଶଂସିତ ଦୂଇ ପଇସା ଓ ଏକଅଣା ଦୁଇଅଣା ଦେବାବ୍ୟକ୍ତଙ୍କୁ ନଧ ଏକଅଣିଆକୁ ଆଣିଥିଲେ । ମାଧ ଚଣଚ ସନ ଅପ୍ରିଲ ମାସରେ ଲେକଙ୍କର ଯେ ଅବଧ୍ରା ଥିଲ ଉନ ଉନ ସେଥିରୁ ଅଧୋଗାମ ହେଉ ଅଛନ୍ତୁ । ଓ ବର୍ତ୍ତିହାନ କାଲରେ ସଙ୍ସ୍ୱ ତ୍ୟାଗ କଣ୍ କେବଲ ଜ୍ୟବନ ବ୍ଞାଇବାର କଥା ସମହଙ୍କ ମନକୁ ଆବୃତ କଣ ଥିବାରୁ ସ୍କ ଉପାୟର ଲେକମାନେ ଜମେ ହମେ ଆତଣା ଅଭ ଆବଶ୍ୟକ ଭ୍ରେକନ ସାହ ଓ ପଶ୍ୟାନ ଇତ୍ୟାଦ ଉଦର କ୍ୱାଲ। ନ୍ତାର୍ଣ ଆଶାରେ ନାମ ନାନ୍ମାନ ମୂଲ୍ୟରେ ବ୍ୟସ୍ କରୁ ଅବନ୍ତ । ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ସେମାନେ କେଉଁଠାରୁ ତୌକଦଂଷ ଝେକ୍ଷ ଦେଇ ଧାର୍ବେ? ଆଜ କାଲ୍ ଇସ୍ମନ ଜା**ଣ୍ କଣ୍**ବାର <mark>ସମୟ ନା ଗୋ</mark>ଖାଏ ନାର୍ଗ୍ନଜାଇ କାହାଣ୍ ଦ୍ୱାର୍**ର** ଶାନ୍ତ ଲେକମନେ ସୂତ୍ତା ଚୌର୍ଘ ବୃତ୍ତି ଅବଲମ୍ବନ କର ଅଛନ୍ତ । ଦ୍ୱି ଅସ୍ତର ଆୟୂର ରଷକ ପୂଲ୍ଧ କନଷ୍କବଲ୍ୟାନେ ଏ ପ୍ରକାର ସାବଧାନ ଯେ ଅନୁସ୍କାନ କଣ ଗ୍ରେର ଧରବାର ଆଉ ଗ୍ରେଇଙ୍କ ଭ୍ୟରେ କେଉଠାରେ ଲୁଚଥା**ନ୍ତ ସେ ଗ୍**ୟରେ ତାଙ୍କ ସଦୃତ କଦାତ ଭେ୫ ହୃଅଇ । ସୁତରାଂ ଲେକମାନେ କରୁଯାସ୍ ହୋଇ ଆପଣା ଶସ୍ତର ଓ ସମ୍ପର୍ତ୍ତି ରକ୍ଷାର ସମ୍ପୃତ୍ତି ଭ୍ରତ୍ୟା କବା ରେ ଦୃତ୍ତତା ଉପରେ

୧୧ଯଶ୍ଚର ସାହେବ ନାଗଟ୍ର ଉଚ୍ଚନାଦ ଦ୍ୱାଗ୍ ଗ୍ଟେର୍ମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବାଦ ଦେଇ ଦ୍ୱାରର ବତା ୫ ନଲ୍ମ କର ପେନଯାନ୍ତ ତେବେ ମନୁଷ୍ୟର ରକ୍ଷାର ଥାନ ଆଉ କେଉଠାରେ ଅଛୁ । ଅନ୍ତେବାନେ ପ୍ରାର୍ଥନାକରୁଁ ସେ ନାଈକ୍ତେ ସାହେବ ସହରର କାଷ କଶବାର ସ୍ଥଳତ କର୍ନୁ । ସେଉଁମାନେ ଦେବାକୁ ପର୍ଗ ଅଛନ୍ତ ଭାହିଙ୍କ ଠାରୁ 🕏 କ୍ଷ ଆଦାୟ ସେ ରୁ ସେ ହୋଇପାରେ ଡାହା କଶବାରେ ଆୟେମନେ ଆପର୍ତ୍ତି କରୁନାହୁଁ । ମାଝ ଯେଉଁ ମାନେ ଦେବାକୁ ଅକ୍ଷମ ଅଛନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ମୃକ୍ତ ଦେବାର ଅତ ଆବଶ୍ୟକ ଆନ୍ତ୍ୟୁମନେ ଆଣୀ କରୁଁ ଯେ କୌଣସି[ଁ] ବ୍ୟକ୍ତ ବାକଦାର ହେବାର ଦାବେଗା ଶପୋଟ କଲେ ସେଇଲ୍କାର ପଞ୍ଚାୟ୍ତ ଦ୍ୱାଗ୍ ଭ୍ରକୃ ବ୍ୟକ୍ତର୍ ବର୍ତ୍ତମନ ଅବସ୍ତାର୍ ଚଦନ୍ତ କଲ୍ ଉତ୍ତର୍ରୁ ଜାହାପ୍ରଣ ଉଚ୍ଚତ ଆକ୍କା ପ୍ଦାନ ହେବ । କେବଳ ସମନକାଶ୍ରେ ଉପସୁକ୍ତ ଫଲର ସମୃାବନା ନାହି । କ ରଣ ଦୃଃଧ୍ୟୀମାନେ କଚେଷ୍ଠକୁ ଯିହାକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭ୍ୟ କରନ୍ତ । ଓ କଚେଶରେ ହାଳର ରହ୍ନଲେ ଜାଙ୍କର ଦୃଃଖ ନାର୍ସିବ ଓ ଆହାରର ଉପାୟ ସୂଦ୍ଧା ହେବ ନାହିଁ । ଏ ଆଣଙ୍ଗାରେ ଭ୍ରଶ୍ୟ ଲେଭର ଆଣାରେ ବର୍ତ୍ତମାନର କଞ୍ଜ ସହ୍ୟ କର୍ବାକ୍ ସ୍ୱାରୀର କରନ୍ତ ନାହିଁ ପଞ୍ଚାଧ୍ୟକଙ୍କ ଦ୍ୱାଗ୍ ଡଦାର୍ଖ ହେଲେ ସକଲ ବ୍ରସ୍କୃର୍ ସ୍କଧା ହେବ 1

ସାପ୍ତାହ୍କ ସମ୍ବାଦ

ହୃଦ୍ ତେ ବିଞ୍ଚିଷ୍ଟ ସହିକାରୁ ଅବରତ ହେଲ୍ଁ ସେ ଏକ ଦନକରେ ଅନ୍ୟାନଙ୍କ ମହାସ୍ତ୍ରୀ ବଳେ ଶୟା ବରିରେ ଭ୍ୟଣ କଣ୍ବାଲୁ ଯ'ଉ ଯାଉ ବାଝରେ ଦେଖିଲେ ସେ ଗୋଞିସ୍ଟ ଦୂଃଖୀ ବୃଦ୍ଧ ଗୋଗ୍ରଏ କାଠ ଦେନ ଯାଉଥିଲା । କାହାକୁ କୃାକ୍ ହୋଇ ଥବାର ଦେଖି ମହାସ୍ତ୍ରୀ ତାହାକୁ କଥିଲେ ପୂଞ୍ଚେ କାଠ ବରିପଛରେ ରଖି କୋଚ୍ୟାଳ ସଙ୍ଗେବସ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଡାହାକୁ ତାହାର ନଦ୍ୱିଷ୍ଟ ଥାନ ପ୍ରମ୍ଭ ନେଇଗଲେ ବୃଦ୍ଧ ବରିରୁ ଓଡ଼୍ବାଇ ନ୍ୟ ଥାନକୁ ଯିବା ସମୟରେ ମହାସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ହନ୍ତ ହର୍ଶ କର କହ୍ଲ । "ଆପଣଙ୍କୁ ଧନ୍ୟତାଦ କରୁ ଅନ୍ତୁ । ଏପର ଦୁଃଖୀ ବ୍ୟକ୍ତକୁ ଆଉ କେହ ଏ ପ୍ରକାର ସାହାଯ୍ୟ କର୍ମେ ନାହି ।

ଉକ୍ତ ପଣ୍ଟିକାରୁ ନାଶିଲ୍ଁ ଯେ ବୋମ୍ବାଇ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଇଲ୍କାରୁ ଦେଶୀସ୍ୱ ଡାକ୍ତର୍ମାନଙ୍କର ଦେତନ ଡୁଇ ଗୁଣ ହୋଇଅନ୍ତୁ ।

କାଣ୍ଡୀର ନକ୍ଷରେ ସରକାର ୫ ୩୦୦୧୦ କାରେ ଏକ କମିହାଣ ହସ୍ତ କର ଅଛନ୍ତ । ଏଥପୁଟ ମାଲ୍କ ଏ କମିହାଶ୍ୱକୁ ୫ ୬୦୦୦ କାରେ ବନସ୍ତ କର୍ବାକୁ ସମ୍ମଳ ଥଲେ । ଦେଖ ଆୟୁମାନଙ୍କ ୫ଙ୍କା କ ସ୍ତକାର ବ୍ୟୟ ହେଉ୍ଅନ୍ତ ।

ଫାନ୍ସ ଦେଶର ଏକ ଜାକୃର କହିନ୍ତ ସେ ସଟ ପ୍ରକାର ପଷ୍ଟା କାଶ କଞ୍ଚାନ୍ତ ଓ ନଧ ଆହାର ଦ୍ର ଆର୍ଗ୍ରେ ହୋଇ ପାରେ ଏହି ଉପାଧ୍ୟ ଦ୍ୱାଗ୍ ସେ କେଖନ୍ତ '°°° ଲେକ ଗ୍ରେଟ ମୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତ । କଞ୍ଚା ନାଂସର ଦୂର୍ମ୍ ନଦାରଣ ନନ୍ତନ ଜାକ୍ତ କୋମଳ କଣ ଚନ୍ଦ୍ରେ ମିଣ୍ଡିତ କଣ ଖାଇବାକ୍ତ ଦଅନ୍ତ ।

ହୁଦ୍ ସେଟିସ୍ଟି ମଫିନାରୁ କ୍ଷାବହେଲ୍ ଯେ ସମୁଦାସ୍କ ପୃଥ୍ୟ ଉପରେ ସଂବ୍ୟର ମଧ୍ୟର ପାସ୍ ମ୪୯୬°°°°° ଦ୍ଧ ଜଳ ବର୍ଷା ବୃଷ୍ଟି ହୃଏ । ଉଧାର ଜଳାଭ୍ବରେ ଆୟୁମାନଙ୍କର ଏ ଦୂର୍ଗତ ।

ଷ୍ଟ ପଦି କା ଲେଖନ୍ତ ଯେ କଲ୍କକତାର ସର୍ପ ଚନ୍ଦ୍ର ମଣ୍ଟିକ ଓ ପ୍ରାଣକୃଷ୍ଣ ମଣ୍ଟି କଙ୍କ ବଧ୍ୟ । ସ୍ୱୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ୫୯୦୯୦ ଝା ଲେଖାଏ କଲ୍କତାସ୍ଥ କଙ୍ଗାଲମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟାହେଁ ଦାନ କଣ ଅଛନ୍ତ । ଏ ସ୍ୱୀମାନେ ଧନ୍ୟ । ବଙ୍ଗଲା ଦେଶସ୍ଥ କ୍ଳନ ମାନଙ୍କ ବହ୍ ବବାହ ଜବାରଣ ଜମନ୍ତେ ସେହ ଦେଶସ୍ଥ କେତେ ଦେଶ ହୃତ୍ତିଥି ବ୍ୟକ୍ତମାନେ ସର୍କାରକୁ ଆବେଦନ କଣ ଥିଲେ ଏଥିର ତଦ୍ୱ ବ୍ୟୁ ସକାଶେ ସର୍କାର କେତେକ ଭ୍ୟୁଲେକଙ୍କୁ ନଯ୍କ କଣ୍ଅଛନ୍ତ ।

ବାଲେଶରର ସାହାଯ୍ୟ କମ ସ୍ଟ୍ରୁରୁ ରୂପେ ନ ଚଳୁଥିବାର ହରକସ୍ ନାମକ ସମ୍ବାଦ ପଡରେ କେହ ଲେଖନ୍ତ । ଏହାଦେଟି ଧାଲେଣ୍ଟର କଲ ବଳ୍ପ ବୋର୍ଡ ରଥା । ଜଲ କର୍ମ । ଏହାଦେଟି ଧାଲେଣ୍ଟର କଲ ବଳ୍ପ ବୋର୍ଡ ରଥା । ଜଲ କର୍ମ । ଜାଙ୍କ ନ୍ତ୍ୟାବରେ ବାଲେଶରର କଲ ବର ସାହେଦ ଲେଖନ୍ତ ଯେ ଏ ପ୍ରଳାରର ସମ୍ବାଦ ହରକଗ୍ରେ କେଦେଲ ସେ କହୁ ଠକ କର୍ଷ ପାରକେ ନାହିଁ । ଆଜ ସେ କହନ୍ତ ଯେ ସ ବଳଳ ଅର୍ଥ ଓ ସଲ ସ ହେକ ଜଗମୋନ ବାବୁ ଓ ହେଡ଼ମାଞ୍ଜର ଇତ୍ୟାଦ କେତେକ ସମ୍ଭାଳ, ବ୍ୟନ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ରଣ ମଧ୍ୟ କେହ୍ନ ଲେଖି ଏବାର ସ୍ଥିକାର କଲେ ନାହିଁ । ମନ୍ତ୍ରାବ୍ଧ ସାହେତଙ୍କର ଏ । ଶ୍ରୁଣବାର କ ଆନ୍ତର୍ୟ ନ୍ତ୍ରଣ ଥିଲା । ଏହଣ ପ୍ରଶ୍ରବାର କ୍ରାହ୍ମର ଉଷ୍ଟ ଓ ସେ କପ୍ରକାର ଲେକ ଜାହା ହେଷ୍ଟ ରୂପେ ପ୍ରକ ଶ ପାହ ଅନ୍ଥ । ଇଙ୍ଗରେ ନାଳଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ୧୮୬୬ ସ୍ଥାଲରେ ହେ ଏପର ଲେକ ଦେଖାଚଲ ଓ ଅର ଆଧ୍ୱର୍ଯ୍ୟର ବଞ୍ୟ । ସହ୍ୟ ଦେଶ କବାସୀ ବଲ୍ୟତ ଲେକ ନାଙ୍କର ଏହି ଇପ୍ର ସେ କପର ଶାସନ ଇତ୍ୟାଦ ବହ୍ୟ ବେଶ କବାସୀ ବଲ୍ୟତ ଲେକ ନାଙ୍କର ଏହି ଇପ୍ର ସେ କପର ଶାସନ ଇତ୍ୟାଦ ହେବ ବହ୍ୟ ବହ୍ୟ । ସ୍ଥ ବହ୍ୟ ସେଶ କର କାରଳ ଇତ୍ୟ ଦ୍ୱ ଦ୍ୱାର୍ଷ ସଙ୍କର ଧ୍ୟ ଉତ୍ୟ କର ଶାସନ କ୍ୟନ୍ତ୍ୟ ଓ ବହ୍ୟ ବହ୍ୟ । ସହ୍ୟ ସେଶ କର କାରଳ ଇତ୍ୟ ଦ୍ୱାର୍ଷ ସଙ୍କର ସ୍ଥ କର ସର ଶାସନ ଇତ୍ୟାଦ ହେବ ବହ୍ୟ ବହ୍ୟ ସର ବହ୍ୟ ବ୍ୟ ବ୍ୟ ସର ସଂଶୋଧନ ହେବ ।

ସ୍ଥେମକ ସେନଶ୍ପିଯି ସିସିଭ୍ୟ ନାମକ ଏକ ମହାଳନ ଦେଉଲଥା ହେବାରୁ ମହାଳନମନେ ଭାଙ୍କର ସ୍ଟ ସମ୍ପର୍ତ୍ତି ହୋକ କଣ ଅଛନ୍ତ । ଆସେ ରହ୍ନଦା ନମନେ ତ୍ୱୟନ ମହାଳନମାନଙ୍କୁ ନୋଟିଏ କୋଠ ଚ୍ଛଡ଼ଦେବାକୁ କହ୍ନାରୁ ସେମାନେ ଅସ୍ପାକାର କଳେ । ଏହା ରୁଷ୍ତମନ ଅଲ୍କାଲ ପୂଟେ ସେତେତେଲେ ଡାଙ୍କର ସୌଗ୍ର୍ୟଥିଲ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ୫ଙ୍ଗା ଦାନ କରୁଥିଲେ ହାସ୍ଥ ! ଲକ୍ଷ୍ମୀ କ ତଞ୍ଚଳା । ଆମ୍ଭେ ଅଙ୍କ୍ତ ସ୍ତକ୍ତ ଶ୍ରବଣ କଲ୍ ସେ ଗ୍ରର ବର୍ଷର ସ୍ଥମ ସିକ୍ର ସମ୍ବାଣ୍ଟ ଶ୍ରମ୍ଭ ବାରୁ ସ୍ତ୍ୟେଦ୍ରକାଥ ଠାକୁର ଅହେମଦାବାଦର ସରକାସ ଓ ସେମନ୍ କଳ୍ ହୋଇ ଅଛନ୍ତ ।

ବାର୍ଟ୍ଟି ଖଲ୍ବରେ ଏକ ଖୁନ ହୋଇ ଅନ୍ଥ ୯ବରସ ବସୃଷ୍ଟା ଚମ୍ପା ନାମକ ଅକ ବାକକଂକୁ ସ୍ଥ ନାମରେ ଏକ ସ୍ଥୀ କୌଣସି ଖାଦ୍ୟ ଫଳ ଦେବା ଲେଭା ଦେଖାଇ ଆମ୍ସ ତୋଃ'କୁ ଡାକନେଇ ସେଠାରେ ଡଣ୍ଟି ଚଣି ତାକୁ ମାଶ ପକାଇ ତାହାର ଅଳଙ୍କାର କେଲ ଏ ମଙ୍କଦମ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁଲ୍ସଦ୍ୱାସ୍ ତଦାରଖ ହେଉଅନ୍ଥ । ଖୁନ ମକଦ୍ୟା ଅଧିକାଂଶ ଧନ ଲେଭରେ ହୁଏ ।

ଅନ୍ତ ମଳେ ବାଲେଶରର ସମ୍ବାଦଦୀତ। ଲେଖନ୍ତ ଯେ ସେହାନର ପ୍ରକ୍ଷ ସ୍କୁଲର ହେଡମଞ୍ଜର ବାବୁ ଗଙ୍ଗାଧର ଆସ୍ତ ପ୍ରକ୍ଷ ସ୍କୁଲର ବାଲକମାନଙ୍କ ଅନାଦର ପାହ ହୋଇ ଅଛନ୍ତ । ଉଦାହରଣ ଦଶାଇ ବାଲକମାନଙ୍କ ଉତ୍ତମ ଆଚରଣ ଶିଷା ଦେବାର ଶିଷକ ମାନଙ୍କର କରିବ୍ୟ କମ୍ମି ମାହ ସେମାନେ ଯଦ୍ୟପି ସ୍ୱସ୍ୟ କ୍ରୁବାକ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୋର ବାଲକମାନଙ୍କୁ ଶିଷାଇବେ ଭେକେ ପ୍ରହ୍ୟାନେ ସଦ୍ୟପି ସ୍ୱସ୍ୟ କ୍ରୁବାକ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତାର ବାଲକମାନଙ୍କୁ ଶିଷାଇବେ ଭେକେ ପ୍ରହ୍ୟାନେ ସଦ୍ୟବ୍ୟବହାର ଆଣ୍ଡ କାହାଠାରୁ ଶିଞ୍ଚିବେ ।

ପୃଷ୍ଠ ସମ୍ବାଦଦାତ। ଲେଖନ୍ତ ସେ ସେଥ୍ଥାନର ସ୍କୁଲର ଦୁଇ ବାଲକମାନଙ୍କ କଳନ୍ତ ହେବାରୁ ହେଡ଼ମାଞ୍ଜର ନଥ ଏକ ନଣ୍ଡ ଦେଲେ ସେ ଦଣ୍ଡ ଭେଗ କଲ ଉତ୍ତରୁ ଆଧଶା ନଦୋଷଣ ହେଡ଼ମାଷ୍ଟରଙ୍କୁ ନଶାଇ ବାରେ ସେ ସ୍କାନ୍ଧ ହୋଇ ତାକୁ ବଦ୍କାଡ ବୋଲ୍ ଗାଲ ଦେଲେ । ବଡ଼ ଦୁଃଖର ବ୍ୟସ୍ତ ଯେ ଶିକ୍ଷକମାନେ ଏସ୍ତକାର ଖୋଧ ପର୍ବଣ ହୋଇ ଆଧଶା କରିବ୍ୟ ବ୍ୟୁରଣ କରନ୍ତ ।

ବ୍ରାମବର୍ତ୍ତ। ପ୍ରକାଶିକାରୁ ଅବଗଡ ହେଲ୍ଡ ସେ ବଗୁଡ଼ା କଲ ବାଂଧ ବେଉଆ ବ୍ରାମରେ ଗୋଞିଏ ସ୍ଥି ଲେକ ପାଞ୍ଚଗୋଞି ପୃନ୍ଧ ପ୍ରସଦ କରଥିଲା ପିଲଞ୍ଚି-ମାନଙ୍କର ପର୍ଶ୍ୱଣ ଅର୍ବହ୍ୟରୁ ମଧ୍ୟକୃ । ହେବ । ପ୍ରଥମ ଦ୍ୱଳ ଦୁଇଗୋଞି ଜହି ଆର ଦ୍ୱଳ ଆଉ ଦୁଇ ଗୋଞି ଓ ଜହି ଆର୍ଦ୍ଧନ ଆଉ ଗୋଞିଏ ପ୍ରସଦ କର୍ ଦୁଇ ଦ୍ୱଳ ଉତ୍ତାରୁ ପ୍ରସ୍ତ ସ୍ୱଦାର ପାଣୀ ଶେଖ କଲ୍ । ସ୍ତ୍ରାନ ଗୁଡ଼କ ଖଣ୍ଡାବସ୍ଥାରେ ଜନ୍ନ ହୋଇ ଥିଲେ କରୁ ମାଡ଼ୃ ଦୂର୍ଧ ପ୍ରାନ କର୍ବାକୁ ନ ପାଇବାରୁ ଖଣ୍ଡ ରହ୍ନ ପାର୍ଲେ ନାହିଁ । ଏହର କେବେ ଶ୍ରଣ୍ୟାର୍ମର ନ ଥିଲା ।

ସେଶେ ଶେଷ ବର୍ଷ୍ଟେ ଶରକ ବର୍ଷ ଗବର୍ଷ ନେୟରୁ ଦୂରିଷ ପୀଞ୍ଚ ଦେଶବାସୀ ମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ବଷସ୍ତର ଓ ଦୂରିଷ ଶାନ୍ତ ନମନ୍ତେ ଗବର୍ଣ୍ଣ ନେୟ ଓ ଦେଶୀୟ ଲେକମାନେ କ କ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କଶ ଅନ୍ତନ୍ତ ସେ ବଷସ୍ତର ଏବଂ ବଙ୍ଗଳା ଓଡ଼ଶ୍ୟା ଓ ଜନ୍ନିକ ବର୍ଷୀ ମାଦାଳ ସେସିଡେନ୍ସରେ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ବ୍ୟସ୍ତରେ ଶସୋର୍ଚ୍ଚ ତଲ୍ବକ୍ଷ ଅନ୍ତନ୍ତ ।

ଯୁନ ନାସଠାରୁ ଏ ପର୍ଯ୍ୟ କଃକ କଲ ସକାଶେ ବଧ ସର୍କୁ ପ୍ରାୟ ଦେଡ଼କଷ ମହଣ ସରକାଷ ଗ୍ଡ଼କ ଆସିଅତ ଏହାଛଡ଼ା ସମୂଲସ୍ର ଓ ରଞ୍ଜାନ କଲ୍ନାନଙ୍କରୁ ନଦାକମ ଗୃଉକ ପ୍ର'ୟ ନ୬°°°ହଣ ଆସିଅତୁ ।

ସୋନ ପ୍ରକାଶରୁ ଅବଗଡ ହେଲ୍ଁ ସେ ଗ୍ରେଡ ବର୍ଷ ବିକଣ୍ଡା ଗେଳେ । ଡ଼ାକ୍ତର ଭିନ ସାହେତ ଲେଖନ୍ତ ଯେ ଆସେନ୍ତିକ ଆସିଡ଼ ଓଲ୍ଉଠା ସେଗର ପ୍ରଧାନ ଔଷଧ ଓ ଆଉ ଏକ ଜଣ ଡ଼ାକ୍ତର ବୃଢ଼ିଆଣିବସା ଜ୍ରରରେ ବ୍ୟବହାର କର୍ବ। ନ୍ତର ସ୍ପକ୍ଷତା କର୍ଅଛନ୍ତ ।

ଏଡ଼ୁକେଶନ ଗେସେ । ଲେଖ୍ୟ ସେ କଲ୍କତା ମେଞ୍କଲ କିଲ୍କର୍ ଆଞ୍ଚି ସ୍ବୋହାନ୍ତ । ତାହାର । ପେଛ ଏପ୍ରକାର ଅନୁଶ୍ର । ତାହାର । ପେଛ ଏପ୍ରକାର ଅନୁଶ୍ର ଅନ୍ତ ସେ ଦେଖିବା ନାହେ ଉଦ୍ପ ପ୍ରେଗର ଅନୁମାନ ହୃଏ କ୍ୟୁ ଉକ୍ତ କଲେକର ବରଷଣ ଡାକ୍ତର ମାନେ ତାହା ଉଦ୍ପ ପ୍ରେଗ ନଥିବାର ଥିରି ନଣ ଅନ୍ତମ୍ଭ । ଅଦ୍ୟାଣି କରୁ ଥିବାନ୍ତ ହୋଇ ପାଶନାହ । ଅଉ ଏକ ବଂଶ୍ର ବାମ ଚଷ୍ଟ୍ର ତଳେ ଝଣ୍ଟ ଅପ୍ଥି ବୃଦ୍ଧି ଦେବାରୁ ସେହେରୁ ଜାହାର ଆହାସଦ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଳା । ସେମ ଅନ୍ତ କଠିଣ ଦୋଇଥଳା । ପ୍ରଥମ ସାର୍କନ ଫେରମ ସାହେବ ଓ ଦ୍ୱି ସସ୍ଥ ସାର୍କନ ପାହେବ ଓ ଦ୍ୱି ସସ୍ଥ ସାର୍କନ ପାଞ୍ଚିକ ସାହେବ ଅପ୍ତକ୍ରଦ୍ୟାର ବଣେଷ କୌଣଳରେ ତାହାରୁ ଏକ ପ୍ରକାର ପ୍ରେଗେନ୍ତ୍ର କର ଅନ୍ତନ୍ତ ଓ ଦ୍ୱି ସସ୍ଥ ବ୍ୟାକ୍ତନ ପାହେବ ଓ ଦ୍ୱି ସସ୍ଥ ବ୍ୟାକ୍ତର ବ୍ୟବ୍ୟ ଓକ ସ୍ଥ ବ୍ୟାର ବଣେଷ କୌଣଳରେ ତାହାରୁ ଏକ ପ୍ରକାର ପ୍ରେଗେନ୍ତ୍ର କର ଅନ୍ତନ୍ତ୍ର ସେ ସ୍ୱେନ୍ତିମ କଥାବାର୍ତ୍ତ୍ର ଓ ସାନ ସେଳନ କର ବ୍ୟକ୍ତ ନାହ କଣ୍ଡ ମାହ କଣ୍ଡ ବୋଧ କରୁ ନାହି ।

ଉନ୍ନଳ ଦୀପିକାର ମ୍ଲ୍ୟ

ଅଣ୍ଡି ସ ବାର୍ତ୍ତିକ ମୂଲ୍ ବର୍ଷାର୍ନ୍ତେ ମୂଲ୍ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ *३० द*ी १४टी

ଏ ସମ୍ବାଦ ସମ୍ପର୍କୀୟ ସମସ୍ତ ଚଟୀତ୍ରହ ଓ ଟଙ୍କା ଇତ୍ୟାଦ ଶ୍ରୀ ଗୌଷ୍ଠଶଙ୍କର ସ୍ୱୟ ମେନେକରଙ୍କ ନକଟକୁ ମଠାଇବାକୁ ହେବ ।

ସହର କଃକ ଆଲମ୍ବର ବଳାର କଃକ ପ୍ରିଷ୍ଟି ବ୍ଲମ୍ପାନର ପଥର ପ୍ରସାରେ ମୁଦ୍ରି ତ ହୋଇ ପର୍ଥ କାର ଅଧିକାସଙ୍କ ସକାଶେ ପ୍ରସ୍ତର କସ୍ତମଲ ।

ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା ସାପ୍ତାହକ ସମ୍ବାଦ ପଦ୍ଧିକା

୧ପ୍ତର ଶନବାର ତା ୬୯ ଶ୍ୟ ମାଡେ ସିପ୍ତମ୍ବର ସନ ୧୮୬୬ ମସିହା ମୁତାବକ ଦ୧୫ନ ଆଣ୍ଡିନ ସନ ୧୬୭୪ ସାଲ ନବନ ସଂଖ୍ୟ

ଦଣ୍ଡି ଦାର୍--

ଆନ୍ତେମାନେ ପ୍ଟେ_ଏକ ସାପ୍ତାହ୍କର ଅଭଶକୃ ପହଳାରେ ଏକ 🖘 ସହ୍ରସ୍ଥ ଦଣ୍ଡି ଦାରମାନେ ଦ୍ୱି ଖସ୍ ଦଣ୍ଟଧର ସ୍କୁପ ଶସ୍ୟାଦ୍ର କର୍ଖ ପ୍ରତ ଞ୍ଚେକଡା ନ୍ଧରେ ହ୍ରଷ କ୍ଷେପଣ କରୁଥିବ। ଦୋଷରୁ ଚଳଡ ସମ୍ବୟର ଆରମ୍ଭରୁ ଶସ୍ୟାଦର ଗ୍ରହ ଦୁନ୍ନ୍ୟ ହୋଇ ତତ୍ପରେ ବହଂ ସଖ୍ୟକ ପଶ୍ୟାଣରେ ଶସ୍ୟାଦର ଆମଦାମ ଓ ବ୍ୟୟ ହେବା ପ୍ରତୀଷେ ଚହଁର ଭାଉ ବୃଦ୍ଧିହେଉ ନଥିବାର୍ ସେମାନଙ୍କର ଅତ୍ୟାଗ୍ର ର୍ଦ୍ଦ କର୍ବା ପଷରେ କୌଣସି ଉପାୟୁ ସ୍କଳା କର୍ବା ଗବର୍ଣ୍ଣ ମେଣ୍ଟଙ୍କର ଆଦ୍ଶ୍ୟକ ଥିବାର ପ୍ରକାଶ କର୍ ଅଛୁଁ ମାହ ସେନ୍ତନେ ଯେ ସମମଳ୍ୟ କୌଣସି ଭ୍ପାପୃରେ ନଃଶେଷ ପାଆନ୍ତ ଜାହା ବଣ୍ଠାସର ସୋଗ୍ୟ କୃହେ କାରଣ ସେମାନେ ର୍କ୍ତ ବର୍ଯ୍ୟ ଅଧ୍ୟ ଓଷ୍ଟ ପୂର୍କ୍ୟ ଅଟନ୍ତ କେବଳ ହାଣ ଆପଣାର ଶକ୍ତ ସ୍ୱରୁପ 🏚 🕉 ଓ ତତ୍ସଳ ୍ମ ଏକରୋଟି ହୟରେ ବ୍ରହଣ କର ପାର୍ଚ୍ଚଳ ଦଣ୍ଡି ଦାର ଦୋଲ ବିଖ୍ୟାତ ହୁଅନୁ । ଅତ୍ୟବ ବର୍ତ୍ତମନର ଦଣ୍ଡିଦାର ମନଙ୍କୁ ରହ୍ତ କର୍ଗଳେ ୍ପୁନଝାର୍ସେହ୍ମ ଦଣ୍ଡି ଓ ଚସ୍କୁ ବଲରେ ଅନ୍ୟଲେକ୍ମାନେ ଦଣ୍ଡିଦାର ସ୍ୱରୁପ ଦ୍ରଣ୍ଡାଯ୍ୟମନ ହେବାର କ ଆନ୍ତର୍ଫ ଅନ୍ତ କନ୍ତୁ ଏ ଓଡ଼ଶ୍ୟ ମଧରେ ମଫସଲ ପ୍ରଦେଶାଦ୍ୱରେ ଦଣ୍ଡି ତସ୍କୃତେ ଓକନ କରିବାର ଧାସ ନଥାଇ ସେର ଓ ରୌଣୀରେ ଶସ୍ୟାଦ ମାପ ଓ **ଜସ୍ ବ**ବସ୍ କଶବାର ଯେ ରୂପ ବ୍ୟବହାର ପ୍ରଚଳ <mark>୍ରେଡ଼ିରେ କାହାର କିତୁ ହାନ ନଥିବା ପ୍ରତ</mark>୍ୟରେ ସେବେ ସେହୁ ଧାର୍ କର୍କ ସହ୍ର ନଧରେ ଜାର୍ କର୍ଯାଏ ତେବେ ମଫସଲ୍ ଓ ଗଡ଼ଜାତବାସି ବେଣାର୍ନାକେ ସେପର୍ ନଙ୍ସଲ୍ଭୁ ସେର ଓ ଚୌଣି ଓ ନାଣରେ ନାସକର୍ ଆଣ୍ ଅନ୍ଥନ୍ତ ସେହ୍ୟର ମାପ ଓ ବନ୍ଦସ୍କଳଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଆପଣା ସିନସାତର କ୍ଷତ ଓ

ବୃଦ୍ଧି ଅକ୍ଲେଶରେ ବୋଧରମ୍ୟ ହେବ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେପର ଦଣ୍ଡି ଓ ତର୍କୁରେ ଓଳନ ବୃଝ୍ ନ ପାରତା ହେଥିଁ ଦଣ୍ଡିଦାର ରହସ୍ କରୁ ଅଛନ୍ତ । ତାହା କରବାକୁ ହଣ୍ଡାସ ନ ହେବେ ସୂଭ୍ୟଂ ଦଣ୍ଡିଦାର ମାନେ ଜରଛକ୍ ପ୍ରାସ୍ତ ହେବେ । ଏହା ନ ହୋଇ କେବଲମାଣ ପଣ୍ଡିଦାରଙ୍କ ରହ୍ତ ପଷରେ କୌଣସି ନ୍ତନ ଅଇନଳାର ହେଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ସଙ୍କା ନମନ୍ତେ ଫଳଦାସ୍କ ହେବାର କଷ୍ଟ ।

କଃକସ୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ କୁମେଶ

ଚଲଚ ମାସ ତା ୬୫ ଶ୍ଖରେ କ୍ନେଶିର ଯେ ସଙ୍କ ହୋଇଥିଲା ସେଥିରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶ୍ୱୟ୍ ମଧ୍ୟରେ ଧାର୍ଥ ହେଲ ସେ ସାହାସ୍ୟ ବ୍ୟ`ରେ କେହ୍ ଲେକ ଏକ ଅର୍ବେ 🕏 । ଅଧାରୁ ଅଧ୍ୟକ ମୂଳ୍ୟର ଗୁଉଳ ପାଇବ ନାହି । ନାନ୍ଧ ନେମ୍ପୃର୍ ମାନେ ଯାହାଙ୍କ ଅବସ୍ଥାରୁ ଯଥାଥି ରୂପେ ଜ୍ଞାତ ଥବେ ତାହାଙ୍କୁ ଆଘଣା ଇସ୍ଥିନୁସାରେ ଅଧିକ ମୂଲର ଗ୍ଉଳ ବନ୍ଧି କଣ ପାଶ୍ୱେ । ଏନ୍ଦ୍ରନ୍ଦ୍ରକ୍ରବାର ଏହ ଅଭ୍ୟାୟ ବୁଝା ଯାଏ ସେ ଅନେକ ଲେକ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବାର ଉପଧ୍ର ନ୍ୟବା ପ୍ରଭ୍ୟରେ ଛଦ୍ୱବେଶ ଧାରଣ ପୁଟକ ମେନ୍ଦୃରମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରଭାରଣା କର୍ ଶ୍ର ଭାଉରେ ଗୃଉଳ ଦେନ ଯାନ୍ତ ଆୟୁମାନଙ୍କର ବଶ୍ୱାସ ହେଉ ଅତ୍ଥ ଯେ ଏରୁପ ଘ୫ଣା ପ୍ରାଏ ହୃଏ । ମେମୃର୍ ମାନେ ଅରଶ୍ୟୁ ସଚକରେ ରହଲେ ସୂଦ୍ଧା ସଙ୍କ ହୋଇ ନ ପାରକ୍ତ ଓ ବନ୍ଧୟୁ ସମଧ୍ୟରେ ଯେ ରୂପ ତୋଲ୍ୟାଲ ହୃଏ ସେଥିରେ ନେମ୍ବରନାନେ ଅଭ୍ୟକ୍ତ ବ୍ୟେଇ ପାଝାପାଣି ବବେଚନା କଶ୍ୟାକୁ ଅବକାଶ ପାନ୍ତ୍ରନାହ୍ନି । ସଧ୍ୟକାର୍ତ୍ତ ସାହାନ୍ଦ୍ରୀ କମି ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ର । ଶନ୍ଧ ର ଅଭ୍ୟାସ୍କ ଆଦ୍ୟରୁ ସଙ୍ଗଳ ହେଉ ନାହି । ଯଦ୍ୟଧୀ ଦୁଃଖୀଲେକ କଣି ପାଶ୍ୟ ବୋଲ୍ ଶ୍ରାବ୍ୟ । ହେଲ ଚେବେ ଭାହାଙ୍କ ଅବଥାନୁଶାରେ ଗ୍ରକର ମୁଲ୍ୟ ଥିର ହୃଅନ୍ତା ଓ ବଳାର ଗ୍ରଉରୁ ଏକ କ ଦୂଇ ସେର ଅଧିକ ଦେବାରେ ସେନାନସ କଦାଚ ସିଦ୍ଧ ହେବାର ସମ୍ପତ ବୃହେଁ । ଅଭଏକ ଏରୁପ ଗ୍ୟରେ ବନ୍ଧି କଶକାରେ ଡାଡ଼ଣ ଉପକାର ହେଉ ନାହି ଓ ତାହା ରହତ କଲେ ମଧ କରୁ ଅନ୍ତ ହେବ ନାହି । ବର୍ଷ୍ମାନ ପୁଙାପେକ୍ଷା ସାହାଯ୍ୟ କର୍ମ ସୁଦ୍ଦର ରୂପେ ଚଳ୍ଡ ଅନ୍ତୁ ଓ ସହରରେ ସଙ୍ଗ୍ରକାର ଦୁଃଶୀଙ୍କ ସକାଶେ ଯେ ରୂପ ଅଲ୍ଲଛିଜ ଅଥିବା କର୍ମ କସ୍ଲିକା ଦ୍ୱାସ୍ ଆହାର ଦେବାର ଶୃଙ୍ଖଳା ହୋଇଅନ୍ତ ସେଥରେ ନରୁପାସ, ବ୍ୟକ୍ତମାଣକେ ସାହାଯ୍ୟପାଇ ପାଶ୍ୟ । ଶାଧ୍କ କକ୍ରିଜ ସାହେକ ଏ ସମହ ବ୍ରସ୍କରେ ଅଜ୍ୟର୍କୋତ୍ତି ପର୍ଶ୍ରମ ଓ ସଦୁପାଧ୍ କର ଅଛନ୍ତ ଓ ସେ ବଲାପଳମାନ ସହରରେ ସେ ପ୍ରଷ୍ଟର କର ଅଛନ୍ତ ସେଥିରୁ ସହରର କଙ୍ଗାଲମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅଗ୍ରବ ଥିବାର ଦେଖାଯାଉ ନାହି ।

ଅଷନ ବକୃ ପାଇଁ ଅଲ୍ୱଛଡ ସେରିଥାଇଂ ହସସତାଲ ଓ ବଲବାନ୍ ଅଥବା ଅଲ୍ ପଶ୍ଚନର କର୍ମ କଣବା ବ୍ୟକ୍ତ ପାଇଁ କାର୍ଖାନା ଘର ଓ ସଡକ ଇତ୍ୟାଦ କର୍ମ ପ୍ରଚ୍ଚର ରୂପେ ଆସ୍ଟୋଳନ ହୋଇ ଅହୃ ଓ ସେମାନେ ଅକ୍କେଶରେ ଆହାର ପାଉ ଅଛନ୍ତ । ଏପର ବଳାରରେ ସେରୁପ ଗ୍ଡଳ ସୁଲ୍ଭ ଦେଖା ଯାଉଅହୃ ତାହା ପଦ୍ୟସି ଷ୍ଣ୍ୟଥାସ୍ତୀ ନ୍ଦ୍ରେ ଡେବେ ଅଲ୍ଡ ଶ୍ୟାରେ ବହି କ୍ଷବାର କହୃ ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ।

ଯଦ୍ୟପି ଅଲ୍ ଉପ୍ପାସ୍ ଲେରଙ୍କୁ ସର୍କାର ଯଥାଥି ଶନ୍ତା ବହି ଦ୍'ଗ୍ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାକ୍ ଗୃହାନ୍ତ ତେବେ ଆନ୍ତେମାନେ ପ୍ରହାବ କରୁଁ ଯେ ମାସକ୍ ३୯°ଙ୍କାର ଅନଧିକ ବେତନ ଗ୍ରେଗୀ ଗ୍ରକର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟନ୍ତଙ୍କୁ ଭ୍ଲ ଗୃହଳ ସେ୯୬ର ଓ ଧ୍ୟକୁଆ ସେ୬°ର ଗ୍ରହରେ ଏହି ନସ୍ତମରେ ବହି ହେଉ ସେ ବଳାରରେ ଏ ଗ୍ରହରେ ଗ୍ରହଳ ପାପ୍ତ ହେଳେ ଏ ସ୍ୱହାସ୍ୟ ରହିତ ହେବ ଓ ସେଓମାନେ ଆପଣା ସ୍ନକର ଅଥବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭଦ୍ରଲେକର ମାଡବର କ ଶ୍ରହ୍ନିତ ଦେବେ ସେମାନେ ଆପଣା ସ୍ୱାଗ୍ରଶାରେ ଏକଞ୍ଚରେ ଅଥବା ସମସ୍ତରେ ସେନେ ଗ୍ରହଳ ଗୃହିତେ ମେମ୍ବରମାନଙ୍କ ଠାରୁ କଣିବାକ୍ ପାରବେ । କେବଳ ଏହ୍ ସୀମା ଥବ ସେ ସେମାନେ ବେତନର ଦୁଇ ଅଂଶର ଅଧିକ ଏକ ମ ସରେ କେଇ ନ ପାର୍ବେ ।

ସେ ରକ୍ଷକ ସେ ଭ୍ୟକ

ଶ୍ରୀଧୂତ କର୍କୁ ହାହେତ ଅଶିଷ୍ମଣ୍ଟ କଳା ଓ ନେଳେଷ୍ଟରଙ୍କ ନାମରେ ପୌଂଳଦାସ ଅଦାଲ୍ତରେ ମାରପି ଓ ଅଭ୍ୟୋଗର ଏକ ମଳ୍ଦମ ସୂନକାର ଦାଏର ହୋଇଥିଲା ମାହ ସୌଷ୍ଟାବ୍ୟତଃ କର୍କୁ ହ ସାହେତ୍ତ ସେଥରୁ ଅକ୍ଲେଶରେ ମୃକ୍ତ ପାଇଲେ । ଫରଅମ କସ୍ୱୟର ନମ୍ବର ଇନସ୍ଦାର ସେ କହେ ସେ କର୍କୁ ହ ସାହେତ ମଙ୍କରର ଅନ୍ତର୍ଭଦ ଇତ୍ୟାଦ ତଦାରଣ ନମ୍ଭର, ଯାଇ କସ୍ୱପ୍ତର କୋଠିରେ ଅଲେ ଗଡ ଅଗ୍ରହମୟ ତା ୬୫ ଶଣ ସହ ଉନ ବାଳତା ସମ୍ପ୍ରରେ ଇଳସ୍ଦାର କମ୍ବା ନାବକ କେହ୍ ପାଞ୍ଚର ହମ୍ବସ୍ଥିତ ନଥିବାରୁ ଇଳସ୍ଦାରକ୍ତ ତାହାପରୁ ହକାଇ ଆଣିଲେ ସେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାରୁ ନମ୍ମପାର କର୍ବା କାରଣ ତାକୁ କହଳେ । ଇନସ୍ଦାର ସାହେବଙ୍କ ଆଙ୍କା ପ୍ରଥମାଳଣରେ ତହ୍ମର ନ ହୋଇ କହ୍ମ ଓଳର କର୍ବା ମାହନେ ସାହେବଙ୍କ ଆଙ୍କା ପ୍ରଥମାଳଣରେ ତହ୍ମର ଜନ୍ଦରେ ସ୍ୱ ହ୍ରେ ପାଞ୍ଚ ସାତ ରସେ । ସାତକଲେ ଓ ତାହା ଚୁଞ୍ଚିଧ୍ର ତଳେ କର୍କଣ୍ଡ ହ୍ରରେ ସୋଷାଞ୍ଚଳେ । ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ସାହେବଙ୍କର ସ୍ତ୍ର ଶାକ୍ତ ନେ କର୍କଣ୍ଡ ହ୍ରରେ ସୋଷାଞ୍ଚଳେ । ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ସାହେବଙ୍କର ସ୍ତ୍ର ଶାକ୍ତ ନ ହେବାରୁ

ତପସ୍ୱୀକ୍ ହୃକ୍ନ ଦେବାରୁ ସେ ଏକବାଡ଼ରେ ତାକ୍ ଅନେକ ପ୍ରହାର କଲ୍ ଏଥିରେ ତାହାର ଅଧ୍ୟକ ଶାସ୍ତ୍ରକ ପୀଡ଼ା ହୋଇଥିଲା ଏବ ଡାକ୍ତର ସାହେବଙ୍କର ସାହିଁ କେ ଚରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ତାହାର ହ୍ରୟରେ ଏକଣକ ଆଘାତ ହୋଇଅଛୁ। ଏମ୍କଳ୍ଦମା ଧ୍ରାଯୁକ୍ତ ହେଲର ସାହେବ ଡ଼ପୋଟୀ ମେନଷ୍ଟ୍ର ସ୍ୱେବ ହୋଇ ଅନ୍କଳ୍ପ ସପୋଦ ହୋଇ ଥିଲା ମାଦ ନତ୍ତ୍ରିତ ତାର୍ଖରେ ବାସା ଅଦାଲ୍ତରେ ଉପ୍ଥିତ ନ ହେବାରୁ ନ୍ନ୍ଦ୍ନମ ଡ଼୍ୟୁମିସ ହୋଇଗଲ ।

କରୁ`ଡ଼ ସାହେବ ହାକ**ନ ହୋଇ ଯେ ଅନେ**କ ଲେକ୍ଙ୍କୁ ମାର୍ପି<u>ଟ୍</u> କରୁ ଅଛନ୍ତ ଏହାଅଭ ଖେଉଳନକ ବଖସ୍ ଅଟେ । ସେ ଏଠାକୁ ଆସିଲ ଦକ୍ଁ ପ୍ରାସ୍ତ ଛ ସାଚ୍ଚଳଣ ସରକାସ କାର୍ଯ୍ୟକାରକ ଏଙ ଉତ୍ର ଲେକ୍କୁ ମରପି ନର୍ ଅଛକ୍ତ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମମାରପି । ସଲ୍କାଶ୍ୱଗ୍ରହଳ ଗୋଦାମ ଦାର୍ଗ୍ରୋ ଦୁଳ୍ପନାଥ ସ୍ୟୂ ଉପରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । ସାହେତ ରୋଦାନକୁ ଆସିହାତେଲେ ଉକ୍କ ଦାସ୍କୋ ସେଠାରେ ଉପ୍ତସ୍ଥିତ ନ ଥାଇ ଆପଣା ବସାରେ ଥିଲା । ସାହେବ ତାକୁ ଗୋଦାନ୍ୟରେ ଅନୁସସ୍ଥିତ ଦେଖି ନ୍ଧୋଧ ବଶିଷ୍ଟ ହୋଇ ତାହା ବସାଠାକୁ ଯାଇ ଡାହା ଦର ମଧ୍ୟରେ ଡାକ୍ ନାରପି । କଲେ ଏହେତ୍ ସେ ଆପଣ କର୍ମରେ ଇୟଫ। ଦେଲ୍ । ଡଦପରେ ମଥ୍ର ମୋହ୍ନ ସେନ ଏକ ଗୃହଳ ଦାର୍ଗୋକୁ ମାର୍ପିଃ କର୍ବାରେ ସେମଧ ଆପଣା ବର୍ମରେ ଇନ୍ତମ ଦେଲ । ଚଦପରେ ସହର ଏଥି ପୂଟ ଲେଖିଅଛୁଁ । ଏଥିରେ ଅନୃହାନଙ୍କର ଭରସା ହୋଇଥଲ ରେ ଭ୍ରବ୍ୟତ୍ତରେ ସାହେବ ଏପର୍ ଅତ୍ୟାଗ୍ର ଅନ୍ତ୍ର ନ କର୍ବର ମାଣ କସ୍ତ୍ର ଦବସ ପରେ ସାହେବ ଲ୍ଲବାର ଅନ୍ୟଇଥର ଏକ ପାଚକ ବ୍ରାହ୍ନକ୍ରେ ମାରପି କଣ୍ ସେ ଆଣା ବଫଲ କଲେ ଡଦ୍ବାଦ ୨ଧୁ ବେହର୍ ନାମକ ଏକ କନଷ୍ଟକଲକୁ ମାରପି୫ କଶ୍ବାରେ ନେଳେଷ୍ଟର ସାହେବ ସେ ବ୍ୟସ୍ ପ୍ଲସ ସୁସନ୍ଡୟଙ୍କ ଠାରୁ ଲଚ ହୋଇ ଡାଙ୍କୁ ଏପର ଅତ୍ୟାର ନ କର୍ବା ଇତ୍ୟାଦ ବ୍ୟସ୍ତର ତାକଦ ଚ୍ଚୀ ଲେଖିଲେ । ତ**ବାଚ କ**ର୍କୃତ **ସାହେ**ବ ଅପଣାର କୃହ୍ୟକ ପର୍ତ୍ୟାଗ କରୁନାହାନ୍ତ୍ର ।

ଉପସ୍କେତ ମାରପିଃମାନଙ୍କ ବ୍ୟତରେ କେ କକ୍ ଡ଼ ସାହେବ ବେହେସ ଓ କୁଲ୍ଙ୍କୁ ଅନେକ ଥର ମାରପିଃ କର୍ଥବାର ଶୁଣାଯାଇ ଅନ୍ଥ ସୁତ୍ତସ୍ତ ତାଙ୍କୁ ଏକ ମାର୍ହ୍ୟତା ଫିଶ୍ଙ୍ଗ କଥିଲେ କୃହାଯାଇଥାରେ । ଫୌନଦାରୀ ହାଳନ ସୃତ୍ତେ ଶାନ୍ତ ରଥା ତାଙ୍କର କର୍ଭବ୍ୟ କମି ମାହ ସେ ସ୍ତହ୍ତ ବାର୍ମ୍ବାର ଶାନ୍ତ ଭଙ୍ଗ କରୁଅନ୍ତନ୍ତ । ଏହା ଅତ ଆଣ୍ଟର୍ଫ ଓ ଖେଦଳନକ ବ୍ରସ୍କ ଅଟେ । ଶୁଣିବାରେ ସାହେବଙ୍କର ସ୍ରଶମ୍ଭ ଏପର ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଅଟେ ସେ ତାଙ୍କ ଠାରେ କୌଶସି ବ୍ୟକ୍ତ କତ୍ମ ଓଳର କଲ୍ମାନ୍ତେକେ ସେ ହଠାତ୍ ଅଭଶସ୍କ ସ୍ଟାଲ୍ଲିକ ହୋଇ ଉଠନ୍ତ ସେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତ ଜୋଧର ଏପର ବଣ୍ଠିକ ସେ କ୍ ପ୍ରକାରରେ ବସ୍ତ କରିତ୍ଧ ପଦର ଉପପୋରୀ ହେବେ ? ଆନ୍ତେମାନେ କର୍କୁ ଡ଼ ସାହେବଙ୍କୁ କଣାଉ ଅନ୍ତୁ ଯେ ସେ ଆପଣା ଚର୍ବ ସଣୋଧନ ପ୍ରଟକ ଶାନ୍ତ ସ୍ୱର୍ବ ଧାରଣ ନ କଲେ ପ୍ରକାମାନଙ୍କର ମନୋନ୍ତ ହାଳମ ହୋଇ ନ ପାର୍ବ ଓ ତାଙ୍କ ପ୍ରତ ସଙ୍କ ସାଧାରଙ୍କର ହତ୍ତ୍ରିକା ହେବ ।

ସ୍ତ୍ରାହ୍କ ସମ୍ବାଦ

ଆମ୍ନେମ ନେ ଅତ୍ୟକ୍ତ ଦ୍ୱାଶର ସହତ ନଣାଉଅରୁଁ ଯେ କଟିକର ସରକାର ଉକଲ ଶ୍ରୀଧୂକ ବାବୃ ଶ୍ରୀଧ୍ୟ ଖୋନଙ୍କ ପୁଡ଼ ଶ୍ରା ରଘ୍ନା**ଥ ପୋ**ମ ସି**ରେମଣି** ପୁରୁଷେ ଦ୍ଧମ କ୍ଷେଦ୍ଧରେ ବ୍ରହ୍ମିଶି ଟେଗରେ ବାଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତ । ଏବଂ ଏ ଘ୫ଣାର ଏକ ସ୍ତାହ ସୃଷ୍ଣ ନହେଉଁ ଶ୍ରୀ ଜାନକ ପ୍ରସାଦ ଗୃପ ଓଲଉଠା ସେରରେ ରଚ ସୋମତାର ଦନ ସଂଧାର ପର୍ଚ୍ୟାର ପ୍ରଟକ ଜତ୍ୟନତାସ ଥା କଲ୍ ଗନ୍ତଳ କର୍ଷ ଅନ୍ତନ୍ତ୍ର । ପ୍ରଥମ ଲେଖିଡ ତ୍ୟକ୍ତି ସଙ୍ଗୀତ ବଦ୍ୟାର ଯଥାଥ କ୍ରାହ୍କ ଓ ସିକାସ୍ବଦ ନାନାପ୍ତକାର୍ ଶଦ୍ୟ ରେ ସୁଶିଷ୍ଠ ଡ ଖେଷ୍ଟ ବୋଲ୍ ଗନ୍ୟହେଉ ଥିଲେ । ବଦେଶୀ ରାସ୍ଟଳ ଓ ବାଦ୍ୟକାରଳ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଏ ସହରକୁ ଆସୁଥିଲେ ଏ ଏହାଙ୍କଠାରେ ଯଥାରୁପ ସନ୍ନାନ ପାଉଥିଲେ ଏବଂ ଏହାଙ୍କ ଗୁଣର ପ୍ରଶଂସା ମଧ କର୍ଥ୍ଲେ । ଜାନକ ପ୍ରସାଦଗ୍ୟଙ୍କ ପଶ୍ଚସ୍ତ ପ୍ରାସ୍ତ ଓଡ଼ଶାରେ କାହାଠାରେ ଗୁୟ ନ 🕸 । କ 🕏 ନଧରେ ସେ ମଙ୍ଗୀତ ବଦ୍ୟରେ ସେ ଅଦ୍ୱି ଓ ପ୍ର ଅକ୍ରେସେ ମଳଲ୍ପରେ ଉ୍କୃ ମହାଶପୃ ଉପସ୍ଥିତ ନାହାନ୍ତ ସେ ମଳଲ୍ପ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ୟହେଉ **ନଥଲ ସେ** ବସ୍କୃସରେ ପୁର୍ସ୍ତନ ଥଲେ ନାଶ ଡାଙ୍କ ଗାସ୍କୁନ ସମସ୍ତର ତାଙ୍କର ସ୍ତର ଅଲ୍ୟ ବସ୍କୃଷ୍ଟ ବାଲକର କଣ୍ଠ ପୂରରୁ ବଧୂର ଥଲ । ଏକା ଅନ୍ନାଗ୍ରବରେ ଆଯୁ-ମାନଙ୍କ ପଥେଷ୍ଟ କେଶ ସେଥିରେ ଯେ ସମସ୍ତର ଏହାଙ୍କ ସଙ୍ଗଲ୍ଭରୁ କର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ୱାରା ଅମୃତପାନ କର ସ୍ୱାଲଭ କରୁଥଲ୍ଁ ସେଥରୁ ଇଣ୍ଡ ଆନ୍ତ୍ର ବଞ୍ଚ କଲେ । ଲେକେ କହୁଥ କୃଯେ ଲକ୍ଷ୍ମି ସରସ୍ୱଅଙ୍କର ବଚାଦ ଆଏ ମ'୫ ଓଡ଼ଶାର ବର୍ତ୍ତ୍ୟାନ ଦୂର୍ଗତବର୍ଦ୍ଧନ କଣବା ସକାଶେ ଲକ୍ଷ୍ନୀ ଓ ସରସ୍ୱରୀ ଦୂହେଁ ଏକନ୍ତ ହୋଇ ଅନ୍ତ୍ର ।

ଆନ୍ତ୍ରୋକେ ଅବଗତ ହେଲ୍ଁ ସେ ତଲତ ମାସ ତା ୮ ଶ୍ୟରେ ସରକାସ हेन्द्री ଲୁ । ହୋଇ ଅତୁ । ନଥାଲ ହା हରୁ ପ हो ମୁଣ୍ଡେଇକୁ କେତେ ସରକାସ ସ୍ତ୍ରଲ ବଦି हेन्द्र। ନସା ପଥରେ ଆସୁଥିଲ ସେ ନୌକାରେ କନଷ୍ଟବଲ ତପସ୍ଶୀ

ଔଗେର ପୃାପ୍ ୬୮ ଜଣ ମକ୍ଞାଅଲେ ଗ୍ଡ ଡ୍ଇ ବାଳବା ମନସ୍ଟର ଚେକେକ ଲେକ ବାଡ ଭତ୍ୟାତ ସହର ଜୌକାକୁ ଅନ୍ଧ୍ୟଣ ପ୍ଟକ କନେଷ୍ଟବଲଙ୍କୁ ମଥେଷ୍ଟ୍ର ସହାର କ<mark>ର ଏରକାସ ୫ଙ୍କା ଦେଛ ଗଲେ । ମ</mark>ନ୍ଦଦ୍ୟ ପ୍**ଲ୍ସ**ଦ୍ରାସ୍ ଚହାରଣ ହେଉଅରୁ ଓ ୮ ଜଣ ଆମାମୀ ଏକମ କଶ୍ୟବାର ₋ରପୋଟ ହୋଇଅରୁ । ଆନ୍ତେମାନେ ପଗ୍ରୁ ଅର୍ଟ୍ଟ ସେ ପ୍ରସ୍କ୍ଷକ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରକ ଓ ସଙ୍ଗିନ ଦେବାର କ ଫକ ଓ ଚୋଟିଆଙ୍କ ପର ଉୂଗୁକୁ କାଦି ପାଇଁ ଏତେ ଗୁଡ଼ାଏ ଲୁହାର ବୋଟ ବହକୁ ? ନୌକାରେ ପ୍ରାୟ, ୮ଜଣ ଲେକ ଥିଲେ ମାହ ୮ଜଣ ମନ୍ତ୍ୟ ବାଡସେନ ୫ଙ୍କା **ଝି**ଡ଼ାଇ ନେଲେ ଓ ଜନେଖ୍ୱକଲନ୍ତାନେ ଗୋ**ଃାକୁ ସୂ**ବା ଡ୍ଷାଡ଼ଧ୍ର କ <mark>ଆସାତ କର ନ ପାରଲେ ।</mark> ସରକା**ଶ୍ ୫**ଙ୍ଗାରେଡ ଏହାଙ୍କର ଏ ଅଚଥି। ଏ ପ୍ରଶି ଆନ୍ନାନଙ୍କର ସମ୍ପର୍ତ୍ତିରକ୍ଷା କଶ୍ୟବ । ଏଠାରେ ଶଭ ରଣ୍ୟବାର ଠାରୁ ସରକଂସ ଉଦ୍ଧମ ଗ୍ରେଲ ନମେ ୯୫ଙ୍ଗାକ୍ ସେ୬ ଓ ୭ର ପର୍ଯନ୍ତ କରିଅନ୍ତ ଓ ଧାନ୍ତ୍ୟା ଗ୍ରେଲ ସେ ୯°ର୍ରେ ଶ୍ରନି ହେଉଅରୁ ଏଥିରେ ଲେକ୍ମାକଙ୍କର ସେ କ ପର୍ଯ୍ୟ ଆକଦ ହୋଇଅତି ସେ ସ୍ୱଉଳର ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଲଭ ଏଙ୍ଗେ ବଆଲ ଫସଲର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ । ଗଞ୍ଜାମ ଓ ସମ୍ବଲ୍ପୁରରୁ କଳପଥରେ ଅଧ୍କ ପଶ୍ୟାଣରେ ଗୁଉଲ ଓ ଅନ୍ୟାଦ୍ୟ **ଶସ୍ୟ ଆମ୍ଦ**ାମ ହେଉ ଥିବାରୁ ଏଫଳ ହୋଇ ଅନ୍ତୁ । ବଙ୍ଗସର ଠାକ୍ ମଧ୍ୟ ୬୮୯୫ଣ୍ଡ ଦେଶୀ ସୂଲ୍କୁପ ଗୃଭ୍ଲ ଓ ବାଳଗ୍ ଓଗେର ରକମ ପେନ ମାହାଳ ଇଲ୍କାରୁ ଆସିଅତୁ ପଦ୍ୟପି ଦେଶର ଉପ୍ନ ପଥେଷ୍ଟ ପରମାଣରେ ହେତାରୁ ଏ ଫଳ ହୋଇଥାନ୍ତ। ଭାହାହେଲେ ନୂଆ କଆଲ ସ୍ତ୍କ ଶ୍ୟା ହୋଇଥାନ୍ତ। ଓ ମଧ ମଫାଆଲରୁ ଲେକମାନେ ସଡ଼ର୍କୁ ଗ୍ୟଳ କଣିବାକୁ ଆସନେ ନାହି । ଅଚଏବ ଅନ୍ନେମନେ ଆଣା କରୁଁ ଯେ ସରକାର ବଳାରର ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ସ୍ତ୍ତଳ ଅଣାଇ ବାରୁ ଷାନ୍ତ ନ ହେବେ । ଅବଧି ବର୍ଷା ଓନସା ବୃଦ୍ଧିରୁ ଆଗଡ ଶସ୍ୟରଷା ପାଇବାର ଆଣ୍ ଦେଧା ସାଉ ନାହିଁ, ଓ ସାରଧ ଫସଲର ଅବସ୍ଥା ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଜଣା ନସିବା ପର୍ଯ୍ୟ, ମରକାସ୍ତ ଗୃହଳ କାରବର ଚଳୁଥାହ ।

କଲ୍କତ। ହାଇତୋର୍ଟର ସମୟ କନମାନେ ଏକଥରେ ବସି ଅଞ୍ଚା କଣ ଅଛନ୍ତ ଯେ ଅଧିଲରେ ମନଦମା ସାନ ତର୍ବଜର ସକାଶେ ଫେଶ ପଠାଗଲେ ଦାସର ଯେ ଅଂଶ ପଞ୍ଚରେ ସାନ ତନ୍ଦବଳର ଅଞ୍ଚା ହେବ ସେ ଅଂଶର ସିଟମ ମୂଳା ଅଧିଲ୍ୟ କୁ ଓ୍ୟାପସ ଉସ୍ୱାସିବ । ଚଫ ସଷ୍ଟ୍ରସଙ୍କ ବ୍ଦେବନାରେ ଅଇନର ଅଭ୍ରାସ୍ତ ଏହା ସେ ସେଉଁ ଠାରେ ଅଧିଲରେ ନଷ୍ପତ ହୃକ୍ମ ନ ହେବାରୁ ଅଧିଲ ଦର୍ଖ ସ୍ତରେ ଉଆସାଇଥିବା ସିଟାମ ମାସୁଲ ନଷ୍ଟଳ ହେଲ ସେଠାରେ ଅଧିଲ ଦର୍ଖ ସ୍ତରେ ଉଆସାଇଥିବା ସିଟାମ ମାସୁଲ ନଷ୍ଟଳ ହେଲ ସେଠାରେ ଦର୍ଖ ସ୍ତକାଷ୍ଥ ଓ୍ୟ ପସ ପାଇବାର ହନଦାର ଅଛ । ଫ୍ୟସଲ୍ ତା ୬୬ ଶ୍ୟମହେ ଅଗ୍ର ସନ୍ଦ୍ୟ ୨ ମସିହା ଦୁର୍ଗାଦାସ ଓ୍ରେର ମୃଦ୍ୟ ଲ ରସ୍ଧାଡଣ ମାନେ ।

ତ୍ତ୍ୱଳଦେଶର ସେଉଁ ବଙ୍ଗାଳୀମାନେ କଲଳାରେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଉଅଛନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଲେକ ଆପଶା ଆପଣା ପରକୁ ଫେର ଆସିଦାକୁ ପୃଦ୍ଧିବାରେ କଲ୍କାର ସାହାଯ୍ୟ କମଖୌଟ ସୁପାଂରସ ମତେ ବୋର୍ଡ଼ ସେମାନଙ୍କୁ ଫିଗ୍ଳେ ନାମକ ସାହାଳରେ ବାଲେଶର ବଉଦର ଓ ପୁରକୁ ପଠାଉଅଛନ୍ତ ।

କଣାଳଙ୍କ ସକାଶେ ଏଥର ଲ୍ଲକ୍ନାଗ ହ୍ନାରେ ପ୍ରବେଶ କର୍ବ। କଠିନ ହେଲ୍ଲ । ହ୍ନା ୨୬ରେ ସେଠାରେ ସେଠାରେ ଚ ବଶେଷ୍ଟଃ ପାଂଶ୍ୟ ପାଞ୍ଚର କଙ୍କାଲ୍ୟାନେ ଏ ରୂପ ମଇଳା କର୍ଷ ଅଛନ୍ତ ସେ ବ୍ୟାଗନ୍ଧରେ ସେ ବାଶ୍ୟରେ ଯିବାର କଣ୍ଟ । ମେଯ୍ୟରେ ସାହେବ ସହର ପର୍ଷ୍ଟାର ଜନ୍ତନ୍ତ, ଗାଞ୍ଚ ପ୍ରଥ୍ମତ କର୍ଷ ପ୍ରତ୍ୟେହ ସହରରେ ବୁଲ୍ୟ ଅଛନ୍ତ ମାହ୍ୟ ଆପଣ କରେଶ ପାର୍ଣ୍ଣରେ ଏଭେ ମଇଳା ହେବା ପ୍ରତ୍ୟାଷେ କହୁମାହ ବର୍କ ହେଉନାହାନ୍ତ । କଥାରେ କହନ୍ତ ସେ ମୂଲ୍ଆ ଆପଣା ଘର ପ୍ରଭ୍ରପାରେ ନାହ୍ନି ଏହା ଯଥାଥି ଅଟେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନୁସେଧ କରୁ ଅନ୍ତୁ ସେ ସାହାଯ୍ୟ ବଙ୍କାରୁ ନେହ୍ରତର ନଯୁକ୍ତ କର୍ଷ ଏହାନ୍ତାନ ପର୍ଷ୍କାର କର୍ଜ୍ୟ ଅନ୍ତ୍ର କଥାନଙ୍କ ସକାଶେ ପାଇଖାନା ପ୍ରଥିତ କର୍ଭ ଦେଉନ୍ତୁ ସେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଯାନ ଅପର୍ଷ୍ଟାର କର୍ବେ ନାହ୍ନି ।

ପୁରୀ ଜଲ୍ଭ କଲ୍ଟର ଶ୍ରୀଯୁତ ଯି. ଏକ୍. ବାର୍ଲୋ ସାହେବ ହଳ ବର୍ଷ ଛୁଟି କେଇ ବଲାଚଯାଉ ଅଛନ୍ତ । ପ୍ରବଂସିତ ସାହେବ ଦୁଉଁଷ ପୀଡ଼ତ ଲେକନାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ବଷ୍ୟରେ ବଶେଷ ସଙ୍କ ପର୍ଧ୍ଧ କରୁଥିଲେ । ଅତ୍ୟର ଦୁଃଖର ବଷ୍ୟ ଯେ ସେ ଏ ସମୟରେ ଏ ଦେଶରୁ ଯାଉଅଛନ୍ତ ଆୟେନାନେ ଇଣ୍ଡଙ୍କଠାରେ ପ୍ରାଥନା କରୁଁ ଯେ ସେ ସଙ୍କ କୁଣଳରେ ସ୍ନନ୍ତାର ଏଦେଶରୁ ପ୍ରତ୍ୟାରନନ ନର୍ବେ । ଆୟେନାନେ ଶ୍ରୁଅଛୁଁ ଜାହ୍ୟ କନ୍ନରେ ଏବ୍. ସି. ରେବନ୍ ସାହେବ କ୍ୟୁକ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତ ଏ ନଧ୍ୟ ଉଷ୍ୟ କାର୍ଥିଷ୍ୟ ଥିବାରୁ ଶ୍ରାଯାଏ ଆୟେନାନେ ଭ୍ରସୀ କରୁଁ ଯେ ରେକନ୍ ସାହେବ ବାର୍ଲୋସାହେବଙ୍କ ଧର ଲେକଙ୍କର ଆଦର୍ଷୀୟ ହେବେ ।

ଆନ୍ତେମାନେ ଅବଗତ ହେଲ୍ଟ୍ ସେ ପୃଶ କଲ୍କର କେତେକ ପରଗଣ ରେ ଧାନ ଫସଲ ଧୋଇରେ ବବାକ ନଷ୍ଟଦୋଇଅନ୍ଥ । ସେହ ଭୂମିରେ ପଶ୍ରୁଥଡ଼ ଥିବାରୁ ରବଫସଲ ଉଦ୍ଭମ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଆନ୍ତେମାନେ ଶ୍ରିଲ୍ ସେ କଲ୍କରେ ରଣ ବହନ ଅଧ୍ୟାୟ ହେବାରୁ ଶ୍ରାଧ୍ତ କମ୍ପ୍ୟୁର ସାହେବ ତାହା ଗଞ୍ଜାମ ଜଲ୍ରୁ ଅଣାଇବା ଜମନ୍ତେ ବଶେଷ ସମ୍ଭ କରୁଅଛଣ୍ଡ ।

କଃକ ଡାକ୍ତର ଶ୍ରୀଧିକ ଯେ ଏମ କୋବ୍ସ ସାହେବ ହାଳାଶବାଗ କହଳ ଝାନାରେ ସ୍ୱେକଝେଣ୍ଡେ ପଦରେ କଧ୍କ ହେବାରୁ ଅବଲମ୍ବେରେ ଏଠାରୁ ସ୍ଥାନ କଶବେ ।

ଡ଼'କାରେ ଏକ ମୁସଲ୍ମାନର ଯୁବା ଦୃହତା ଗ୍ରେମାନ୍ କାଥଲ୍କ ଟ୍ରାଷ୍ଟିପ୍ନାନ ଧମ ଅବଲମ୍ଭନ କଶଅଛନ୍ତ । ଏଥିରେ ଡାକା ନଉଳ ପହି କା କ୍ରନ୍ତ ସେ ସେହ ଧମୀବଲ୍ମୀ ଏକ ପ୍ରୁଣ ସଙ୍ଗେ ପଣ୍ଡ୍ ପାଣରେ ବରହୋଇ ଡାକ୍ ବବାହ ହେବା ଅଭ୍ଲାଗରେ ଏହୀ ଖ୍ରଷ୍ଟିସ୍ନାନ୍ମାନଙ୍କ ଦଳଭୁକ୍ତ ହୋଇଅଛୁ ।

ହେନ୍ତି ସେ କର୍କ ତାଣ୍ଡ ଚତ୍ର ଅନ୍ତେଶରେ ଏକ ହଳାର କଙ୍ଗ କଙ୍କ ତର୍ଭକ ଖ୍ୟଇବା ହେନେ, ଶ୍ରୀ ବାବୁ ପ୍ରେଦ ଲ୍ଲ ମଲ୍କ ନାସକ୍ ३ ୩°°° ଜ୍ଞା ଦେଉ ଅଛନ୍ତ ଏତତ୍ ବ୍ୟୁଇଶକ୍ତ ଆପଣା ଉର୍ଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟହ ୨°° କଙ୍ଗ ସଦାପ୍ରଚଳ୍ଚ ନସ୍ନାକୁସାରେ ଖୁଆଉଅଛନ୍ତ । ଏଥର ଲେକମାନେ ଧମ ହେବାର ସାଧିକ ।

ଏଙ୍କେସନ୍ ଗନେଖରେ ପାଠନଲ୍ଁ ସେ ଆଉଶ ଅର୍ଥାତ ବଆଲ ଫସଲ ଏଥର ବଙ୍ଗଦେଶରେ ଗ୍ରଆଡ଼େ ଉତ୍ତମ ହୋଇ ଅନ୍ତ । ନେଦନପ୍ର ବର୍ଦ୍ଧନାନ ଓ ହୁଗୁଲ ଇତ୍ୟାଦ ଛାନରେ ଉଦ୍ଧନ ଦୋଇଅନ୍ତ । ବନ୍ତାନ୍ତର ଖୋଳଅଣା କ୍ଷେତ ମିର୍ଯାପ୍ର ଓ ଗ୍ରୀ ଘାଖରେ ଏରୁଷ ଧାନ୍ୟ ହୋଇ ଅନ୍ତ ସେ ଅନେକ ବର୍ଷ ହେଲ ସେପର ହୋଇ ନ ଥଲ । ସୁରଣିଦା ବାଦ ପାବନା, ଗ୍ନସାସ, ପ୍ରିପ୍ ଇତ୍ୟାଦ ଜଳରେ ସମାନ ରୂପ ସୁଣ୍ୟ ହୋଇଅନ୍ତ ।

ହକ୍ତ ପଟିକା ଆହ୍ନର ଶ୍ରବ୍ୟକର ଅନ୍ତନ୍ତ ସେ ବଙ୍ଗଦେଶସ୍ଥ ଅଦଲ୍ତ ସମୁହର ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ଉଚ୍ଚତ କଳା ଏହା ତଦନ୍ତ ଓ ବସ୍ତର କର୍ବା କାରଣ ଗବର୍ଷ୍ଣିମେଣ୍ଟ ଗୋଞ୍ଚିଏ କମିଁ ଛା ନ୍ଦ୍ରମ୍ମ କର୍ଷ ଅନ୍ତନ୍ତ । ବର୍ତ୍ତମାନ କାଲରେ ସଙ୍କାପେରା ଆମଲ୍ଙ ଅବଥ୍ଥା ଅନ୍ତମନ୍ଦ ହୋଇ ଅତ୍ର । ସତେକ ଗବର୍ଷ୍ଣିମେଣ୍ଟ ତାହାଙ୍କ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ମେ:ଚନ କ୍ଷବେ ?

ପ୍ରେଶ୍ୱ ପ୍ୟ

ବହୃଗୁଣ ସ**ମନ,** ଶ୍ରୀଯୁଚ ଉକ୍ଲ ସାପିକା ସମ୍ପାଦକ **ମହା**ଶୟ ସମାତେଶୁ

ସମ ଦଳ ନହାଶୟ,

ଯଥ ବଧାନେ ସ୍ୱାନ ପୁରଃସର କଚେଦନ ଏହି କ କମ୍ବଦ୍ରୀରେ ମହାଶସ୍କ ପାଞ୍ଚାର ଭାଲଦଣ୍ଡା ଗୃହଳ ଗୋଦାମ ଦାସେଗା କଙ୍ଗାଲ ମହାପାଣ ଓ ଭାହାର ଅଧୀନ ଚପର୍ଣି ଓ ଦଣ୍ଡିଦାର ଓଗେର କରୁପ ସରକାସ ଗୃହଳ ଅପଦ୍ୟସ୍

କଶବାରୁ କାର୍ଥାର୍ୟୁଡ ହୋଇ ଫୌକଦାସ୍ ସପୋଦି ହୋଇ ଅଛନ୍ତ ମକଦମା କେନ୍ଦସ୍ ଅଣିଷ୍ମ ୟ ନେଳେଷ୍ମର୍ଙ୍କ ସାକ୍ଷାତେ ଉପସ୍ଥଳ ହୋଇ ଥିବାର ଉଲେଖ ଅନ୍ଥ ନହାଶସ୍ତ ବଡ଼ ଅଣ୍ଡସ୍ୟ ଜନର୍ବ କଙ୍ଗାଲ ମହାପାଦ ଚଣ୍ଡୁଲ ବଦି କଣ୍ଡା କର୍ମୈନଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଚଲଚସନ ଅରଷ୍ଟ ମାଧିତା ୯° ର୍ଖ ପର୍ଯ୍ୟ ବହି କମି ସ୍ଶୃଙ୍ଖଲା ନଚେ ନ୍ଦଟାହ କର୍ଥ୍ୟଲେ ଦୈବାର୍ ନମ୍ବର୍ତ୍ତ ହୋଇ ଚଳ ପ୍ରତାହ ପ୍ରବଳ ରୂପେ ହେବାରୁ ମୋହରର **ଜ**ପ୍ନେଥାନରୁ ଜଣ୍ଡୁଲ ବୋଗ୍ ଉଠାଇବାର ଆବଶ୍ୟ ହେବାରୁ ଶୀପ୍ରତାଇ ଅନ୍ୟତ୍ତ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ରଖିଲେ ବାକଗ୍ରଣ ବୋଗ୍ର ସ୍କୃତ୍ତଳ କ ଯାହା ଗୋଦାନ ମଧରୁ ପୂଲ୍ୟ ପହରାରୁ ଜଲର ପ୍ରବଲ ବୃଦ୍ଧି ହେଜୁ ସେ ଜନ ବନ ନ ହେବାରୁ ପର ଦନର ରସିଦ ଦେଇ ବଣି କଶବା ଅଭ୍ଲାଶରେ ନଥାଯାଇଥିଲ ତାହାର୍ବ କର୍ବା ନମନ୍ତେ ମୋହ୍ରର କମାରେ ଗ୍ରାମ ମଧ୍ୟରେ ର୍ଖିଲେ ଯେଉଁ ପୁଲ୍ସ ପହ୍ୟର୍ ଚଣ୍ଡୁଲ ରସିଦ ଦେଇ କଆ ଯାଇଥ୍ଲ, ସେହ ମୋଲ୍ସ ଅବସ୍ତରେ ଉକ୍ତ ବହି ବାବତ ବାକ ସ୍ତ୍ରଳକୁ ସ୍ତେଶ୍ଲନ କର ମିଥ୍ୟା ମକ୍ଦ୍ର ଼ଳନ୍ନ କଣ **ଥିଲା ପୂ**ଲ୍ସ ଡଦାର୍ଖରେ ମକଦ୍ୟାମିଥ୍ୟ ଥିବାର ପ୍ରକାଶ ପାଇ ଥିବାର କାଗଳାତ କେନ୍ଦ୍ର୍ପଡ଼ା ଅଶିଷ୍ଟାଣ୍ଟ ନେନ୍ଷ୍ନର୍ଙ୍କ ନକ े କୁ ସଠାଯାଇଅନ୍ଥ । ମହାପଦ କ୍ଷ୍ମିତାହାର ଅଧୀନ୍ତ୍ର କର୍ମିକାର୍କମନେ ତାଲଦ୍ଧ୍ୟା ଗୃହ୍ଲ ଗୋଦାମରୁ କେନ୍ଦର୍ପଡ଼ା ମେଳେଷ୍ଟରଙ୍ଗ କରେ ଶ୍ରକ୍ତ କାଟେ ଯିବାକୁ ହେବ ଏ ପର୍ଯକ୍ତ ଦେଖିନାହାନ୍ତ ଓ କାଣି ନାହାନ୍ତ ।

୍ୟେଙ୍ଗ କ୍ରରେ ଲୋକେ ଲେଖନ୍ତ କଙ୍ଗାଲ ମହାପାଥ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯ୍ବାକ ଓ ସ୍ୱଯ୍ବଂ କଙ୍ଗାଲ ହୋଇ ସେବେ କଙ୍ଗ ଲଙ୍ଗ ଦୂଃଖ ନ ବୃଝିବେ ତେବେ କାହାର ଦେଷ । କଙ୍ଗାଲ କହନ୍ତ ସେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନର ନୋହେମାଥ କଙ୍ଗାଲଙ୍କ ଦୋଷ ।

ମହାମହ୍ମ ମାନ୍ୟବର ଶାଧ୍ୟୁତ୍ ଉତ୍କଲ ସମିକା ସମ୍ପାଦକ ମହାଶସ୍ମ ମାନ୍ୟବରେଖୁ । ମହାଶସ୍କ,

ଅକୁରହ ପ୍ରଟକ ନମ୍ଭଲ୍ଷିତ ସମ୍ବାଦ ଦ୍ୱସ୍ ସଂଶୋଧନାନର୍ଗ୍ର, ଭବସାସ୍ତ ଭଳଲୋଲ୍ଡ ସାଧ୍ୟମୟ୍ ଉଳ୍କ ସାସିକାରେ ପଥସ୍ଥ କଶ ବାଧିତ କଣ୍ଡେ ।

୯— ମହାଶୟ ବ୍ୟତ ବୃଧବାର ଉଜ ସୂଥି। ଓର ଅବ୍ୟବଶ୍ୱତ ମୃଟେ କର୍ମୋପଳ୍ପ ଅନ ଜଲ୍ଭ କର୍ମ୍ବର ବ୍ୟବ୍ୟ ଦେଇ ଗମନ କର୍ମ୍ନ କର୍ମ୍ନ ଜର୍ମ୍ନ ପ୍ରତ୍ୟ ଏକ ଉଣ୍ମାନକ କୋଳାହଳ ଓ ଖେଉ ସତକ ଚଳାର୍ଧ୍ୟ କଣ୍ଣ କୃହରେ ପ୍ରବ୍ୟ ହେଲ । ଶଭାନୁସାରେ ଘିଷଣ ଅଳରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଦେଖିଲ୍ନ ସେ Digitized by srujanika@gmail.com

ଏ କଲର ପ୍ରଧାନ କମିଦାର ଶ୍ରାଯ୍ୟ ବାବୁ ପ୍ୟନାପ୍ୟଣ ଦାସଙ୍କର ସାଭିକ କତ୍ୟପ୍ତୟା ଏକ କନ୍ୟା ଅନ୍ତ ହି ତଳ ପ୍ରାସାଦ ଉପରେ ଖେଳାକରୁ କରୁ ଧ'ନ୍ଧୀର ଅନ୍ଦରଧାନତ। ପ୍ରଯୁକ୍ତ ଭୂତଲେ ପଡ଼ଯାଇଅନ୍ତ । ଦର୍ଶକରଣ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସକଲ ଲେକେ ହାହାକାର କର ଖେଦ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛନ୍ତ । କହୃ ଅଛନ୍ତ ଏହି ପଡ଼ତା ବାଲକାର ଶବନାଣା ବୃଥା । ବାହ୍ୟକ୍ ୬୯ ୬୯ ହସ୍ତ ପରମିତ ଉକ୍ତଥାନରୁ ପ୍ରତହେଲେ କ ଦୂର୍ଧ ପୋଷ୍ୟ ଶିଶ୍ର ପ୍ରାଣ ରହାହ୍ୟ ? କନ୍ତ କ ଚମକାର ! ଷଣକାଳପରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲ ସେ ସେ ଅନୁବାଣ ଶିଶ୍ର ଅଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ କୌଣସି ଥାନରେ କହୁ ମାନ୍ଧ ଅପାତ ହୋଇ ନାହ । ଓ ନସ୍ତଦରେ ପ୍ରାଣ ରହା ହୋଇ ଅନ୍ତ । ସମ୍ପାଦକ ମହାଶପ୍ତ ଏକ ଆଣ୍ଡ ଓ ବସ୍ତଦରେ ପ୍ରାଣ ରହା ହୋଇ ଅନ୍ତ । ସମ୍ପାଦକ ମହାଶପ୍ତ ଏକ ଆଣ୍ଡ ଓ ବସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତ ପ୍ରାଣ ରହା ହୋଇ ଅନ୍ତ । ସମ୍ବାଦକ ମହାଶପ୍ତ ଏକ ଆଣ୍ଡ ଓ ବସ୍ତ । ସନ୍ତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତ ପର୍ବ ଓ ଅନୁସ୍ତ । ସମ୍ବାଦକ ମହାଶପ୍ତ ଏକ ଅନ୍ତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତ । ସନ୍ତ୍ର ବ୍ରସ୍ତ । ଅନୁସ୍ତ । ସନ୍ତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତ ପର୍ବ ବ୍ୟକ୍ତ । ସନ୍ତ୍ର ସ୍ଥ ସ୍ଥ ସନ୍ତ୍ର ସ୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତ । ସନ୍ତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତ । ସନ୍ତ୍ର ସ୍ଥ ସ୍ଥ ସନ୍ତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତ । ସନ୍ତ୍ର ସ୍ଥ ସ୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତ । ସନ୍ତ୍ର ସ୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତ । ସନ୍ତ୍ର ସ୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତ । ସନ୍ତ୍ର ସ୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତ । ସନ୍ତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତ । ସନ୍ତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତ । ସନ୍ତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତ । ସନ୍ତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତ । ସନ୍ତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତ । ସନ୍ତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତ । ସନ୍ତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତ । ସ୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ଥ କରଣ କର୍ଷ ଅନ୍ତନ୍ତ । ।

୬ସ୍-ଏହ୍ ମହାତୃ। "ଶୀପୁତ ଦାବୁ ଗ୍ୟନାଗ୍ୟୁଷ ଦାସ, ଦୁର୍କିଷ ଅଧିକ ପ୍ରବଳ ହେବାକୁ ଆରମ୍ଭ ହେଳ ଦନଠାରୁ ପ୍ରାୟ ହମାଗତ ମାମ୍ୟାସ କାଳ ଏହାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ବାସ ସ୍ଥଳନ ବର୍ଚ୍ଚ ବାର୍ଚ୍ଚ ଏବଂ ଅପଶ୍ରର ଅନେକ ଲେକଙ୍କୁ ଶ୍ୟର ଧାନ୍ୟ ଦେଇ ଏ ବ୍ୟବ ସ୍ମୟୁରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ୍ୟାନ ସ୍ପ୍ୟୁମ ରହା କ୍ଷଅଛନ୍ତ୍ର" ଏବଂ କମିଦାଶ୍ଞ ପ୍ରାୟୁ ଭ ୯°° ଧାନ୍ୟ ପ୍ରକାମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣ ରହାନ୍ୟରେ, ଯୋଗାଇ ଅଛନ୍ତ । ଅବଣ୍ଠିଷ୍ଟ ସେ କେତେକ ଦନ ପର୍ଯ୍ୟନ ଦୂର୍ଭିଷର ରବ୍ଦରୂଷ୍ଠି ନ ହୁଏ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ, ବାବୁ ମହାଶ୍ୟ ସାଧ୍ୟୟତ ସହ କରଣାଅ କୃତ ସଂକଳ ହୋଇଅଛନ୍ତ । ମହାଶ୍ୟ ଏବୁସ କଠିନ ସମ୍ୟୁରେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତ ଏ ପ୍ରକାର ବ୍ୟବହାର କରୁଅଛନ୍ତ ହେ କ କଣେ ଅସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତ ବୋଳ କଥ୍ୟତ ନ ହୋଇବେ ? ଅତ୍ୟକ ଆୟେମାନେ ତାଙ୍କର ବ୍ଦାନ୍ୟତା ଓ ଉଦାରତା ଗୁଣରେ ବଣିଭୂତ ହୋଇ ତାଙ୍କର ଶତ୍ସହ୍ୟ ଧନ୍ୟବାଦ କରୁଅଛ୍ଚ ।

ଭା୭ର୍ଷି ମାହେ ଆଣ୍ଡିନ ବଣମୃଦ 'ୟନ ୧୬୭୪ ସାଲ କସଂଚଡ଼ ଦାଲେଶର ନଦାସିନ୍

ପ୍ରଶ ପ୍ରେର୍କଙ୍କ ପ୍ରତ ସମ୍ଭାଦ

ଆନ୍ତେମାନେ ପ୍ରତ ସଦ୍ତାହରେ ଅନେକ ସହ ପୃଷ୍ପ ଓ ବାଲେଶର ଇତ୍ୟାଦ ସ୍ଥାନରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ୍ଅଛୁଁ ମାହ ପହିକାର ଆକାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଷୁଦ୍ର ଥିବାରୁ ସେ Split by PDF Splitter

([)

ସନ୍ତ୍ର ପ୍ରକାଶ କଶ୍ବାରେ ସୂକ୍ତସ୍ଂ ଅଷମ ଅର୍ତ୍ତ୍ୟ । କାହା**ଶନନ୍ଦା ବ୍**ଷୟରେ ସେ କେନ ପନ୍ତଲ୍ଫେଟ ଚାହାଙ୍କୁ କଣାଉଅରୁଁ ସେ ସେ ପନ୍ଧମାନ ବସ୍ତ୍ରକ ନକଲେ ଆନ୍ତେ_ ମାନେ ପ୍ରସ୍ତର କଣ୍ଡୁ ନାହିଁ ।

ପଟିକାର ମୂଲ୍ୟସ୍ରାହ୍ରି —

ଶ୍ରୀ ଲ୍ଲ କ୍ୟୁସ୍ଲ୍ଲ ଗ୍ଧ ବାଲେଶ୍ୟ ୫ ୬ କ୍ଲା

ଉତ୍କଳ ଦୀପିକାର ମୂଲ୍ୟ

ଏ ସମ୍ବାଦ ସମ୍ପର୍ଜୀୟ ସମୟ ଚଟିପଦ ଓ हेन ଇତ୍ୟାଦ ଶ ଗୌଷଶଙ୍କର ସ୍ୟ ମେନେଜରଙ୍କ ନକ୍ଟର ପଠାଇବାରୁ ହେବ ।

ଅତିର୍କ୍ତ

ଉତ୍କଳ ସାପିକା ତା ୬ ଏହଖ ମନ୍ତେ ସିତୟର ସନ ୧୮୬୬ ମସିହା ଶନ୍ତାର

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀ ଉତ୍କଳ ପପିକା ସମ୍ପାଦକ ମହାଶସ୍

ସନୀପେଖି ।

ନହାଶୟ,

ଦୂର୍ଭିଷ ବସସ୍ତରେ ଆମ୍ଭେ ବହ ସହରେ ରୋ୫ଏ ଗ୍ରହ ରଚନା କର୍ ପଠାଇଲୁଁ ଅନୁବ୍ରହ ସୁଙ୍କ ଆପଣଙ୍କ ପର୍ବି କାରେ କଞ୍ଚ ଛାନ ଦାନକଲେ ଅ**ଧଶସ୍ତ** ବାଧ୍ୟର ହେବୁଁ ।

କଃକ ତା ୬୪ଶଖ ମାହେ ସିତମ୍ବର ସନ ୯୮୬୬ ମସିହା

ସବନସ୍କ ନବେଦନ ଲେଖକ